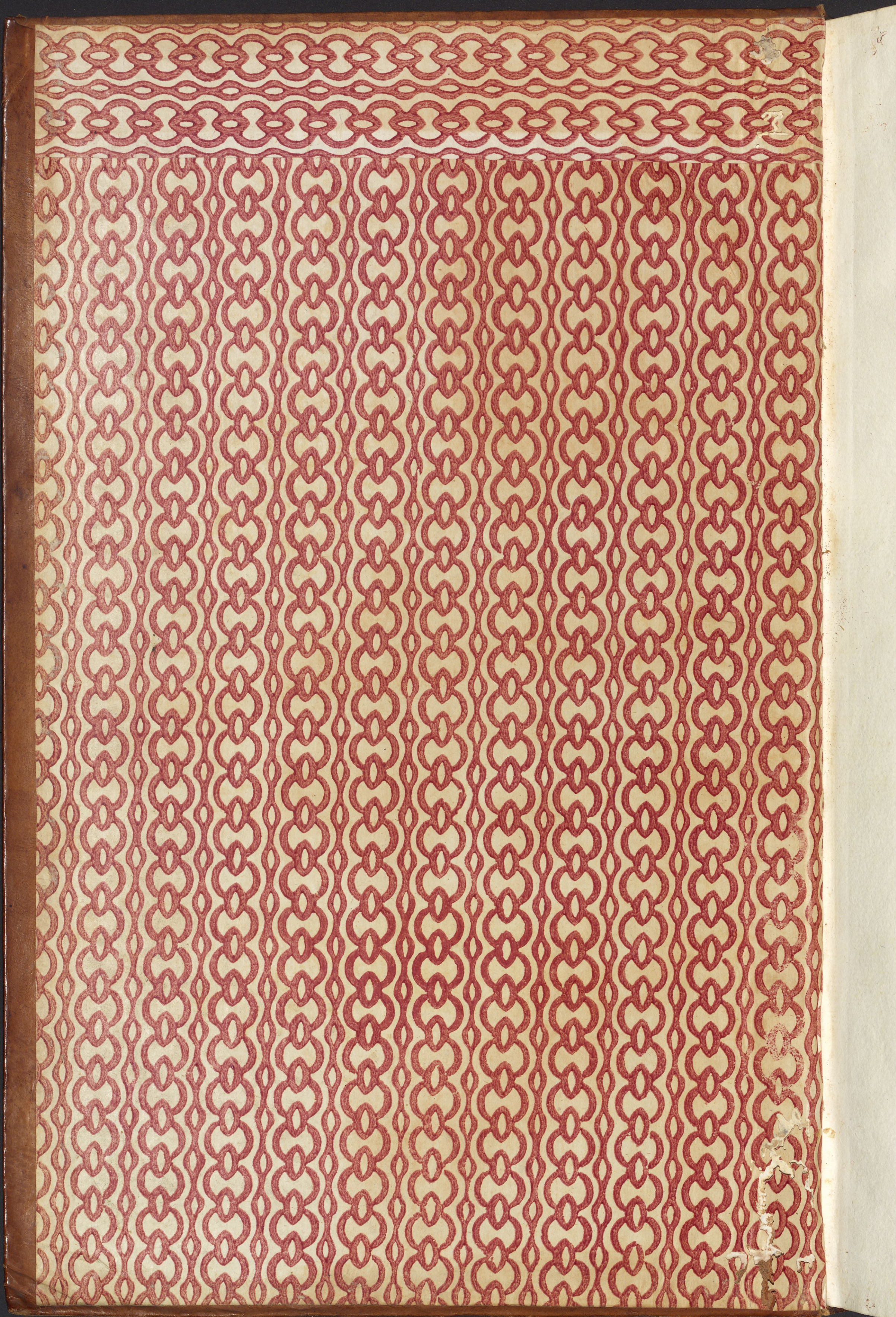

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

IV 10677

10677. IV. f. a.

FLORÆ AUSTRIACÆ

VOLUMEN QUINTUM,

CONTINENS

ICONUM

CENTURIAM QUINTAM.

FLORA AUSTRIACA

VOLUMEN QUINTUM

CONTINENS

ICONUM

SEXTURIAM QUINTAM

FLORÆ AUSTRIACÆ,
SIVE
PLANTARUM SELECTARUM
IN
AUSTRIÆ ARCHIDUCATU
SPONTE CRESCENTIUM,
ICONES,
AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,
AC
SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.
VOL. V.
OPERA AC SUMPTIBUS
NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
TYPIS JOSEPHI MICHAELIS GEROLD,
AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXVIII.

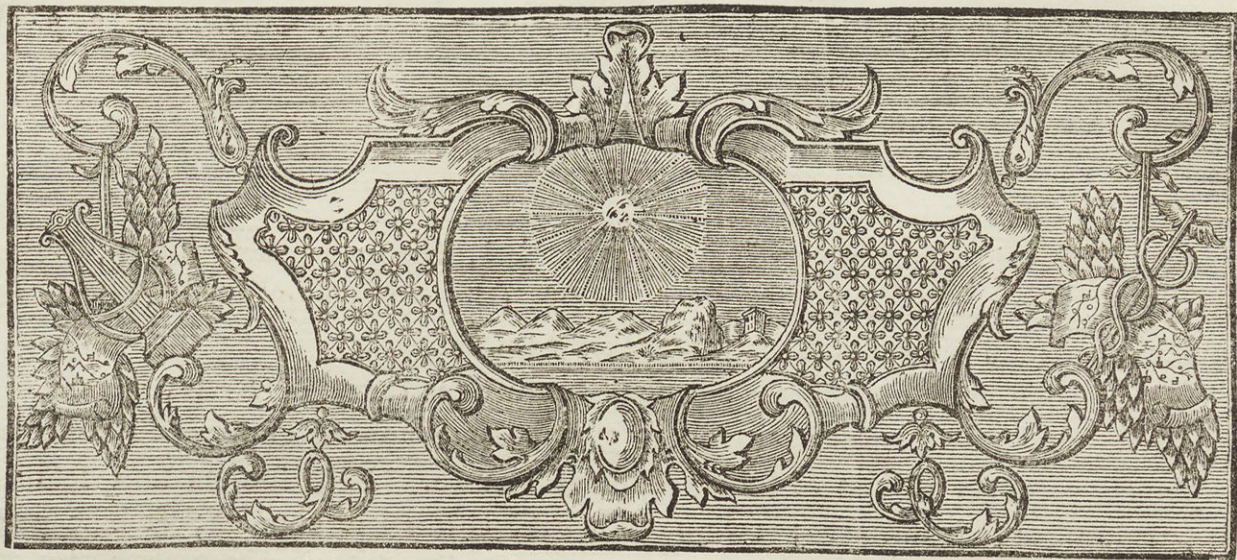

In tabula tituli proponuntur montes cum arce templariorum diruta in vicinia oppidi

Medling, rarioribus plantis divites.

030033167

TABULA QUADRINGENTESIMA PRIMA.

CYCLAMEN EUROPÆUM. *Linn. syst. p. 151.*

Cyclaminus europæus. *Scop. carn. 1. pag. 136.*

Cyclaminus flore cernuo, segmentis sursum reflexis. *Hall. hist. helv. num. 635.*

Cyclaminus. *Cam. epit. pag. 357.*

Cyclaminus odorato purpureo flore. *Clus. hist. pag. 264.*

Radix rotundum sistit depressulumque tuber, carnosum, intus album, foris fuscum, fibris emissis undique jubatum & perenne, ex quo intra terram veluti cauliculus brevior, & ex hoc cum folia tum pedunculi sive scapi uniflori egrediuntur. Folia sunt ex reniformi subrotunda, obtusissima, obiter crenulata, supra saturate virentia maculataque, subtus plerumque ex rubro purpurea, glabra, donata petiolis longissimis teretibus & rubentibus. Pedunculi petiolis sunt similes, eriguntur in flore, in fructu spiraliter contorquentur ad tellurem usque. Flores cernui & suaveolentes calycem habent campanulatum viridem. Petalum eleganter purpureum cum collo saturatiore dividitur in lacinias obtusiusculas & planas. Filamenta infiguntur fundo tubi corollæ. Antheræ magnæ flavent, inque conum circum germen connivent. Stylus albus tubum petali longitudine æquat. Capsula coriacea & purpurascens ad apicem primo, dein tota quantam multivalvis dehiscit. Receptaculum hemisphæricum, carnosum; molle, albidumque, in centro capsulæ locatur, proprio pedicello sustentatum. Eidem semina externe adherent plurima, magna, rufa & subreniformia. Crescit passim in sylvis subalpinis, tum etiam quibusdam in aliis demissis; florens Aprili Majo & iterum Augusto. Ad marginem tabulæ capsula expansa cum receptaculo; dein semina repræsentantur.

TABULA QUADRINGENTESIMA SECUNDA.

DIPSACUS SYLVESTRIS. *Dod. pempt. 5. l. 5. c. 16. Blackw. t. 50.*

Dipsacus fullonum. *α. Linn. syst. p. 120. Scop. carn. 1. p. 97.*

Dipsacus capitulis ovatis, caule foliis arcuatis circumvallato, aristis squamarum rectis.

Hall. hist. helv. num. 198.

A

Di-

Dipsacus sylvestris aut *virga pastoris* major. *Baub. pin.* 385. *Moris. hist.* 3. p. 168. s.

7. t. 36. f. 3.

Labrum Veneris sponte proveniens. *Lob. ic. alt.* 18.

Labrum Veneris alterum. *Cam. epit.* 432.

Ex radice fusiformi, digitum crassa, perpendiculari, sæpe vel pedem longa, foris & intus albida, lignosa, & dura, primo anno sola folia radicalia prodeunt, altero sine his caulis unicus, quando planta post maturatum fructum emoritur. Folia sunt oblonga, opposita, acuta, primi anni obtusiora, obtuse & inæqualiter crenato-ferrata, glabra, majora pedalia; nervo medio antice pallente; subtus protuberante unaque cum paucis venis lateralibus in spinulas recurvas albas & subtriangulares elevato. Folia summa sunt sessilia, integriora, lanceolata, & distincta; reliqua sunt basibus suis late connata; & hinc post pluvias aquam copiose continent, aviculis in potum. Caulis erigitur ad humanam altitudinem, fistulosus cum nodis imperviis, basi teres, dein angulatus, tum striatus, spinulis rectis, quales in foliis, totus horridus, superne ex alis ramosus, inque pedunculos longos erectos & unifloros terminatus. Flores colliguntur in capitulum densum, ovatum, erectum; in ramis aut plantis magis pumilis quandoque subrotundum. Squamæ sub flosculis carinatae, albæ, superne ciliatæ & virentes, atque hinc excurrentes in mucronem aristatum rectum & vix pungentem. Involucri foliola a decem ad viginti, rigidula, subulata, mucronata, integerrima, magis minusve sursum arcuata, dorso & ad oras inferne spinulosa, longitudine omnino valde inæqualia, extrema quædam longissima. Flosculi numerosissimi, æquales, florent, qui in medio sunt, primi, atque dein superiora & inferiora versus successive proximi. Perianthium proprium tetragonum, campanulato-patentissimum, ore ciliatum, virens, exiguum, medio germi in insidet. Hoc itaque est inferum, tetragonum, villosulum, oblongum, album, ore multicrenato. Petali tubus longe infundibuliformis, albus; limbus quadrifidus, patens, brevis: laciniis subrotundis, obtusis, integris, purpureis, infima longiore. Antheræ caruleæ. Semina receptaculo communi oblongo insident, columnaria, striata, fusca, glabra. Crescit in herbidis ad seroces, rivulos. Floret a fine Julii ad Septembrim. Vel in culta setæ capituli rectæ perstant; quare a *Dipsaco* fullonum separavi.

TABULA QUADRINGENTESIMA TERTIA.

DIPSACUS LACINIATUS. *Linn. syst. pag.* 120. *Hall. hist. belv. num.* 198. β.

Dipsacus folio laciniato. *Baub. pin.* 385. *Moris. hist.* 3. p. 158. s. 7. t. 36. f. 4.

Planta biennis cum priore *Dipsaco* crescit & floret, ab hoc tamen vere diversa, & culta non mutabilis, cujus sufficiat sola adducere discrimina. Folia caulina sunt pinnatifide laciniata, laciniis oblongis vel lanceolatis. Summa tamen integra, & hi magis connata. Petali laciniæ non purpureæ, sed constanter pallide carneæ sunt; & antheræ pallent.

TABULA QUADRINGENTESIMA QUARTA.

ARENARIA VERNA. *Linn. syst. pag.* 313.

Alfene alpina glabra tenuissimis foliis, floribus albis. *Herm. par. pag.* 12. tab. 12.

Frequentissima in collibus gramineis siccis occurrit, florens Majo & Junio. Radix perennis, longa, subamara, pallida, ramosa, & multiceps, plurimos annuatim cauliculos promit herbaceos, teretes, erectiusculos, graciles, a tribus ad sex uncias altos, inferne gla-

glabros, superne dense hirsutulos perque plures dichotomias paniculate ramosos. Pedunculi hirsuti terminant ramulos, & solitarii etiam alii in dichotomiis locantur. Folia radicalia & caulina sunt setacea, acuta, glabra, opposita, & recta. Ad ramos autem lanceolata, acuta, concava, & breviora. Calycis foliola sunt lanceolata, acuta, concava, pilis subcapitatis hirsutula, lineis albidis interne magis conspicuis notata. Petala subovata, obtusa, patentissima, calycem ad unam tertiam partem superant. Filamenta subulata, alba. Antheræ badia. Germen ovatum. Styli albi. Capsula conica, glabra, subacuta, longitudine calycis. Semina reniformia, compressa, fusca, ad octodecim. Pilos, nudo oculo ægre notandos, sculptor in icone omisit.

TABULA QUADRINGENTESIMA QUINTA.

LEONURUS MARRUBIASTRUM. *Linn. syst. pag. 396. Scop. carn. 1. p. 409.*
Marrubiastrum foliis cardiacæ. *Bocc. mus. 2. p. 120. t. 98.*

Planta biennis vel annua, exiguo lamii odore, ex radice ramosa fibrosa & albida caulem unum alterumve attollit tripedalem (cultâ etiam duplo altiore) tetragonum, erectum, foliosum & ramosum. Folia sunt lanceolata, opposita, petiolata, acuminata, ferrata, venosa; caulina inferiora in cultâ rotundato-ovata & ampla. Caulis, rami, calyces, corollæ, foliorumque pagina adversa villis mollia sunt, ad solum microscopium bene conspicuis. Verticilli circiter vigintiflori, suffulti involucro polyphyllo, bracteis setaceo-spinosis. Flores sunt parvi. Calycis virentis denticuli in spinulam rigidam abeunt. Petali carnei faux longa supra tubum valde incurvatur. Galea rotundata. Labii inferioris lacinia laterales semiovata; intermedia duplo amplior & subrotunda. Antheræ subovata, fordide virentes, didymæ, teretes, nullis punctis adpersæ. Reliqua ad characterem Linnæanum. Crescit haud frequens in ruderatis, ad pagos. In Hungaria frequentior. Floret a Julio ad Septembrim.

TABULA QUADRINGENTESIMA SEXTA.

POTENTILLA SUPINA. *Linn. syst. pag. 350. Gmel. it. 1. p. 149. t. 27. f. 2.*
Fragaria supina. *Crantz. fasc. pag. 73.*
Pentaphyllum supinum, Potentillæ facie. *Clus. hist. p. CVIII.*
Pentaphyllum supinum, Tormentillæ facie. *Lob. ic. 692.*
Pentaphyllum alpinum minus supinum. *Plukn. alm. 285. t. 106. f. 7.*
Quinquefolio fragifero affinis. *Baub. pin. 326.*

Ex radice sæpe plus quam annua, ramosa, longa, foris fuscescente & intus alba caules in ambitum sparguntur herbacei, prostrati, semipedales vel duplo longiores, teretes, supra rubentes, hirsutuli, dichotomi. Folia radicalia & caulina sunt pinnata & petiolata; ramea ternata & sæpe subsessilia: foliolis ad lentem hirsutis, oblongis vel ovatis, obtusis, ferratis, utrinque virentibus, dorso pallidius. Stipulæ ovata, acuta, integerrimæ vel rariter ferrata. Pedunculi solitarii & uniflori in dichotomiis, in floribus suberecti, in fructibus terram versus reflexi. Calycis subpilosi foliola decem subæqualia virent. Petala calycem vix superantia, obtusissima, & versus basin angustata, flavent. Genitalia corollæ sunt concoloria. Semina ex ovato subrotunda, rugosa. Crescit in cultis, ad aggeres, prata, & alibi. Primo ætatis anno floret ab Augusto ad Octobrim, altero jam Majo.

TABULA QUADRINGENTESIMA SEPTIMA.

GYPSOPHILA REPENS. *Linn. syst. pag. 306.*

Saponaria radice lignosa, maxima; foliis glaucis, pulposis; floribus emarginatis. *Hall. hist. belv. num. 905.*

Caryophyllus saxatilis, foliis gramineis, minor. *Baub. pin. 211. Burs. 11. 126.*

Tota glabra est. Ex radice sublignosa, subfusiformi, longissima, digitum minimum crassa, intus albida, foris sordente, insipida, fibris aucta, & admodum multicipite, caules exoriuntur numerosi, dense cespitosi, prostrati, perennantes; ex quibus annuatim enascuntur rami herbacei, erecti, a tribus ad sex uncias alti, simplices, ad genicula purpurascens, superne in paniculam imperfecte trichotomam soluti. Folia sunt ex lanceolato linearia, acuta, glauca, crassa, sessilia, opposita, uncialem longitudinem rarissime attingentia. Calycis foliola sunt lanceolata, acuminata, concava, cum linea media longitudinali atrovirente vel purpurascens, cumque oris membranaceis albidis. Corollæ subcampanulatae cum limbo patentissimo petala sunt versus basin paulatim attenuata, plana, magis minusve emarginata, utrinque nivea, & calycem superantia ad duplum. Filamenta alba patent, petalis haud multo breviora. Antheræ didymæ, subrotundæ, initio albidæ, tandem subviolaceæ. Crescit in alpibus. Floret Septembri. Clarissimus Schivereck ex alpibus Tyrolensibus mihi plantam misit, floribus donatam roseis, quam nullo alio potui momento ab illa distinguere. An alterutra sit Gypsophila prostrata Linnæi? Et alterius forte mera varietas?

TABULA QUADRINGENTESIMA OCTAVA.

SALIX ARBUSCULA. *Linn. syst. pag. 648. flor. suec. pag. 348. flor. lapp. num. 352. 356. & 360. Gmel. sib. 1. num. 21. p. 166.*

Frutex difformis, ramosus valde, decumbens partim, partimque adscendens aut erectus, pedem unum alterumve altus, trunco digitum crassus, cortice ex fusco cinerascens obductus, etiam ex ramis, qua terram tangunt, radices agens. Folia sunt obverse ovata, acuta vel obtusa, breviter petiolata, tenuia, facie late virentia & splendentia, subtus venosa cinerea nitidaque, utrinque glabra, leviter ferrata ferraturis ad lentem cartilagineis rotundatis ac fuscis, iisque sæpe perpaucis, aut, ut vix appareant, exiguis, raro alias integerrima. Petioli quandoque raros pilos habent. Ad novellos ramulos stipula adstat firma, badiæ, nitida, lata, emarginata, amplexans, tandem decidua. Pedunculi hirsutuli amenta sustinent cylindrica. Flores diandri. Calycis squama ovata dorso nigrescit, pilis albis longisque subtus hirsuta & ad oras ciliata. Crescit in alpibus, ubi floret Junio. Exsiccatus odorem aliquem habet. Cum trunci ramosi parte ex stirpe fæminea exhibetur etiam pars ramuli masculini; tum seorsim stipula vi expansa; & aucta calycis squamula. In icone ferratura quibusdam in foliis manifesta nimis est, quum oculis haud ita percipiatur; sed sculptor hoc vitium vix evitat in foliis minimum ferrulatis; nam aut integerrima illa sculpat, oportet, qualia, eminus vel oscitanter spectata, credi possent; aut nimis illa profunde secabit.

TABULA QUADRINGENTESIMA NONA.

SALIX FUSCA. *Linn. syst. pag. 649.*

Salix pumila, folio utrinque glabro. *Baub. hist. 1. p. 217.*

Radix lignosa, longa, digitum minimum crassa, intus albida, foris ex rufo fusca, caules spargit plures, glabros, nigrescentes, ramosos, procumbentes & fruticosos. Rami juniores breves & valde hirsuti virent. Folia sunt lanceolata vel obverse ovata, acuta vel acuminata, rarius obtusa, integerrima, alterna, breviter petiolata, versus petiolum attenuata, utrinque lucida, facie glabra, dorso glabra vel tantisper pilosa, idque imprimis ad nervum medium, venisque reticulata minutissimis, ad oras lanuginosa, late virentia. Pedunculi pilis albis mollibusque dense vestiuntur. Amenta sunt cylindrica, erecta, & ad basin foliis minoribus instructa. Squamæ sunt lanceolato-acuminatæ & pilosissimæ. Capsulæ acutæ & rufæ. Maribus flores diandri. Tota planta sapore pollet valde adstringente. Crescit in alpinis. Floret Majo. Fructescit Julio. Famineæ fructescentes sistuntur duæ varietates, altera minor, altera foliis iulisque majoribus, utraque sylvestris; tum ramulus masculus.

TABULA QUADRINGENTESIMA DECIMA.

HIERACIUM AURANTIACUM. *Linn. syst. pag. 523.*

Hieracium caule subnudo; foliis ovatis, integris; floribus umbellatis, aurantiis. *Hall. bist. belv. num. 50.*

Hieracium germanicum. *Col. ecphr. 2. p. 28. t. 30.*

Hieracium non laciniatum alpinum, flore fusco. *Bauh. pin. 128. prodr. 65.*

Pilosella polyclonos repens major syriaca, flore amplo aurantiaco. *Moris. bist. 3. p. 78. s. 7. t. 8. f. 7.*

Lactescit tota. Radix perennis, ramosa, per stolones infra terram repentes novas plantas producit. Folia radicalia plura, in orbem posita, lanceolata, acuta, viridia, denticulata, pilis rigidulis & incanis utrinque dense vestita. Caules pauci, erecti, lineati, teretes, plus minus pedales, uno alterove folio simili instructi, quandoque plane aphylli, pilis etiam ex atro bulbillo ortis hirsuti, superne in pedunculos aliquot corymbose dividuntur. Flores suavi odore violarum pollent, atque adamussim cum charactere Linnæano congruunt. Calyx atris pilis totus obducitur. Corollulæ profunde quinquentata colore conspicuæ sunt utrinque saturate & eleganter aurantiaco. Antheræ & styli flavent. Semina striata & nigra pappo coronantur piloso. Crescit in subalpinis. Floret Majo & Junio.

TABULA QUADRINGENTESIMA UNDECIMA.

CAMPANULA THYRSOIDES. *Linn. syst. p. 160. Jacq. vind. pag. 211.*

Obs. bot. part. 1. pag. 33. tab. 21. Scop. carn. 1. pag. 148.

Campanula foliis lingulatis, asperis; floribus hirsutis, densissime spicatis. *Hall. bist. belv. num. 688.*

Campanula foliis echii. *Bauh. pin. 94.*

Trachelium thyrsoides. *Clus. bist. pag. CLXXII.*

Alopecurus alpinus quibusdam, Echium montanum Dalechampii. *Bauh. bist. 2. pag. 809.*

Radix albida, digitum minimum crassa, aliquot uncias longa, ramis emissis aucta, primis annis folia numerosa in elegantem rosam expansa promit, tandem caulem, quando post fructus maturatos perit. Folia omnia sunt oblongo-linearia, integerrima, sessilia, aspera, pilosa, ciliata, tres quatuorve uncias longa, superiora successive breviora magisque acuta, tandem squamas referentia, dum omnes flores ad apicem spicæ usque comitantur. Caulis erectus, simplicissimus, unicus, a dimidio pede ultra sesquipedem longus in diversis indivi-

duis, totus foliis vestitus densissime, angulatus, purpureus, & pilis candicantibus hirsutus, in spicam foliosam longam abit. Bractæ ad flores geminæ, pallidæ, acutæ, ciliatæ, elongato-lanceolatæ. Flores sessiles, omnino numerosi, axillares, grate subodorati, solitarii, & in inferioribus foliis quandoque bini vel terni. Calyx viridis, pilosus, tubo corollæ brevior vel æqualis, in lacinias quinque lanceolatas dividitur. Corolla alba, intus & ad oras lanuginosa; laciniis semiovatis. Nectarii valvulæ lanuginosæ. Germen inferum. Stylus superne hirsutus. Stigma trifidum virefcit. Capsula obverse ovata & trilocularis est. Crescit in pratis subalpinis. Floret Julio. Fructus Augusto maturefcit. Icon plantam sylvestrem majorem sistit, Augusto ineunte lectam, quando medii flores jam in fructum abeunt, & foli adhucdum pauci in vertice & in infima spicæ parte vigent. Ad latus habetur flos singularis cum bracteis suis.

TABULA QUADRINGENTESIMA DUODECIMA.

POLYGALA AMARA. *Linn. syst. p. 470. Seop. carn. 2. p. 48. Crantz. fasc. p. 438.*

Polygala procumbens, foliis imis subrotundis, supremis linearibus. Hall. hist. belv. num. 343.

Polygala buxi minoris folio, flore cæruleo. Vaill. par. p. 161. t. 32. f. 2.

Polygala vulgaris, foliis circa radicem rotundioribus, flore cæruleo, sapore admodum amaro. Baub. pin. 215.

Tota planta glabra est, & prata atque pascua, imprimis alpina, incolit. Radix perennis, lignosa, tenuis, semipedalis, ex fusco pallens, & fibris aucta, sapore gaudet subaromatico & amaro, odore autem vix ullo. Multiceps in cauliculos breves procumbentes plures in cespitem sæpe densum disspescitur, rosulam gerentes foliorum, quæ sunt obverse ovata, etiam acutiuscula, firmula, crassula, versus basin attenuata, amarore prædita intenso, diuque ori inhærente. Caules herbacei, suberecti, semipedales vel breviores, etiam fescunciales, angulati, foliis vestiti sparsis, anguste sublanceolatis, acutis, saporis ejusdem; cæterum simplicissimi, rarissime ramosi, terminati racemo florum plerumque ex cæruleo violaceorum, paucioribus in individuis ex purpureo rubentium. Calycis, corollæ concoloris, foliola sunt ferme æqualia, oblonga, concava, petalis fere duplo breviora. Corolla ut in vulgari. Fructus etiam similis.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA TERTIA.

POLYGALA MAJOR. *Baub. pin. 215.*

Polygala vulgaris major. Clus. hist. pag. 324.

Cum Clusio hanc plantam a Polygala vulgari separo; quæ per totam Austriam vulgatissima, præterquam quod colore florum valde variet, semper constans in habitu suo, nunquam ad majorem illam accedit, montanam plantam, elegantissimam, sabulosa cretacea & sicca loca amantem. Si tamen varietatem quis velit, nam certe nullam (si staturam & magnitudinem partium excludas,) discriminis notam, aliam adferre possum, spectabilis tamen varietas seorsim tradi meretur. Tota est glabra. Ex radice lignosa, perenni, calamum & ultra crassa, sordide pallente, subodorata, & sapore prædita aromatico forti ac singulari, plures annuatim caules herbacei exsurgunt, plerumque simplicissimi, a dimidio ad totum pedem alti, dense foliosi, teretes, suberecti, in racemos longos terminati. Folia sunt crassula, lineari-lanceolata, sessilia, acuta, integerrima, sparsa, suberecta, saporis herbacei. Flores inodori, toti quanti una cum pedicellis eleganter rubropurpurei, ante explicationem
eri-

eriguntur, dein patent, tandem in fructu penduli. Calyx & alæ in fructu virent cum striis purpureis. Calycis foliola obtusiuscula ciliis ad oras albis gaudent. Vexilli diphylli laminæ sunt ovales, mutuo incumbentes in formam ovato-concavam; unguis angusti longissimi & tubo carinæ arcte appressi. Carina tubulosa cum appendice multifida. Germen pedicellatum. Capsula obverse cordata, compressa, bilocularis, lateribus dehiscens. Semina solitaria, teretia, fusca, pilis albis retrorsum hispidula, tecta in apice hilo albo trifido. Floret Majo & Junio. Ad latus tabulæ exhibentur ala, capsula, semen; idemque auctum.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA QUARTA.

MYAGRUM PERENNE. *Linn syst. p. 431. Scop. carn. 1. p. 10.*

Myagrū biarticulatum. *Crantz. fasc. pag. 6.*

Myagrū siliculæ articulo primo stricto, altero globoso striato. *Hall. hist. belv. num. 525.*

Rapistrum monospermum. *Bauh. pin. 95. prodr. 37. Mapp. als. p. 266.*

Inter segetes inque pratis Danubio vicinis crescit, florens Junio, perficiens Julio semina. Radix perennis, digitum vel pollicem crassa, teres, longissima, sordide pallens, intus alba, sapore gaudet rapæ, sed simul valde acri. Caulis annuus, bipedalis & ultra, angulatus, medulla alba farctus, suberectus, inferiora versus pilis albis reflexisque hispidus, supra medium in ramos quam maxime est paniculatus. Folia sunt pinnatifida, acuta, petiolata, dentata, utrinque aspera; laciniis acutis. Flores numerosissimi. Calycis foliola oblonga, obtusa, concava, & erectiuscula, cum flavedine virent. Petala lutea, patentia, obverse ovata, obtusissima, & calyce duplo longiora, paulatim abeunt in unguem tenuem. Filamenta & antheræ colorem calycis habent; hæ oblongæ, tandem fuscæ. Siliculæ rugosæ articulus superior est ovatus styloque rostratus. Inferior oblongus, angulatus, tenuior. Uterque unilocularis & monospermus.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA QUINTA.

PRIMULA AURICULA. *Linn. syst. p. 150. Scop. carn. 1. p. 133.*

Primula umbellifera; foliis ferratis, glabris, carnosis. *Hall. hist. belv. num. 612.*

Auricula urfi. *Cam. epit. p. 706.*

Sanicula alpina lutea. *Bauh. pin. 242.*

In alpibus Austriacis frequens planta, semper occurrens ibidem floribus luteis & odoratis, nunquam cæruleis aut purpureis, luteumque etiam colorem, culta jam per plurimos annos in horto, fervans constantissime. Radix perennis rupium fissuris & saxosis innascitur, calami vel digiti crassitie, foris fusca, fibrillis albidis crassisque aucta, sæpe multiceps. Folia promit plura, obverse ovata, versus basin angustata, obtusa, sessilia, crassa, ratione plantulæ fescuncialia vel semipedalia, tota glaberrima vel subtilissime villosula, simulque pulvere albido veluti adspersa, magis minusve supra medium dentato-ferrata. Scapus axillaris, subteres, erectus, glaber, terminatus umbella florum a quatuor ad duodecim. Foliola involucris sunt pauca, ovata, brevia. Perianthium subovatum, teres nec angulatum, brevissimum. Corollæ tubus calyce multo longior, cylindricus absque ullo peculiari collo. Limbi subinfundibuliformis & ultra medietatem divisi laciniæ sunt magis minusve profunde emarginatæ. Antheræ luteæ. Capsula globosa, magnitudine calycis. Semina numerosa maturescunt sub finem Augusti. Floret Junio.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA SEXTA.

THESIUM ALPINUM. *Linn. syst. pag. 188. Jacq. vindob. pag. 213. Scop. carn. 1. p. 114.*

Thesium caule diffuso, floribus alaribus, foliis linearibus. *Hall. hist. helv. num. 1574.*

Thesium floribus subsessilibus, pedunculis foliosis, foliis linearibus. *Ger. gallopr. pag. 442. t. 17. f. 1.*

Alchimilla alpina linariæ foliis, calyce florum albo in foliorum alis. *Till. pis. 6.*

Linophyllum alpinum, flore fructuque per ramulos perbreves cauli adhærentibus. *Ponted. anth. 262.*

Ex radice fordide albicante, nec crassa caules generantur plures, herbacei, procumbentes, rarius erectiusculi, a tribus ad novem uncias longi, teretes, & frequentius simplices. Hos inferne folia ornant sine ordine sparsa, sessilia, ex lanceolato linearia, plana, acuta, integerrima, plus minus uncialia. Superior caulium pars in racemos simplices elongatur, quorum proprii pedunculi teretes breves foliolisque tribus sessilibus terminati hos inter florem unicum sessilem (rarissime gemellos) gerunt. Ex foliolis illis lateralia opposita duo sunt tertio multo breviora. Perianthii persistentis tubus est infundibuliformi-oblongus & obsolete angulatus. Laciniae virent foris, intus nivæ, crassulæ, subovatæ, patentissimæ, tandem se erigentes & conniventes. Filamenta alba tubum vix superant, antheris donata ochroleucis. Fructus est breviter pedunculatus. Flores in hac specie sunt plerique tetrandri, rariores triandri, omnium rarissime pentandri; quem numerum laciniae calycis sequuntur. Tota planta glabra est. Crescit passim in pratis subalpinis; tum etiam in aliis herbidis editis locis, nec hic variabilis, quin primo intuitu a Thesio Linophyllo dignoscas. Floret Junio & Julio.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA SEPTIMA.

TEUCRIUM SUPINUM. *Linn. syst. p. 388.*

Polium montanum supinum minimum. *Lob. ic. 488.*

Polium montanum repens. *Baub. pin. 220.*

Polium pannonicum septimum cum semine. *Clus. hist. pag. 363.*

Trita inter digitos tota planta aromatica gratique est odoris; sapore prædita amaro & parumper aromatico. Radix perennis, lignea, calamum & ultra crassa, fusca vel nigrescens, cauliculos in orbem plures spargit, fruticosos, ramosos, perennantes. Rami teretes, annui, adscendentes, semipedales, ad lentem villosuli. Folia sunt opposita, lanceolato-linearia, acutiuscula, integerrima, subsessilia, facie viridia & glabra, dorso subrugosula & villosa-incana, ad oras leviuscule revoluta. Capitula florum densa, terminalia & erecta, fiunt ex foliis minoribus numerosis confertissimis, floribusque totidem axillaribus & brevissime pedunculatis; in fructu magis elongata & spicæformia. Calyx longe mucronatus viret cum suffusa sæpe purpura. Petali albi fissum labium superius venas monstrat ad lentem eminentes & fuscas orasque ciliatas. Antheræ ovatæ, subdidymæ, punctatæ, bivalves; post dehiscenciam badiæ, & polline pellucido egrediente veluti globulis glandulosis adspersæ. Crescit in sylvaticis montosis; in rupibus; & alibi. Floret Julio & Augusto.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA OCTAVA.

LINUM AUSTRIACUM. *Linn. syst. pag. 224. Scop. carn. 1. p. 231.*

Li-

Linum sylvestre quartum angustifolium. Clus. hist. p. 318.

Ex radice perenni, lignosa, calamus crassa, fordide pallente, aliquot uncias longa, & breviter multicipite, caules annuatim prodeunt herbacei, a dimidio ad sesquipedem longi, teretes, simplices, superne tantum breviter ramosuli, modo procumbentes maximam partem, modo magis erecti. Folia sunt sparsa, subsessilia, sub lanceolato-lineararia, integerrima, acuta, erecta magis minusve. Pedunculi uniflori, filiformes, axillares, solitarii, in fructu penduli. Calycis foliola obtusa. Petala ampla, striata, cum quadam purpura cærulea vel violacea, ungue flavo. Filamenta & styli cærulescunt. Antheræ pallent. Stigmata cum virore flavescent. Fructus congenerum. Semina fusca. Tota planta glabra est. Folia latitudine variant; ut depicta sint ex latioribus. Crescit passim ad vias regias, in collibus herbidis siccioribus, & alibi. Floret Majo & Junio. Semina perficit Julio.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA NONA.

THALICTRUM MINUS. *Linn. syst. p. 377. Scop. carn. 1. p. 390. Crantz. fasc. p. 107. Bauh. pin. 335. (non Flor. dan. t. 244.)*

Thalictrum foliis patulis, imis obtuse trilobis, supremis acutis; paniculis diffusis; floribus nutantibus. *Hall. hist. helv. num. 1139.*

Thalictrum alpinum minus saxatile, rutæ folio, staminibus luteis. *Seg. ver. 1. p. 476. t. 11.*

Ex radice perenni, horizontali, fibris deorsum tendentibus jubata pluribus, foris fusca, intus crocea, saporis pauci atque ingrati, caulis annuatim promitur novus, plerumque unicus, alius serie longitudinali post alium, ab unico ad duos cum dimidio pede altus, supra radicem aphyllus & dumtaxat vaginantibus aliquot membranis instructus, superne in pedunculos ramosos diffusosque paniculatus, magis minusve flexuosus, subteres, obsolete striatus, fistulosus, hic illic purpurascens, nitidusque. Costæ foliorum ad originem in parvas auriculas membranaceas producantur. Folia sunt multiplicato-pinnata; foliolis brevissime petiolatis vel sessilibus, venosis, ad apicem bis terve incisis aut integerrimis, obtusis vel acutis, supra virentibus, subter pallide; costis antice planis. Floribus pendulis petala sunt quatuor, purpurascencia vel magis flava. Filamenta circiter viginti. Antheræ cum virore aliquo flavent. Pistilla ut plurimum tria vel quatuor in totidem abeunt semina fusca, ovata, sulcata & acuta. Rami in paniculæ divisionibus plerumque ex iisdem axillis solitarii. Crescit in saxis montosis apricis. Floret Junio & initio Julii. Semina maturescunt Augusto. Tabula exhibet plantam minorem, ut integra fitti potuerit. Dein partem folii ex individua majore.

TABULA QUADRINGENTESIMA VIGESIMA.

THALICTRUM MAJUS. *Crantz. fasc. pag. 108.*

Crescit iisdem in saxosis locis cum priori Thalicthro minori; tum etiam in pratis; vere distinctum ab eodem, ad Thalictrum sibiricum accedens. Floret fere integro mense præcocius quam Thalictrum minus, adeo ut ante jam perdiderit hoc majus flores omnes, quam minus explicare primos incipiat. Radix longa, obliqua, fibrisque longis & teretibus aucta, extus fusca, intus flavescent, perennat, & caulem unum alterumve quotannis producit. Hic flexuose ad duorum triumve pedum altitudinem erigitur, foliosus, paniculatus, teres, striatus, virescens cum suffusa purpura, ramis diversæ longitudinis exeuntibus fere
C
semper

semper pluribus ex iisdem axillis. Folia inferiora componuntur ex petiolis communibus utrinque sex cum impari, his ipsis bipinnatis vel pinnatis; decrefcente numero divisionis versus superiora. Foliola sunt parva, ovata vel magis subrotunda, pleraque superne trifida aut bifida, obtusa, breviter petiolata, vel sessilia, facie ex glauco virentia, dorso quam maxime glauca. Petioli ad basin membranacei, ad divisuras membranula carent. Flores sunt penduli & odorati. Petala quatuor, oblonga, obtusa, concava, e viridi purpurascencia cum striis elevatis. Filamenta pallida, a quindecim ad viginti. Antheræ flavæ & oblongæ. Pistilla a quatuor ad septem mutantur in totidem semina lanceolata, sulcata, acuta & fusca. Duo momenta observo constantissima, quibus a Thalicetro minori distinguo. Fere semper ex eodem caulis & ramorum principum nodo bini vel terni egrediuntur rami; qui in minori fere semper solitarii sunt. Et foliorum prona facies in majori magis saturate veluti ex atro viret, postica autem intense & ex albo glauca est; dum illa in minori viret lætius, hæc vero pallet quidem, vix tamen, ut glauca dici mereatur. Quibus addi posset longe major in majori ramositas; quam maxime autem tempus florendi constantissime diversum, etiam quando juxta invicem coluntur in horto. Majus etiam si cultum perpetuo, ferme ad unam tertiam partem, altitudine superet minus, in saxosis quandoque a minori attingitur. Cæterum striæ, rectitudo, nitiditas, sulci in costis, crassities nodulorum, & alia variant ita in utroque, ut nihil certi determinent.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA PRIMA.

THALICTRUM NIGRICANS. Scop. carn. 1. pag. 391.

Thalictrum flavum. Crantz. fasc. pag. 106.

Thalictrum foliis erectis, lobulis acute trilobis, spica adscendente. Hall. bist. helv. num. 1138. β.

Æque dubius, quam clarissimus Scopoli, propono hanc plantam ceu distinctam a Thalicetro flavo speciem. Ab angustifolio differt certe, quod hoc floreat nigricante præcocius; folia habeat omnino omnia, etiam radicalia & caulina infima, æque angustissima, circumscriptione etiam ampliora, foliolaque multo numerosiora; tum flores pallidiores. Nigricans ex radice ex fusco flavescente, perenni, longisque fibris donata, annuatim caules promit tres quatuorve pedes altos, erectos, striatos, fistulosos. Petiolorum bases striatæ dilatantur in membranas. Foliola sunt lanceolata, acuta, facie saturate virentia, subtus pallidiora venisque emicantibus rugosula, utrinque glabra nec aspera; alia integerrima, alia ter vel bis incisa, idque imprimis in foliis inferioribus, ubi etiam latiora sunt quam in superioribus. Panicula densa, terminalis, erecta. Flores luteoli, odori, non cernui. Petala quatuor, parva, minus colorata. Stamina a sedecim ad triginta. Pistilla a duobus ad quinque ut plurimum. Semina totidem, fusca, subovata. Crescit in pratensibus sylvaticis udis.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA SECUNDA.

GALIUM SCABRUM.

Ad nullam Linnæanam speciem referre potui. Radix perennis, teres, ramosa, & cum rubedine aliqua fuscescens, plurimos tenuissimos ad telluris superficiem cauliculos spargit perennantes, ex quibus annuatim plures caules herbacei prodeunt, erecti, ipsis hisce cauliculis multoties crassiores; subteretes, ita ut ad lentem aliqua sui parte sint magis plani, ad aliam obsoletissime angulati; inferne brevibus albidisque villis dense tecti & asperi; super-

ne glabri nitidique, & per ramos paniculati. Folia septena vel octona, in ramis pauciora, linearia, utrinque sulcata, mucronata, patentissima, iisdem villis obsita & aspera, superiora autem minus. Pedunculi plus minusve triflori. Flores valde odorati. Corolla alba, patentissima, quadrifida, rarius trifida, laciniis lanceolatis & acutis. Antheræ flavæ. Fructus parvi & glabri. Crescit in sylvaticis. Floret Junio.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA TERTIA.

ALLIUM ANGULOSUM. *Linn. syst. p. 239.*

Allium senescens. *Jacq. en. vindob. p. 57.*

Allium radice senescente lignosa transversa; foliis radicalibus gramineis; floribus umbellatis. *Hall. hist. belv. num. 1227.*

Allium five Moly rarissimis foliis primum & alterum. *Clus. hist. p. 195.*

Ob incertitudinem reliqua synonyma omitto, quæ universa apud Hallerum loco citato videri possunt, ubi etiam Allium Linnæi senescens cum hoc anguloso ceu varietas conjungitur, dum tamen Gmelini adducta a Linnæo figura Allii senescentis foliis multum differat, ut variare quam maxime hæc planta variis in regionibus debeat. Apud nos haud ita ludere suevit. Tota glabra est odorisque alliacei. Bulbus ex ovato oblongus & albus ætate versus basin lignosam indolem acquirit, diversamque induit formam, cui tunc plures bulbi junctim innascuntur. Folia radicalia sunt linearia, plura, angusta, erecta, pedalia vel breviora, obtusa, ad dorsum protuberans argute angulata, facie canaliculata vel plana. Scapus striatus & anceps vel quandoque magis tetragonus erigitur foliis altius. Spatha membranacea, albida, bivalvis, nec caudata, pedunculis duplo brevior est. Hi firmuli umbellam formant hemisphæricam densamque. Flores suave olent. Petala ovata, acuta, patentissima, & modo æqualia omnia, modo alterna tria multo angustiora, pallide purpurascunt. Filamenta corollam æquant, subulata omnia. Antheræ virent, effætæ nigrescunt. Germen triquetrum albet.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA QUARTA.

ACONITUM CAMMARUM. *Linn. syst. edit. 13. pag. 419.*

Aconitum caule ramoso, paniculato; petiolis multifloris; cassidis mucrone longiori. *Hall. hist. belv. num. 1198.*

Aconitum lycoctonum novum Judenburgense. *Clus. hist. p. XCVII.*

Aconitum cæruleo purpureo flore maximo, five Napellus quartus. *Bauh. pin. 183.*

Ab Aconito Napello diversissima planta, ut a perito vel eminus distinguatur, in quibusdam subalpinis pratis ad sylvarum margines non minus frequenter occurrit, quam Napellus in aliis. Habitus cum Napello idem; eadem structura floris; pistilla & capsulæ simili numeri varietate ludunt; nec alias diversa radix, nisi quod ex caulis geniculo inferiore bulbillum quandoque enatum viderim, uti icon habet Clusiana. Discrimina itaque sola adferam. Folia in superiore pagina nec nitent, nec atrovirent, in lacinias divisa latiores. Racemus caulem terminans brevior est, semper magis minusve foliosus, & rarior. Pedunculi longiores magisque patuli. Flores minus profunde cærulei, (qui in Napello fere sunt atroviolacei,) hic dilutius cyanei, pallide cærulei, quin imo interdum pene excolores. Petalum galeatum multo longius, villis plane destitutum, inque rostrum acutum notabilius protrahitur. Floret Augusto.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA QUINTA.

ASTER AMELLVS. *Linn. syst. p. 554. Scop. carn. 2. p. 170.*

Aster caule folioso; foliis scabris, ciliatis, lanceolatis, obtusis; calycis squamis ovatis, ciliatis. *Hall. hist. belv. num. 83.*

Aster octavus, Italicorum & Fuchsii. *Clus. hist. p. XV.*

Aster atticus. *Dod. pempt. 2. l. 3. c. 24.*

Aster atticus five inguinalis. *Blakw. t. 109.*

Aster atticus cæruleus vulgaris. *Baub. pin. 267.*

Ad margines sylvarum, ad vineas, aliisque in locis crescit; florens Augusto & Septembri. Radix perennis, fusca, multiceps, fibrisque numerosis jubata, caules gignit annuatim plures, erectos vel basi adscendentes, a dimidio pede ad duos pedes altos, scabros villosos, teretes, substriatos, plerumque supra medium, modo etiam totos ramosos. Folia ponuntur alternatim, lanceolato-oblonga, scabra, ad oras villosula, integra, obtusiuscula, caulina infima & radicalia petiolata, reliqua sessilia. Calycis virentis squamæ sunt oblongæ, obtusæ, ad oras villosulæ; interiores erectæ & ad apicem purpureæ. Corollulæ radii cum levi purpura cærulescunt. Discus est luteus. Seminum pappus est pilosus & sessilis.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA SEXTA.

DAPHNE CNEORUM. *Linn. syst. p. 272.*

Thymelæa Cneorum. *Scop. carn. 1. p. 276.*

Thymelæa foliis glabris, linearibus, aristatis; floribus sessilibus umbellatis. *Hall. hist. belv. num. 1027.*

Thymelæa minor, vel Daphnoides alpinum. *Gesn. fasc. num. 6. pag. 5. tab. 3.*

Thymelæa alpina linifolia humilior, flore purpureo odoratissimo. *Tourn. inst. p. 594. Dubam. arbr. 2. p. 326. tab. 94.*

Thymelææ affinis facie externa. *Baub. pin. 403.*

Cneorum Matthioli. *Clus. hist. pag. 89.*

Fruticulus acris totus, glaber, dumque floret, speciosus, ex radice longa, lenta, terete, calamum, digitumve crassa, simplice vel ramosa, intus albicante, & foris aut flavescente, aut magis fusca, caules generat plures lignosos, perennantes, breves, fuscus, lentos, debiles, adscendentes, graciles, & ipsos interdum radices agentes. Rami juniores virent, foliosi, & in summitate umbellam florum sessilium confertam gerentes. Folia sunt ex oblongo lanceolata, sparsa, integerrima, firmula, virentia, & brevissimo vixque conspicuo mucrone prædita. Flores sunt rubri & suaveolentes. Tubus externe est villosus, & cylindricus totus cum limbo patentissimo, ut sit corolla hypocrateriformis. Laciniæ sunt obtusæ vel acutæ. Filamenta altiora subjiciuntur ipsi fauci. Antheræ sunt luteæ. Germen hirsutum transit in baccam albidam & monospermam. Crescit in montosis, florens Aprili & Majo.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA SEPTIMA.

CHONDRILLA JUNCEA. *Linn. syst. edit. 13. pag. 594. Hall. hist. belv. num. 17.*

Chondrilla juncea, viminea, arvensis. *Tabern. ic. 178.*

Chondrilla juncea viscosa arvensis. *Baub. pin. 130.*

Chondrilla.

Chondrilla viminalibus virgis. Clus. hist. pag. CXLIII.

Chondrilla viminea. Baub. hist. 2. p. 1021.

Radix perennis, calamus & ultra crassa, albida vel nigra, longa, fibrisque emissis prædita, caulem promit unicum vel plures, erectos, teretes, herbaceos, glaucos, bi- vel tripedales, in ramos numerosos virgatosque solutus, medulla nivea farctos; lacte, uti tota planta, viscido scatentes; in infima sui parte pilis rigidis, nec tamen pungentibus, densissime hirtos; cæterum glaberrimos. Folia radicalia plura, in orbem sparsa, longe petiolata, tenuia, superne latefcentia, runcinata, acuta; caulina subsequa similia; sensim altiora magis integra; tandem integerrima, acuminata, longe lanceolata, summa linearia & sessilia. Radicalia autem illa, & caulina inferiora, in adulto caule, marcescere & perire solent, ut tunc caulis inferne sæpe longe aphyllus sit. In foliorum infimorum nervo dorsali quandoque etiam pili rigentes adsunt. Pedunculi flores sustinent brevissimi; vel nulli. Calyx cylindricus, striatus, viridis, fit ex foliolis acutis, sublinearibus, pluribus, uno ordine positus; auctus ad basin foliolis paucis brevissimis; post corollæ lapsum ventre turgidulus; in fructu maturo patentissimus. Corollulæ plures, ligulatae, striatae, quinquedentatae, flavæ. Anthera luteola. Stigmata flavent. Semina linearia, striata, & aspera, instruuntur calyculo proprio pentaphyllo, tum pappo stipitato & piloso. Floret a Julio ad Septembrim. Semina maturescunt Augusto & mensibus subsequis. Crescit in collibus apricis, in arvis, ad vias.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA OCTAVA.

Dictamnus albus. Linn. syst. pag. 292. Scop. carn. 1. p. 284. Baub. pin. 222. Blackw. tab. 35. Mill. ic. 123.

Fraxinella. Hall. hist. helv. num. 1029. Clus. hist. p. 100.

Speciosa planta in montosis fruticosis crescit, florens Majo, femina perficiens Augusto, & tota quanta odore prædita aromatico, forti, gravi, nec ingrato. Radix perennis, lignosa, tortuosa, pollicem & ultra crassa, cortice vestitur crasso, sæpe fisso, albicante, & ipso sublignoso, vix odorato, sed qui sapore pollet aromatico, acri, parumper amaricante, & ingrato. Caulis unus alterve, erectus, teres, annuus, bipedalis, simplex, racemo florifero terminatur. Folia sunt pinnata, alterna, petiolata, ex foliolis utrinque circiter quinque, ovatis, subsessilibus, levissime ferratis, obtusis, firmulis, in vegeta ætate viscidis; cum terminante impari; quandoque abrupte pinnata; costa antice sulcata. Caulis superior & foliolorum pagina adversa ad microscopium villosa sunt. Perianthii pentaphylli & decidui foliola sunt viscida, hirsuta, ex rubro virentia, parva, lanceolata, & acuta. Petala quinque, rubella, lanceolata, utrinque acuta, plana, magna, patentissima, duo sursum flexa, duo lateraliter, & infimum deorsum propendens. Filamenta decem, distincta, inæqualia, rubella, inferne hirsuta, superne glandulis sessilibus subrotundis aut pyriformibus rubrisque cum vertice fusco adspersa. Antheræ virescunt. Germen ovatum, hirsutum, breviter & crasse pedicellatum, pentagonum, atrovirens. Stylus filiformis, glaber, situ staminum. Stigma simplex. Capsulæ quinque, asperæ, pallide fusca, oblongæ cum apice truncato & utrinque brevissime acuminato, compressæ, uniloculares, introrsum & apice dehiscences. In qualibet capsula arillus est bivalvis, elastice dissiliens. Semen unum alterumve, atrum, nitidum. In tabula seorsim exhibentur fructus integer dehiscens, uterque arillus, semen; & auctum stamen.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA NONA.

Hieracium chondrilloides. Linn. syst. pag. 523. Jacq. vind. p. 273. t. 7.
D Hierac.

Hieracium alpinum pumilum, chondrillæ folio. Baub. pin. 64.

Ex radice nigra, calamus crassa, incurvata, præmorfa, perenni, fibrisque longis crassisque aucta, caulis recta attollitur semipedalis, vel paulo longior, plerumque unicus, superne in paucos pedunculos ramosus. Folia radicalia plura, longe petiolata, anguste lanceolata, acuta vel obtusiora, integerrima, vel dentibus eo incisa magis, quo sunt cauli propiora & caulina dicenda magis. Caulina sunt alterna, longa; varie & profundissime pinnatifida, ut vix duo specimina simillima reperire liceat; extremitate longe lanceolato-lineariter & acuminata; laciniis linearibus acutis & distantibus; inferiora petiolata; summa sæpe sessilia. Ligulæ ad pedunculos angustæ & integerrimæ. Calycis atrovirentis foliola brevissime hispidula sunt. Corollæ, antheræ, & styli flavent. Pappus sessilis, pilosus, & ad lentem denticulatus est. Caulis, pedunculi, & folia pauca superiora, microscopio spectata, villos monstrant. Folia reliqua glaberrima sunt. Crescit in saxosis alpinis; florens sub finem Julii & Augusto.

TABULA QUADRINGENTESIMA TRIGESIMA.

MENTHA AUSTRIACA.

Hæc nova, uti arbitror, Menthæ species crescit in insulis Danubialibus & aliis in locis udis, Menthæ arvensi maxime similis, ut pro eadem primo intuitu haberi posset, constanter diversissima statura minore, odore, brevitate staminum, majore hirsutie, aliisque momentis. Ex radice repente & perenni caules gignit annuos, semipedales & ultra, tetragonos, erectos, fere simplices. Et hi, & folia utrinque, & calyces, brevissimo villo obducuntur. Folia sunt breviter petiolata, infima ovata, reliqua lanceolata, acuta, ferrulata, nervo medio subtus piloso. Florum parvorum verticilli densi. Calycis denticuli æquales. Corollæ pallide violaceæ labium superius emarginatum vel semibifidum, & duplo latius laciniis tribus labii inferioris. Faux pilis albis clauditur. Filamenta brevissima simul cum antheris abscondita in inferiore parte tubi corollæ, ut plane non appareant. Floret Julio & Augusto.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA PRIMA.

HIPPOCREPIS COMOSA. *Linn. syst. pag. 492. Scop. carn. 2. p. 74. Crantz fasc. 429.*

Ferrum equinum filiquis umbellatis, undulatis. Hall. hist. helv. num. 391.

Ferrum equinum comosum. Riv. irr. tetr. tab. 93.

Ferrum equinum comosum seu capitatum. Col. ecphr. 1. p. 302. t. 301.

Ferrum equinum germanicum, filiquis in summitate. Baub. pin. 346.

Planta tota glabra est. Radix lignosa, ramosa & perennis, annuatim plures in ambitum cauliculos spargit herbaceos, ramosulos, procumbentes, striatos, & semipedales. Stipulæ ad folia ovatæ, acuminatæ, concavæ & patentissimæ. Folia petiolata, pinnata; foliolis oblongis, obtusis cum exiguo mucrone, integerrimis, brevissime petiolatis. Pedunculi teretes, striati, elongati, in summitate adscendentes, apice flores gerunt in coronulam umbellatos. Calyx viridis, ad duas tertias profunde divisus, atra purpura striatus; denticulis acuminatis. Corolla flava. Alæ obverse ovatæ, obtusissimæ. Carina in acuminatum rostrum desinit. Legumen angustum, acutum, glabrum, huc illuc undulatum, ad semina torosum, inter illa planum. Semina oblonga, incurva. Reliqua sunt ad characterem

Aerem Linnæi. Crescit in pratis alpinis. Floret Majo & Junio. Semina maturescunt Julio & Augusto.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA SECUNDA.

DRABA HIRTA. *Linn. syst. pag. 432. an flor. dan. t. 142.?*

Draba stellata. *Jacq. vindob. pag. 256. tab. 4. f. 3.*

Draba austriaca. *Crantz fasc. pag. 12. t. 1. f. 4.*

Draba caulibus subnudis; foliis tomentosis, ovatis. *Hall. hist. belv. num. 497.*

Draba foliis lanceolatis, integris; caulibus subfoliosis; filiculis oblongis. *Ger. prov. pag. 345.*

Bursa pastoris alpina hirsuta. *Bauh. pin. 108. prodr. 51.*

Bursa pastoris alpina minor hirsuta, foliis infimis integris, ad genicula vero crenatis, loculo oblongo. *Moris. hist. 2. p. 306. s. 3. t. 20. f. 8.*

Bursa pastoris minima ex monte Splügel. *Bauh. hist. 2. p. 938.*

Floræ Danicæ icon minus repræsentat nostratam plantam, caulibus imprimis in sua nudis, foliisque omnino omnibus integerrimis, quæ in nostratam ægre quadrant, ut denuo proponendam hanc censeam, quo certius statui aliquid ab utriusque autoptis possit. Radix fuscescens, tenuis, valde longa, perennis, & multiceps, saxorum fissuris innascitur in summis alpium jugis, densosque non raro caulium cespites generat. Hi a foliis præteritis emarcidis vestiti, terminantur in rosulas foliorum densas, e quarum centro cauliculi exeunt. Folia sunt lanceolata, basi attenuata, ciliata & adspersa utrinque pilis albidis & apice stellatis, facie tamen glabriora, obtusiuscula vel acuta, crassula, subincana, integerrima (idque rarissime omnia) vel utrinque uni- vel bidentata. Cauli, nunquam a me viso plane aphylo, simile folium unicum insidet, raro bina, ut plurimum denticulo aliquo notatum, sessile, quandoque tam demissum, ut inter rosulæ folia abscondatur. Caulis ab una ad quatuor uncias altus exit in racemum floribus a duobus ad decem onustum. Calyx cum virore flavet, obtusissimus concavus & erectus. Petala sunt nivea, integra, plana, obverse ovata, cum unguibus erectis, brevibusque, ampla, superne patentissima & calyce duplo longiora. Filamenta albescent, calycem parum superantia. Stylus brevis persistit. Silicula est ovalis, compressa, glabra, recta, aut parum incurva, semina plura continens flavescentia. Vidi etiam specimen majus ex alis ramosum, quatuor hinc folia in caule gerens, eaque integerrima. Floret Majo & Junio. Semina perficit Julio. In tabula exhibetur planta major cum fructu maturo, & minor florens.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA TERTIA.

TRIFOLIUM ALPESTRE. *Linn. syst. pag. 502. Jacq. obs. part. 2. pag. 14. tab. 64. Crantz fasc. pag. 407.*

Trifolium foliis ovatis, nervosis; supremis conjugatis, vaginis lanceolatis. *Hall. hist. belv. num. 376.*

Trifolium majus secundum. *Clus. hist. CCXLV.*

Trifolium spica longiore, flore purpureo. *Riv. irr. tetr. tab. 12.*

Trifolium montanum purpureum majus. *Bauh. pin. 328.*

Trifolium majus Clusii secundum, non album, sed rubrum. *Bauh. hist. 2. p. 375.*

Ex radice perenni, tenui, ramosa, longa & infra tellurem repente, plures enascuntur caules, semper erecti, dimidium vel & totum & ultra pedem alti, teretes; plerum-

que simplicissimi sine ramo ullo, qui si ex alis foliorum inferiorum adest aliquis, vix florem producit; villis oculo nudo ægre conspicuis vestiti, & hinc ad tactum parumper rudes, firmuli, nec flexuosi. Stipulæ anguste lanceolatae, acutæ, villosæ & ciliatæ, erectæ, virides, infra petiolum striatæ cum striis quandoque rubentibus. Petioli villosi. Foliola longe lanceolata, subsessilia, acuta vel obtusiuscula, ad oras tenuissime serrulata, facie glabra, dorso manifestius villosa. Summi folii stipula latior est; cui capitulum incumbit terminale, sessile, subrotundum, ex flosculis inodoris & ex rubro saturate purpureis dense compactum. Atque hoc modo solitarium est, modo, idque multo frequentius, duplex, quorum tunc alterum ad totam fere florescentiam præcocius altero est, quod a primario deprimitur, brevissimoque pedunculo proprio insistit, in proprio etiam folio, sæpe imperfecto, sessile. Perianthii albidii & omnino villosissimi dens infimus longissimus & setaceus est, quatuor reliqui brevissimi. Corollæ monopetalæ carina coloratior est alis vexilloque paulo brevior. Legumen fere compressum & monospermum in calyce occultatur. Crescit passim ad margines sylvarum, in fruticosis, pratis montanis, & alibi. Floret Junio.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA QUARTA.

SIDERITIS MONTANA. *Linn. syst. pag. 391. Crantz fasc. pag. 248.*

Sideritis montana, parvo flore nigropurpureo, capite medio croceo. *Col. ephr. 1. p. 198. t. 196.*

Sideritis montana, parvo varioque flore. *Bauh. pin. 233.*

Annua planta in agris, arvis, glareosis & asperis locis, haud infrequens, ex radice pal-
lida & terete caulem profert supra ipsam mox terram plus minusve depressum, hinc
erectum, semipedalem, etiam sesquipedalem, sæpe ramosum, obtuse tetragonum, totum
foliosum, & una cum foliis calycibusque hirsutum. Folia sunt opposita, lanceolata, basi
inferiora longe angustata in petiolum, acuta, supra medium rariter serrata, summa inte-
gerrima, nervosa. Flores verticillati, sessiles; occupantes totum fere caulem, ramosque,
tandem admodum elongatos; terni in qualibet axilla folii. Perianthii rigiduli & virentis
tubus est turbinatus. Limbi bilabiati, nervosi, & patuli, laciniae quinque, lanceolatae,
valde mucronatae, ferme æquales, ut duæ inferiores sint dumtaxat paulo angustiores. Co-
rolla calyce minor tubum habet longitudine tubi calycis, flavescentem. Faux paulo am-
plior, externe villosa. Limbi lacinia superior ferruginea, brevis, lata, obtusissima, erecta,
integerrima, vel leviter emarginata cum denticulo medio. Labii inferioris, in disco flavi,
& antrorsum porrecti, laciniae subrotundæ, etiam ferrugineæ; intermedia latiore. Anthe-
ræ fuscae. Floret totam æstatem. Additur petalum auctum.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA QUINTA.

EUPHORBIA CYPARISSIAS. *Linn. syst. pag. 334.*

Tithymalus Cyparissias. *Scop. carn. 1. p. 339. Cam. epit. 964. Bauh. pin. 291.*

Tithymalus foliis linearibus, stipulis numerosis, floralibus cordiformibus, petalis lu-
natis. *Hall. hist. helv. num. 1047.*

Radix perennis, calamum, vel digitum minimum crassa, foris fusca, inæqualis, longis-
que fibris horizontalibus aucta, plures annuatim caules emittit herbaceos, erectos,
dimidium vel integrum pedem altos, teretes, totos foliosos, in fructescentia autem foliis
deciduis nudatos, pallide virentes, inferne simplicissimos, superne ramis sterilibus patulisque
ornatos. Folia sunt sparsa, subsessilia, linearia, obtusiuscula, integerrima, glauca, nume-
rosa,

rosa, plerumque adscendentia, plana cum nervo medio subtus protuberante. Folia ramorum sunt duplo angustiora, sæpe vel setacea. Umbella terminalis, erecta, ex radiis a decem ad viginti. Atque hi sunt bis bifidi, ita ut plerumque singuli sustineant septem flores, per geminatam scilicet dichotomiam, quæ in ipsa sua divisione flosculum simul gerit solitarium. Tota umbella flavet. Flores sunt odorati. Involucri ad umbellam universalem foliola sunt plura, caulinis æmula. Involucella vero cordata, integra, acutiuscula, in planta fructescente magis minusve in rubedinem tendentia. Flos medius in divisione radii principe infima est hermaphroditus, sed nescio ob quem defectum sterilis & abortans. Reliqui sunt fæminei & fertiles; ut adsit hic polygamia necessaria. Fæminis est calyx campanulatus, intus hirsutulus, & quadridentatus; denticulis erectis, ad germen adpressis, ad apicem bifidis; illo, qui inter petala distantia stat, plane fisso. Petala quatuor, acute lunata, patentissima. Stamina nulla. Germen ovatum, erectum, extra calycem elevatum proprio pedicello. Styli bifidi, obtusi. Hermaphroditis est calyx quinquedentatus; corolla pentapetala; stamina circiter octo, articulata, erecta; antheræ geminæ; germen ad latus extra calycem pendulum. Capsula triquetra, muricato-rugosa. Semina glabra, albida. Tota planta glabra est, & lacte abundat acri, vesicas in cute excitante. Crescit passim & copiose in pratis, collibus herbidis, & alibi. Floret a medio Aprili ad finem Maji. Semina perficit Junio. Julio mense involucra utraque decidunt, dein etiam radii totaque umbella; atque pergunt tunc adhucdum diu lacte vegetare rami steriles. Obnoxia sunt folia hujus plantæ fungulis, qui partem eorum posticam obsident densissime, pulverem mentientibus luteum. Tunc totus caulis aliam formam induit, rosula terminatus foliosa, & rarissime flores producit; cujusmodi ad latus tabulæ caulis adstat. Vocata sic planta ab auctoribus fuit *Esula degener*. Conspectus ille pulvis ad lentem exhibet fungulos concavos, orbiculares, intus luteos cum ora alba. Talis aucti folii portio etiam exhibetur in tabula. Tandem auctus flos hermaphroditus & fæmineus.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA SEXTA.

EUPHORBIA GERARDIANA.

Tithymalus umbella multifida, bifida: involucellis triangulari-cordatis; foliis superioribus latioribus. *Ger. prov. pag. 540.*

Tithymalus amygdaloides, angustifolius. *Tabern. ic. 591.*

Tithymalo maritimo affinis, linariæ folio. *Bauh. pin. 201.*

Copiose & passim reperitur in arenosis ficcioribus pratis, ad ripas Danubii. Tota glabra est, & lacte turget candido & acri. Radix calamum & ultra crassa, fusiformis, semipedalis, fibris crassioribus aucta, foris nigra, intus albida, tenax, & perennis, annuatim plures caules promit herbaceos, fere erectos, teretes, plus minus pedales, modo simplicissimos, modo ex alis plures vel pauciores pedunculos radiis similes emittentes, inferne purpureos & in adulta ætate cicatriculis a foliis deciduis tuberculatos, plerosque florigeros. Folia per totum caulem dense sparguntur sessilia, sublinearia, acuta, plana, integerrima, glaucescentia. Umbella multifida ex radiis decem vel pluribus convexula. Involucri polyphylli foliola foliis caulinis similia, sed paulo breviora & latiora. Involucella late subrotunda, acuta vel obtusa, sessilia, plana, cum suffusa flavedine virentia. Radii bis vel ter bifidi cum dichotomiis modo flore oneratis, modo destitutis. Flores omnes sunt sessiles, hermaphroditi, fertiles, & inodori. Calyx glaber. Petala quatuor, ex flavo fuscescentia, subrotunda, integerrima. Antheræ flavæ. Capsula glabra. Semina pallida. Floret Junio & Julio. Ad marginem tabulæ sistitur flos auctus.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA SEPTIMA.

PHYTEUMA ORBICULARE. *Linn. syst. pag. 163.*Rapunculus orbicularis. *Scop. carn. 1. pag. 150.*Rapunculus comosus. *Scop. carn. 1. pag. 151.*Rapunculus foliis imis longe cordatis, caulinis sessilibus, acutis, bracteis ovato-lanceolatis. *Hall. hist. belv. num. 681.*Rapunculus corniculatus. *Riv. mon. irr. tab. 109.*Rapunculus cæruleus italicus major. *Barr. rar. ic. 526. & minor ic. 525.*Rapunculus sylvestris umbellatus. *Thal. herc. pag. 94. tab. 8. f. 1. & 2.*Rapunculus umbellatus latifolius; & angustifolius. *Baub. pin. 92.*Rapunculus folio oblongo, spica orbiculari. *Baub. pin. 92. Moris. hist. 2. p. 463. s. 5. t. 5. f. 47.*Rapuntium montanum, rarius corniculatum. *Col. ecphr. 1. p. 223. t. 224.*

Ex radice perenni, sordide albente, subfusiformi vel magis in toto decursu cylindrica, sæpe longa, caulis annuatim plerumque solitarius excrefcit, erectus, simplicissimus, foliosus, teres, substriatus, & spica florum unica terminatus. Crescit in Austria copiose; at illa planta, quæ ad ipsos primos a planitie pedes montium, locis plerumque siccioribus & saxosis frequens reperitur, ita differt habitu ab alpina planta, ut dubius hæserim diu, pro diversisne, an pro eadem specie proponerem? Cultura eandem demonstravit. Barrelierus in figuris citatis utramque delineavit, in 526 alpinam, in 525 alteram collinam. In alpina sunt omnia succulentiora crassioraque, folia angustiora magisque inflexa, caulis striatior, foliola involucri majora & sæpe capitulum excedentia. Utramque etiam ego exhibeo; florentem collinam; fructescentem alpinam; sed in hac, quod rarissime accidit, capitulum fructigerum in spicam oblongam productum est, cum alias soleat esse aut subrotundum aut ovatum. Malui tamen sic exhibere; triplo enim vel duplo breviorum cum eadem non diminuta latitudine quilibet sibi finget. Folia radicalia prima, & semper hæc pauca, sunt longissime & graciliter petiolata, minora reliquis, & cordata; cæterum vero aut acuta, aut obtusa, quin imo nonnunquam cordato-subrotunda. Caulina infima etiam petiolata, sed minus in alpinis. Inferiora lanceolata vel oblonga. Reliqua angustiora & acuta. Omnia glabra, & obtuse magis minusve ferrata. Flores colliguntur in capitulum terminale, semper subrotundum, suffultum bracteis aliquot lanceolato-acuminatis, ad basin concavis & parum per oras ciliatis, sessilibusque. Perianthium insidet germi, pentaphyllum, persistens; foliolis concavis, longe lanceolato-acuminatis, erecto-patulis, longitudine germinis. Corolla monopetala & cærulea dividitur ferme ad basin usque in quinque lacinias lineares, acutatas, longissimas, recurvate patentissimas, ad lentem intus pilis albidis hirsutissimas. Filamenta quinque capillaria & brevissima sustinent antheras ochroleucas, lineares, erectas, extrorsum pendulas. Germen inferum, angulatum, viride, glabrum. Stylus crassus, versus verticem capituli incurvatus, longitudine corollæ, cæruleus cum apice saturatiore. Stigma trifidum. Capsula pentagona, trilocularis, polysperma, lateribus perforanda. Semina nitida, parva, fusca, subovata. Floret Junio. Semina fert Augusto. Folia radicalia cordata raro in planta florente adsunt, sed solent frequentius post peractam fructificationem autumno prodire.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA OCTAVA.

SAXIFRAGA AIZOON.

Saxifraga foliis radicalibus in orbem positis, ferraturis cartilaginosis. *Linn. fl. lapp. p. 140. t. 2. f. 2?*

Saxifraga foliorum ora cartilaginea, ferrata; petiolis paucifloris; petalis punctatis.

Hall. hist. belv. num. 978.

Saxifraga fedi folio angustiore ferrato. Tourn. inst. 252. Seg. ver. 1. p. 448. t. 9. f. 1.

Aizoon ferratum. Cord. hist. pag. 92.

Cotyledon minor, foliis subrotundis ferratis. Baub. pin. 285. prodr. 133.

Cotyledon media, foliis oblongis ferratis. Baub. pin. 285.

Sedum ferratum. Baub. hist. p. 3. p. 689.

Radix multiceps & perennis rosulas foliorum plures densasque format. Sunt illa cuneiformia sive lingulata, firma, crassa, glabra, obtusa, ad baseos angustatae oras tamen lanuginosa, virentia cum limbo albo ferrulato & cartilagineo. Ex rosularum centro caulis oritur erectus, plus minus spithameus, virens aut rubellus, teres, hirsutus pilis mollibus & apice ad lentem fusco-capitatis, foliis paucis sparsis erectisque in adscensu vestitus, radicalium forma, cæterum sessilibus, paulatim angustioribus minoribusque, summis acutis. Ex horum superiorum omnium alis pedunculus exit etiam hirsutus, unam alteramve unciam longus, ad extremitatem plerumque triflorus; pedicellis propriis brevibus. Flos ipsum caulem terminat solitarius, reliquis paulo major & præcior. Inveni in alpibus pumilum specimen, in quo unicus sine omni caule flos sessilis centrum rosulae foliosae occupabat. Flores sunt odorati. Calyx glaber nitidus & germi inferne accretus viret, petalis duplo brevior. Hæc sunt oblonga, obtusissima, patentissima, albida, dorso tribus lineis ex flavo virentibus obsolete notata, modo punctis rubris adspersa, modo immaculata. Filamenta alba. Antheræ flavae. Corona germinis est margo orbicularis concavus & luteolus. Fructus congenerum. Crescit passim & copiose in montibus & alpibus. Floret Junio & Julio. Est omnino distincta planta a *Saxifraga Cotyledone*, in *Floræ Danicæ tabula 241* depicta, quam utramque *Linnæus* haud bene conjunxit. Neque cultarum in horto per annos altera in alteram transivit, sed *Cotyledon* semper valde paniculata evasit, *Aizoon pauciflora* permansit. Depingitur specimen ex majoribus, tum aliud ex pumilis.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA NONA.

SCABIOSA OCHROLEUCA. Linn. syst. p. 114. Jacq. obs. part. 2. pag. 20. tab. 73. & 74.

Scabiosa septima. Clus. hist. III.

Scabiosa multifido folio, flore flavescente. Baub. pin. 270. Moris. hist. 3. p. 48. s. 9. t. 13. f. 23.

Scabiosa sulphurea, incis foliis. Barr. ic. 770.

A *Scabiosa columbaria*, quacum hanc eandem suspicatur *Hallerus*, & quæ etiam apud nos copiose crescit, diversissima est planta: cæterum valde variabilis statura, foliis & glabritie. Radix perennis ex fusco albicat, tandem digitum crassa lignosaque. Caulis aut unicus, aut plures, teres, ab uno ad tres pedes altus, suberectus, modo nitidus glaberque ex integro, modo contra totus vel dumtaxat inferne villosus, pallide virens & ad foliorum exortum sæpe purpurascens, idque saturatissime in individuis glabris. Caulium divisio primaria est dichotoma; reliqua per pedunculos elongatos perficitur. Folia radicalia sunt in plantis primi anni, æque ac caulina infima, spathulato-lanceolata, integra, inæqualiter ferrata, quandoque uno alterove dente profundius incisa, in petiolum longius attenuata. Hæc in annosioribus magis magisque inciduntur, ut pinnatifida, subpinnata, etiam subbipinnatifida evadant. Caulina summa sunt simplicissima, proxima pinnata, infima sæpe bipinnatifida: pinnulis linearibus acutisque. Folia glabritie vel villositate caulem imitantur; quarum insignes varietates in *Observationum tabulis* citatis exhibui, ubi specimen majus sistitur, dum

hic depingitur minus. Florum constans color est ochroleucus. Flosculi sunt inæquales, radiati & quinquefidi. Involucri foliola plura, linearia, acuta, & corollis breviora. Perianthium proprium interius quinque setas habet. Semen ovatum, octosulcatum, basi villosum, margine membranaceo coronatum. Capitulum fructigerum est ovatum. Crescit in collibus gramineis siccis, in montanis saxosis apricis, & alibi. Floret a Julio ad Octobrim.

TABULA QUADRINGENTESIMA QUADRAGESIMA.

SERRATULA PYGMÆA.

Carduus pygmæus. Jacq. vindob. pag. 282. tab. 8.

Carduus mollior humilis angustifolius. Clus. hist. CLI.

Carduus mollis, folio oblongo, cirsii capitulo. Baub. pin. 377.

Cnicus pygmæus. Linn. syst. pag. 531.

Cirsium pygmæum. Scop. carn. 2. pag. 123.

Post tot brevi tempore mutata nomina, liceat iterum mutare, & ex propria peritissimorumque Botanicorum sententia associare Serratulis, quarum certe toto charactere gaudet, a *Carduis Cnicisque* Linnæi nimium aberrans. In Austriæ alpebus raram plantam unico in loco huc usque inveni, sed tam hic copiosam, ac si nata ex semine de industria fato fuisset. Paucissimas tamen florentes offendi. Radix perennis, nigra, longa vel brevior, simplex vel ramosa, fibris aucta descendens, interdum multiceps, & pauco sapore dulci ac subnauseoso prædita, a foliis delapsis caput squamis latis vestitum gerit. Caulis erectus, fistulosus, a duabus ad quinque uncias altus, superne incrassatus, pilis albis densissime tegitur. Folia radicalia & caulina plurima, sublinearia, acuta, triuncialia, alia integerrima, alia denticulata, inermia, lateribus revoluta, sessilia, per nervum medium extus protuberantem fulcata interne, pilosa at subtus & versus caulem quam maxime, facie virentia saturate, dorso pallide. Flos solitarius, terminalis, erectus, subodoratus, ratione plantulæ maximus, sessilis in summis brevioribus foliis. Calyx communis ovatus vel magis oblongus, imbricatus; squamis plurimis lanceolatis, acuminatis, inermibus, pilosis, ciliatis, ad basin purpurascens, cæterum pallide virentibus, intimis erectis, exterioribus apice patulis. Corollulæ omnes hermaphroditæ, purpureæ. Tubus gracilis & longus in amplum dein ovatamque formam expanditur, in lacinias quinque lineares obtusas æquales brevesque abeuntem; in exterioribus flosculis valde incurvatus, in centralibus rectus. Antheræ sunt violaceæ. Stigma bifidum purpurascit. Calyx immutatus in fructu. Receptaculum planum villis albis capillaribus & longitudine calycis obsidentur. Semina oblonga, obsolete angulata, glabra, fuscescentia, coronantur pappo sessili, plumoso, & longo. Floret Julio & Augusto. Ad latus tabulæ conspiciuntur, flos integer adhucdum clausus, flosculus ex ambitu, & folium plantæ cultæ.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA PRIMA.

CREPIS AUSTRIACA. Jacq. vindob. pag. 270. tab. 5.

Hieracium austriacum. Linn. syst. pag. 523.

Radix lignosa, perennis, fusca, sæpe horizontalis, fibris crassis aucta, & quandoque præmorfa, caulem plerumque solitarium gignit, erectum, pedalem & ultra, inferne rubentem, superne striatum & hirsutum, foliosum, aut simplicissimum uniflorum, aut superne in paucos pedunculos ramosum. Folia radicalia pauca, in planta florente plerumque jam nulla, oblonga, denticulata, & ex petiolo longo orta. Caulina alterna; ex oblonga figura in

in lanceolatam eo magis mutata, quo superiora sunt; acuta, denticulata, sessilia & basibus acute productis subamplexicaulia, hirsutula. Flos magnus. Calycis atrovirentis & nigro-hispidi squamæ oblongæ, acutæ, duplicis seriei; exteriores laxi, patentes, & ab interioribus erectis distantes, Crepidis characterem perfecte indicant. Corolla flava. Semina oblonga coronantur pappo albo sessili & piloso. Crescit in subalpinis, & alpinis; florens Augusto. Planta depicta est in umbrosis nata.

TABULA QUADRING. QUADRAGES. SECUNDA.

RANUNCULUS THORA. *Linn. syst. p. 378. Jacq. obs. pag. 25. tab. 13. Vindob. pag. 249. Scop. carn. 1. pag. 398. Crantz. fasc. pag. 119.*

Ranunculus foliis duris, venosis, reniformibus, rotunde crenatis; convexitate retusa, acute ferrata. *Hall. hist. helv. num. 1178.*

Thora major; & minor. *Camer. epit. 825. & 826.*

Thora Valdensium; & Ranunculus grumosa radice tertius. *Clus. hist. p. 239. Lob. ic. 604.*

Aconitum pardalianches primum; & alterum. *Baub. pin. 184.*

Limeum pardalianches genus, uno tantum folio. *Dalech. hist. 1738.*

Tota planta nitida est. Radix teres, fuscescens, unam alteramve unciam longa, perpendicularis, calamum crassa, & persistens, in toto decursu crura multa deorsum emittit fusiformia, longa, pallida, & subimbricata. Caulis teres, a palma ad pedem longus, erectus, ad tellurem purpurascens, inferne aphyllus. Folia radicalia subreniformia, coriacea, firma, venosa, longe petiolata, lateribus crenata, superne non eodem modo incisa, etiam simul sæpe retusa; in planta florente plerumque solitaria, etiam nulla; semper paucissima. Tale folium, sed radicali multo amplius, breviusque petiolatum, quandoque sessile, summam caulis partem semper unicum occupat; e cujus axilla prodit ramulus uniflorus, dum ipse caulis in similem terminatur, aut in paucos alios eosdem dispescitur, idque in plantis vegetioribus; ubi alias quoque sine ramo ullo in unicum florem ipse caulis abit. Ramulorum folia sunt lanceolata, acuta, integerrima & sessilia; in plantis magis ramosis infima trifida aut bifida in lobos foliis summis quoad figuram similes. Petala sunt quinque, nonnunquam sex, lutea cum ungue pallidiore, patentia. Calycis foliola ovata, acuta, petalis breviora, atque horum situ & numero. Semina pauca, glabra, fusca, hinc planula, foris subrotunda, prædita mucrone inermi reflexo. Crescit in saxosis alpium; majora specimina reperiuntur sub pinetis, cujusmodi est depictum fructescens. Floret Majo. Semina perficit Augusto.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA TERTIA.

CRATÆGUS TORMINALIS. *Linn. syst. p. 342.*

Sorbus torminalis. *Crantz. fasc. p. 85. Cam. epit. 162.*

Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti. *Baub. hist. 1. p. 63.*

Sorbus torminalis Plinii. *Clus. hist. p. 9.*

Mespilus foliis ferratis, septilobis; lobis primis divergentibus. *Hall. hist. helv. num. 1088.*

Mespilus apii folio sylvestris, non spinosa, seu Sorbus torminalis. *Baub. pin. 454.*

Arbor comosa in sylvis crescit, florens ineunte Majo, fructus dans Septembri. Folia sunt alterna, petiolata, glabra, circumscriptione ex ovato subrotunda, ferrulata, facie saturate, dorso dilute virentia, septemlobata; lobis acutis; infimo utrinque ad angulum acutum

tum exeunte & lanceolato ; reliquis brevibus , sursum tendentibus. Cymæ terminales & axillares in ramulis junioribus , valde irregulares , villosulæ uti toti ramuli. Flores ingrate odorati. Germini ovato villoso & subincano insidet perianthium monophyllum , pallidum , basi concavum , dein patentissimum & acute quinque-dentatum , persistens. Petala quinque , alba , subrotunda , sessilia , obtusa , concava , patentissima , calyci , quo multo majora , inferta. Filamenta fere viginti , alba , subulata , patentia , longitudine corollæ. Styli duo , infra medium connati & hinc sulco utrinque exarati. Stigmata capitata. Fructus oblongus vel subovatus , obtusus , calycis emarcti reliquiis coronatus , leviter umbilicatus , maturitate fuscus , carnosus , austerus , bilocularis ; tandem mespili communis adinstar mollescens , edulis , & saporis aciduli gratique. Semina in quolibet loculamento bina , sed quorum alterutrum plerumque abortat , glabra , subovata , cortice donata badio , nucleo candido.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA QUARTA.

ANTHEMIS AUSTRIACA.

Ex radice annua ramosa & pallente unicus ut plurimum caulis enascitur , erectus , vix pedalis , teres , in ramos paniculatus. Folia sunt bipinnata , brevia , crassula , subsessilia ; pinnulis minutis , conniventibus , lanceolatis , mucronatis , integerrimis , ad lentem albide ciliatis , sessilibus. Flores solitarii erecti & pedunculati ramulos terminant. Calycis hemisphærici squamæ sunt ad oras pilosæ. Radii petala sunt alba , tridentata denticulo intermedio minimo , patentissima , noctu reflexa. Discus luteus. Receptaculum conicum vestitur paleis oblongis , mucronatis & semina longitudine superantibus , nec pungentibus. Semina oblonga , angulata , pappo destituta. Caulis , rami , folia & calyces sunt lanuginose villosula. Folia , imprimis vero flores , valido pollent odore Matricariæ officinalis , cui quiddam de Chamomilla junctum est ; sapore autem amaro. Crescit passim inter segetes & ad vias ; in arvis restibilibus ita nonnunquam abundans , ut sata videatur. Floret totam æstatem. Si in hybernaculum transferatur , in olla crescens , sæpe perennat , totamque floret hyemem.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA QUINTA.

ARENARIA LINIFLORA ? *Linn. syst. edit. 13. pag. 355.*

Saxis summarum alpium frequens innascitur , hic semper pumila , dense cespitosa , & caules dumtaxat unifloros promens ; in demissioribus earundem jugis paulo altior & ex supermi folii axilla serius alterum florem pedunculatum exserens. Hic pedunculus ut plurimum in progressu folia duo opposita emittit. Utriusque icon in tabula pingitur. Radix perennis , cinerea , teres , longaque , rupium fissuras penetrat , furculosque numerosos gignit ramosos perennantes foliorumque rosulis terminatos. Hæc sunt subulata , acuminata , lævia , crassa , erecta , dorso teretia , facie plana. Ramuli florentes sunt annui , erecti , unicum vel tres uncias longi , teretes , foliis oppositis brevioribus latioribusque paucis vestiti , superne villosuli , inferne glabri. Quandoque totus ramulus cum calyce foliisque purpurascit. Foliola perianthii sunt lanceolata , acuta , patentissima , glaberrima , concava , bilineata , in fructu imprimis striata. Petala alba , obverse ovata , obtusa , patentissima , calyce paulo longiora. Antheræ didymæ cum virore pallent. Capsula ovato-oblonga. Semina plurima , reniformia , muricata , fusca. Floret Julio & Augusto.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA SEXTA.

CAREX PRÆCOX. Schreb. flor. lips. pag. 63.

Cyperoides vernal. Mich. gen. pag. 64. num. 70. Seg. ver. 1. pag. 122. num. 9.
tab. 1. fig. 3. per errorem sculptoris pro fig. 2. sculpta, monente ipso auctore
ver. 3. pag. 84.

Cyperoides minus, spicis densioribus. Tourn. inst. 530.

Ex radice perenni folia enascuntur plura, sublinearia, acuta, integerrima, subcanaliculata, basi culmum amplectentia, patula. Culmus triquetrus, aphyllus, erectus, plus minus semipedalis. Spica mascula unica, terminalis, oblonga, teres, erecta, fæmineis duplo longior. Spicæ fæmineæ infra masculam duæ frequentius, alternatim subsessiles, etiam dumtaxat unica, erectæ; summa masculæ proxima, inferior parumper remota. Squamæ ferrugineæ, in maribus obtusæ, in fæminis magis in medio mucronatæ dorsoque viridiores. Antheræ ochroleucæ. Styli albi hirsutuli. Semina ovalia, triquetra, ad lentem breviter hispidula. Cæterum tota planta glabra est. Crescit passim in herbidis; florens a fine Martii ad medium Aprilem.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA SEPTIMA.

SORBUS DOMESTICA. Linn. syst. pag. 343. Crantz. fasc. pag. 87. t. 2. f. 3.

Sorbus legitima. Clus. hist. pag. 9.

Sorbus fativa. Baub. pin. 415. Blakw. tab. 174.

Mespilus foliis pinnatis, subtus villosis. Hall. hist. belv. num. 1092.

Arbor vasta, comosa, trunco tandem bipedalis diametri, cortice rimoso fuscescente. Folia sunt pinnata ex foliolis plus minus septem cum impari, oppositis, sessilibus, oblongis, acutis, argute serratis, facie glabris, junioribus dorso lanuginose villosis ac incanis, adultis etiam glabris. Costa teres & junior lanuginosa. Paniculæ florum odoratorum foliosæ & terminales. Pedunculi villosi. Bractææ ad pedunculos setaceæ & caducæ. Calycis lanati & profunde quinquepartiti foliola patentissima, acuta, planiuscula. Petala quinque, albida vel subochroleuca, ex ungue brevi ovato-subrotunda, valde concava, obtusa, calyci inserta, eodemque triplo longiora, patentissima & tandem reflexa. Filamenta circiter viginti, subulata, alba, corollæ longitudine. Antheræ ex fusco flavæ, incumbentes. Germen inferum, turbinatum, lanuginosum. Styli quinque, raro tres, filiformes, inferne lanuginosi, suberecti, staminibus paulo breviores. Stigmata capitata, obtusa, virentia. Fructus pyriformes, nostratibus Arschürze vocantur, glabri, calyce coronante umbilicati, foris ex rubro flavo viridique varii, intus cum quodam virore albidus, valde acerbo sapore præditi, quinqueloculares, pentaspermi, quolibet loculo ex membrana bivalvi constructo. Semina ovata, compressa, cortice donata fusco & glabro. Raro fructus trilocularis est; ut sæpius planta Pyri quam Sorbi species sit. In quinquelocularibus autem loculi etiam aliquot sunt sæpius oblitterati seminibusque vacui. Nonnunquam fructus duplo, quam depictus, major est. Edulis evadit & grati saporis, quando stramine tectus mollescit, undique tunc fuscus. Floret ineunte Majo. Fructus maturefcit Octobri. Ad latus depingitur fructus transversim discissus, tum locus membranaceus, & semen.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA OCTAVA.

SCIRPUS ROMANUS. Linn. syst. pag. 83.

Scirpus capitulo singulari, radice tomentosa. Barrel. ic. 255. fig. 3.

Scirpoides acutum maritimum, capitulo glomerato solitario. Scheuchz. gram. 373. tab. 8. fig. 6.

Juncus minor acutus maritimus, prolifer ex uno capitulo multa. Pluk. alm. 200. t. 40. f. 5.

Radix perennis, teres, horizontalis, calamus crassa, intus albicans, dura, plures successive denso & cespitoso agmine producit plantas, basi bulbiformes & arcte vicinis appressas, quæ multas emittunt radices fibrosas longas teretesque, alias crassas & tactu parumper spongiosas, alias graciles. Basin plantularum obvestiunt vaginæ variæ fuscæ, nitidæ, striatæ, acuminatæ, erectæ, ab una ad tres uncias longæ. Folia pauca, culmo semper breviora, cæterum longitudinis valde diversæ, femiteretia, antice sulcata cum oris retorsum scabris, linearia, acuta, recta, radicalia omnia. Culmus erectus, teres cum parte aliqua obscure plana, ab unico ad tres pedes altus, viridis, medulla alba farctus. Flores colliguntur in capitulum subglobosum, sessile ad apicem culmi inter duo involucri foliola subulata & acuta, quorum alterum longissimum & sæpe erectum mentitur productum ultra flores culmum, latere suo sulcato orisque asperis foliis nec culmo simile. Alterum gracilius breviusque, imo nonnunquam vix ipso capitulo longius, reflectitur. Et tale dum unicum capitulum est, convenit exactissime specifica Linnæi determinatio. Sed variat admodum planta, dum aut in omnibus ejusdem cespitis culmis capitulum sessile solitarium conspicitur; aut in alio cespite sessile illud plura alia pedunculata ubique comitantur; aut dum in ejusdem plantæ cespite alii culmi solitaria, alii plura capitula gerunt, manifesto indicio, optime Linnæum meras varietates pronunciaffe. At vero quandoquidem non minor apud nos numerus est culmorum multicapitorum quam illorum, qui unico capitulo gaudeant, definitio Linnæi stare nequit. Quin etiam scirpi *Holoschoeni* determinatio mutanda sit, utpote scirpi *romani* varietatem multicapitatam exprimens non minus. Squamæ flosculorum sunt ovatæ, acutæ, concavæ, ex fusco viridi pallidoque variæ. Antheræ lineares, flavæ. Stigmata alba. Semina triquetra. Crescit in pratis udis. Floret æstate.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA NONA.

MOEHRINGIA MUSCOSA. *Linn. syst. p. 275. Scop. carn. 1. p. 277.*

Alfine octostemon; foliis connatis, linearibus. Hall. hist. helv. num. 860.

Alfine muscosa quibusdam. Baub. hist. 3. p. 365.

Alfine montana capillaceo folio. Baub. pin. 251. Scheuchz. it. 7. p. 508. t. 6. Plukn. alm. 23. t. 75. f. 1.

Alfine faxatilis. Lindern hort. t. 2.

Alfine tenuifolia muscosa. Seg. ver. 1. p. 418. t. 5. f. 1.

Alfine saxifraga angustifolia minima montana. Col. ecphr. 1. p. 292. t. 290.

Radix filiformis, ramosa, perennis, & infra terram repens, caules emittit herbaceos, filiformes, teretes, debiles, ramosissimos, annuos, & virentes. Folia sunt opposita, linearia, angustissima, integerrima, acuta, dorso teretia, facie canaliculata, sessilia basique parumper connata. Cauliculi terminantur ramose in pedunculos unifloros, unciales, successive florentes & elongandos; quibus subjiciuntur folia lanceolata & brevissima. Calycis foliola quatuor, lanceolata, acuta, patentissima, virentia cum oris pallentibus, persistentia. Petala totidem, oblonga, obtusa, plana, patentissima, alba, calycem superantia. Filamenta octa, alba, longitudine perianthii, capillaria. Antheræ ochroleucæ. Germen globosum ex flavo pallet. Styli duo, subulati, erecti, longitudine staminum. Stigmata simplicia acuta. Capsula globosa, unilocularis, quadrivalvis. Semina plusscula, reniformia, compres-

pressula, nigra, cum hilo excrecente magno multifido alboque. Crescit passim in alpestribus ad scaturigines, in locis udis, similibusque. Floret totam æstatem. Ad latus sistitur cauliculi floriferi, jam adulti & evoluti pars superior; tum auctum multoties semen. Celeberrimum Seguierum non intelligo, qui autores carpit, quatuor (nec quinque, uti ille observasse se ait,) flori hujus plantæ petala dantes, dum tamen quatuor dumtaxat ipse in icone habet.

TABULA QUADRINGENTES. QUINQUAGESIMA.

EUPHORBIA SEGETALIS. *Linn. syst. p. 333. Ger. prov. pag. 538.*

Tithymalus annuus lunato flore, linearæ folio longiore. Moris. hist. 3. p. 339. s. 10. t. 2. f. 3.

Tithymalus segetum longifolius. Raj. angl. 3. pag. 312.

Annua, tota glaberrima, & lacte scatens candido planta, ex radice fibrosa & fordide albente caulem attollit basi adscendentem, hinc erectum, teretem, plus minus pedalem, & simplicem. Folia plurima sparsa, linearia, acuta, plana, obscure petiolata, integerrima, foliis ferme duplo breviora. Involucella acuta & sessilia forent late cordata, si adesset in basi emarginatio. Flores omnes sunt fertiles & sessiles. Calyx glaber pallide flavet. Petala quatuor, acutè lunata, citrini coloris. Filamenta albida. Antheræ citrinæ, oblongæ, gemellæ. Germen verrucosulum. Capsula ad oculum nudum glabra, ad armatum rugosula. Semina pallida. Crescit in arvis. Floret totam æstatem; viretque & vegetat in hyemem usque, quando ex alis ramosior evadit, ipsamque umbellam principem multo etiam acquirit ramosiorem.

A P P E N D I X

STIRPIUM EX ALIIS PROVINCIIIS, AUSTRIÆ ADJACENTIBUS.

TABULA PRIMA.

GYPSOPHILA PANICULATA. *Linn. syst. pag. 306.*

Alfine frutescens, caryophylli folio, flore parvo albo. Gerb. tan. 15.

Amicissimus ac reverendus Sigismundus Comes ab Hohenwart ex Hungaria a se inventam, & copiose in campis circa Budam crescentem, mihi attulit, quæ nunc a quinque annis in horto læte vegetat, & annuatim ex radice perennante, crassa, carnosa, solida, albicante intus, foris fusca, & saporis pauci ac subacris caules promit plures, teretes, nodosos, totos humi prostratos, sesquipedales, calamum crassos; inferne villosos, subscabros, obtuse atque obsoletius tetragonos, & simplices; superne glabros. Hi versus medietatem & ultra emittunt ad nodos utrinque aut ex altero tantum latere ex foliorum alis ramos adscendentes, alternatim & patentissime ramosos ipsos, pedales, nitidos, glabros, foliosos, pallentes, tandemque in paniculam florigeram diffusos, dum etiam ipsi in similes paniculas caules terminantur. Unde vix alia planta magis esse paniculata potest, dum densa flosculorum cohors totam aream tegat. Ex caulis parte aliqua unicum ramum, eumque mediocrem, exeuntem & florere modo incipientem tabula repræsentat, ex qua facile totius stirpis habitum sibi quis finget. Ex seminibus enata planta tertio demum anno floruit, antea dumtaxat caules breves sterilesque genuit. In florente planta folia caulina paulatim marcescunt, & pereunt. Sunt autem folia anguste lanceolata, acuta, opposita, sessilia, integerrima, crassa, subglauca, ad oras subscabra & ad lentem cartilagineo-crenata, infima tripollicaria, superiora sensim minora, primi anni fere omnia & subsequorum caulina infima hirsuta, reliqua glabra. Pedunculi sunt ramosi. Flores numerosissimi & inodori. Calycis subovati glabri obtusi & obtuse quinesulcati foliola virent cum oris ad sulcos albidis. Petala alba oblonga obtusa integerrima ungue donata brevi & calyce duplo longiora revolvuntur. Filamenta semper numeravi decem, omnia antheris pallentibus instructa, nec ulla sterilia. Longitudine vero occurrunt diversissima, ita ut in aliis floribus cuncta, ejusdem longitudinis inter se, corollæ revolutæ superemineant, cujusmodi illa flos auctus ad tabulæ latus monstrat; in aliis autem quina ad minimum ita sese habeant, dum reliqua numero incerto nec æqua longitudine sint breviora, quæ vero ad priorum normam paulatim increfcere suspicor. Etiam stylis longitudo varia est. Pericarpium generis est. Semina minuta valde. Florem pure masculum non vidi. Floret Julio & Augusto. Semina perficit Septembri.

TABULA SECUNDA.

SILENE PUMILIO.

Cucubalus pumilio. Linn. syst. pag. 309. mant. p. 71.

Caryophyllus sylvestris octavus. Clus. hist. p. 285.

Radix perennis, digiti auricularis crassitudine, vix spithamam longa, teres, oblique in terram descendens, radiculis sive fibrillis prædita, ex foliis annotinis tabescentibus circa caput squamata; summa in tellure in latum cespitem caulium simplicissimorum, lato graminis virore eminus allicientem, undique diffusa. Caules alii floriferi; alii, iique frequentiores, foliosi dumtaxat; nulli semialterum pollicem longitudine excedentes. Hi illique semper per terram prostrati, nec nisi apicibus erecti, ut flores acaules terræ ipsi irradicatos credas. Genicula cauliculorum tria, summum quaterna, brevia, teretia, nuda. Folia radicalia seu cespitis permulta, dense aggregata, simplicia, linearia, obtusa, angusta, integra, nuda, graminis virore, semipollicaria. Caulina ad geniculorum dumtaxat bases opposita, sessilia, sive connato-amplexicaulia, & ipsa linearia, cum modico acumine, angustissima, nuda, dilute virentia, integra, brevia, ad basin in tenera saltem ætate ciliata. Flos terminalis, unicus in quovis caule, erectus, respectu plantulæ maximus, ipsumque nonnunquam, cui insidet, cauliculum longitudine excedens. Calyx inferus, cylindricus, subinflatus; quinquedentatus, dentibus obtusis rotundatis brevibus æqualibus; ex viridi tandem nigro-ruber, villis albidis densissimis extantibus hirsutus. Corolla petalis quinque, in ungues planos, albos, longitudinem calycis æquantem, introrsum basi carinatos, decurrentibus. Limbus erecto-patens, rosei coloris; lobis latis, obovatis cum aliqua emarginatura seu obscure obcordatis, singulis ad faucem denticulis binis longiusculis fetaceis initio rubris, tum incarnatis, denique albis, instructis, coronulam faucis characteristicam constituentibus. Stamina decem, sub receptaculo affixa; filamentis subulatis, albis, calycis longitudine, alternis paulo brevioribus. Antheræ oblongæ, acutiusculæ, roseæ, tandemque cineræ, per faucem prospicientes in staminibus longioribus. Germen oblongum, cylindraceum, læve. Styli tres, albi, filiformes. Stigmata simplicia. Capsula unilocularis, trivalvis, polysperma. Odor nullus. Crescit copiosissima in alpidibus Carinthiacis summis solo aprico micaceo-arenoso auf den Fladnizer Alpen, Leitersteig, Winterthal, Eishut, Saualpen, Naisfelder Tauern in der Malniz, Spitaler Alpen, & aliis; florens Julio & Augusto. Ad latus adstant petalum, & pistillum. W. *

TABULA TERTIA.

ECHIUM RUBRUM.

Echium creticum. *Horvat. flor. tyrnav. pag. 24.*

Echium rubro flore. *Clus. hist. CLXIII.*

Echium sylvestre hirsutum maculatum. *Bauh. pin. 254.*

Ex Sopronii pratis illustris a Mygind, ex Tyrnaviensi agro clarissimus Chemiæ & Botanicæ Professor Winterl vivum florensque mihi attulere speciosissimum hocce Echium, etiam aliis in Hungariæ locis copiose crescens. Radix semipedalis, calamum vel digitum crassa, lignosa, intus albicans, cortice crasso atro & inæquali obducitur, sæpe biennis, etiam plures annos durans, superne foliorum præteritorum reliquiis fœdata nigris, infra folia plerumque incurvata. Caulis ut plurimum unicus, in cultis etiam bini vel terni, pedem unum alterumve altus, stricte erectus, firmus, simplex, totus foliosus, pilis albidis hispidus & asper, punctisque atrorubentibus adpersus. Folia sunt anguste ac elongate lanceolata, acuta, integerrima, crassa, utrinque pilis densis albidisque tota hispida, dorso dilutius virentia, radicalia ad basin attenuata, caulina sessilia. Ex superiorum, successive breviorum, alis exeunt racemi, in se veluti convoluti, paulatim producti more Echii vulgaris, spicam una formantes semipedalem, in individuis altioribus fesquipedalem. Perianthii hirsu-

* Ubi littera W subjicitur descriptioni, indicatum volui, & hanc descriptionem, & ipsam iconem pictam archetypam, mecum a reverendo atque amicissimo viro, Francisco Xaverio Wulfen, Botanico insigni, ex Carinthia communicatas fuisse.

futi foliola sunt petalo plus quam duplo breviora, æquantque ejusdem tubum. Ex hoc faux campanulata exoritur, in limbum oblique divisus quinquefidum; cujus lacinia sunt triangulares breves & subæquales. Totum petalum interne glabrum, externe ad lentem hirsutum & quinque lineis prominulis subpentagonum est, elegantissime saturatissimeque cum levi purpura rubens, rarissime coloris carnei, nunquam cærulei aut violacei. Filamenta rosea & glabra corollam ad unam tertiam sui partem superant, prædita antheris subrotundis & cæruleis. Stylus albus pilis longis fursum appressis ad apicem ferme usque obsitus est. Semina fufcescunt.

TABULA QUARTA.

PRIMULA CARNIOLICA.

Primula integrifolia. Scop. carn. 1. p. 133?

Tota planta glaberrima est, nullibi viscosa aut farinosa. Differt manifeste & constanter a *Primula integrifolia* Linnæi, in Austriæ alpibus obvia, quod vel solo ex flore cognoscitur. Scilicet in *Primula carniolica* calyx plus quam duplo brevior est tubo corollæ, in *integrifolia* vix ultra unam tertiam ejusdem partem; estque præterea in illa angustior, in hac tubo corollæ amplior. Lacinia petali in *integrifolia* multo profundius secantur, ipsa semibifida; tubus vero basi angustatur; quæ omnia in *carniolica* sic non obtinent. Germen in *integrifolia* totum viret. Tum folia, etiam ex oblongo ovalia & subacuta, sunt ut plurimum obsoletissime repanda, nec, uti in *integrifolia*, tam crassa vereque integerrima, nec habent ad oras cilia ulla. Specimina viva, quæ clarissimus Hacquet ex Carniolia transmissit, in horto sub dio persistunt, & florent quotannis mense Majo. Scapus levissime angulatus, tenuis, erectus, foliis altior, & ad pedunculorum adscendentium exortum bracteis paucis vestitus, in plantis majoribus, meliori solo crescentibus, flores gerit a tribus ad sex, qualis depicta major est; in rupibus autem, ex quibus depicta minor est, evadit uniflorus vel biflorus; in culta planta ab unico ad tres flores sustentant. Sunt hi suaveolentes, & umbellati. Calycis tubulosi virentis subteretisque denticuli sunt obtusiusculi. Petalum vere infundibuliforme, nec ad tubum collo hemisphærico ullibi donatum, purpurascit, aut rubet magis, cum tubo interne albente; inque limbi lacinias dispescitur obverse cordatas obtusasque. Filamenta alba atque omnium brevissima inferuntur corollæ modo supra ipsam basin intra ipsum calycem, modo altius, & vel ad ipsas fauces limbi. Anthera flavent. Germen depresso globosum ac obsolete quinquesulcatum viret ad basin, cæterum ex atro purpurascit. Stylus purpurascit dilute. Stigma capitatum & obtusum pallide viret. Calyx in fructu fufcescit, exhibitus ad tabulæ marginem; includitque capsulam subrotundam parvam styloque persistente instructam, avulso calyce proxime depictam; seminibus fætam paucis. Crescit in Carniolæ alpibus.

TABULA QUINTA.

FERULA NODIFLORA. *Linn. syst. pag. 209. Scop. carn. 1. p. 204.*

Ferula minor ad singulos nodos umbellifera. Tourn. inst. p. 321.

Libanotis quibusdam, flore luteo, semine ferulæ. Baub. hist. 3. part. 2. p. 41.

Libanotis ferulæ folio & semine. Baub. pin. 158.

Panax Asclepium, ferulæ facie. Lob. ic. 783.

Ex radice perenni, terete, longa, uncialis diametri, circulis valde extantibus exasperata, intus alba, foris fufcescente, sapore aliquo ingrato & subacri prædita, tandemque mul-

ticipite, caulis unicus vel plures attolluntur ad humanam altitudinem, erecti, uti tota planta glabri, striati, angulati, medulla alba duriuscula farcti, superne in pedunculos umbelligeros fere paniculati. Folia caulina infima alterna, subsequa opposita, superiora verticillata; sensim adscendendo multo breviora & minora, ut in summis meræ sine foliolis vaginulæ sint reflexæ. Radicalia & caulina infima longe petiolata; petiolis communibus compressulis; costa media in divisione principe triangulari. Sunt autem omnia supradecomposita & ampla; pinnulis extremis setaceo-linearibus, acutis, integerrimis & planis. Umbellæ planæ nec densæ. Involucris universalis foliola reflexa; particularis patentissima; utriusque plura lanceolata & acuta. Radii striati. Petala lutea, revoluta. Pistillum flavescit. Stamina flava inter petala eriguntur. Semina obverse ovata, obtusa, plana, hinc fusca, inde pallida. Crescit in littorali Austriaco. Floret sub finem Junii & Julio. Semina maturescunt Augusto & Septembri. Ad marginem stat flos auctus; & semen utrinque conspectum in naturali magnitudine.

TABULA SEXTA.

CYPERUS PANNONICUS.

Hanc plantam & sequentem, copiose in littore lacus Peisonis, quæ in Hungaria haud procul a limitibus Austriæ est, crescentem, Augusto & Septembri florentem, vivam mihi attulerunt ex itinere Botanico illustres Joannes Ingenhoufz, archiater Cæsareus, & clarissimus Schivereck; ad quæ specimina sylvestria imagines pingi curavi. Neutra habitum culta mutavit. Cyperus hic totus glaber nitidusque est. Radix annua, fuscescens aut rufa, fibrillis constat numerosis longisque, culmorumque gignit cespitem densissimum, interiorum gradatim breviorum, qui omnes toti quanti presse telluri inque ambitum incumbunt, fibrillas etiam novas radicales ex basi emittentes, a semuncia ad semipedem longi, obsolete triquetri, aphylli, ex basi incrassata orti, & saporis falsi. Folium radicale, vaginans culmum ad variam altitudinem, sed eodem multo brevius, lineare, canaliculatum, unicum in culmo florente est; ante cujus egressum pauca brevissima adsunt alia, quorum nunc solæ reliquæ emarcidæ supersunt. Involucris foliola duo, rarius tria, longitudine inæqualia, spiculis plerumque longiora, similitudinem folii radicalis habent. Spiculæ ex ovato oblongæ, ternæ vel quaternæ, umbellatim sessiles, obtusæ, compressæ, plerumque leviter incurvata, magnitudine diversæ. Squamæ membranaceæ, subrotundæ, obtusæ, pallidæ cum striis virentibus ad dorsum summitatem in acumen concurrentibus. Semina dilute badia, glabra, late ovata & compressa. Cætera ad characterem Linnæanum sunt. Ad latus exhibetur spicula ad lentem aucta.

TABULA SEPTIMA.

PHLEUM SCHOENOIDES. Linn. syst. pag. 88.

Graminis species singularis, an Dactylis? Pall. it. 2. p. 713. t. K. f. 1. & t. Q. f. 2.

An? Phalaris repens, floribus sessilibus fascicularis fastigiatis, foliaceo bivalvi compresso obteetis. Læfl. hisp. p. 114?

In planta nihil pungentis est, etiamsi rigidula sit. Tota pallide viret, adultior magis glauca. Radix fibrosa, parva, albicans, annua, plures culmos generat procumbentes; ratione ipsius plantæ, aut pusillæ aut majoris, ab unica ad decem uncias longos; valde tamen semper longitudine inter se inæquales in singulis individuis; semiteretes, dum latere altero, quo ramulum vel folium inferius spectant, sint plani; nodosos, geniculatos, glabros, sub-

striatos, ramisque brevibus axillaribus auctos. A spica fructigera integra, sæpe ultro tota germinante, cespes densissimus plantularum enascitur, fere totidem, quot semina in spica fuerunt, radices in centro gerentium confusas. Atque illæ tunc, interiores pusillæ, exteriores longiores, inque orbem omnes sparsæ, ipsæ numerosæ simul plantam mentiuntur singularem unicamque. Folia ex lanceolata basi paulatim longeque in acumen desinunt, firmula, striata, integra, a dimidia ad duas uncias longa, alternantia, planissima vel conniventia, modo glaberrima, modo inferne rariter pilosa, spinulis minutissimis albidis & ad lentem digitumque deorsum motum solummodo observandis in oris nervoque medio dorsali exasperata; orta ex vagina cylindrica, amplexicauli, striata, pallente, superne & interne barbata, geniculis multo brevior. Flores in capitulum collecti subrotundo-compressum & solitarium culmos ramosque terminant. Involucri foliola duo opposita, basi concava latissimaque, & sessilia, cæterum foliis similia, horum longitudinem etiam habent, aut sunt ipsis vix capitulis longiora. Infra hæc folia nonnunquam folium aliquod peculiare sessile habetur, quod sinu suo capitulum pauciflorum fovet. Receptaculum oblongum & gracile flores numerosos locat, nullis paleis distinctos, omnes hermaphroditos & fertiles. Glumæ sunt unifloræ, compressæ, carinatæ, ad oras ferrulato-spinulosæ, in dorso acuto virentes & ex albo spinulosæ, cæterum pallidæ membranaceæ & semipellucidæ, erectæ, muticæ; valvula altera brevior & angustior. Petala sunt duo, erecta, mutuo amplexantia, carinata, obtusiuscula, subpellucida, albida; altero, quod ante glumæ foliolum brevius ponitur, calycem superante, dorsumque compressum virens pariterque spinulosum habente; altero integerrimo & brevior. Filamenta duo, (nunquam a me observata tria, nec vel ipsa in Pallasii culta viva planta,) capillaria, debilia, albida, & corollam superantia, antheras fordide flavas gerunt, lineares, basi hastatas, & incumbentes. Germen oblongum, obtusum, glabrum & petalis duplo brevius viret. Styli duo, albidis, & capillares, stamina longitudine æquant. Semen unicum, oblongum, compressum, utrinque obtusum, subpellucidum, glabrum, flore duplo brevius, pallidum cum margine respiciente valvulam glumæ brevioris fusco, coronatum stylorum parte superstite, calyci conniventi includitur. Crescit in littore lacus Peisonis. Floret a fine Julii ad Septembrim. Semina perficiuntur Octobri. Ad latus repræsentantur aucta, flos in statu solito; idem vi explicatus, ut omnes partes in conspectum prodeant; semen; & antea idem hoc in magnitudine naturali.

TABULA OCTAVA.

VICIA SERATIFOLIA.

Vicia supina, latissimo folio ferrato. *Tourn. inst. p. 397.*

Aracus fabacens ferratus. *Bauh. hist. 2. p. 287.*

Uti videtur, post Joannem Bauhinum, qui ab Agerio ex montibus Euganeis hanc se habuisse testatur, Botanicorum primus denuo excitavit autopes illustris Franciscus a Mygind, qui mihi illam recentem adtulit, copiose circa Sopronium Hungariæ urbem ad limites Austriæ crescentem. Morifonus quidem Viciam quandam foliis ferratis cum Vicia Narbonensi ceu varietatem meram conjunxit; sed nec icon nec descriptio evincunt, utrum fuerit de hac locutus. Radix annua, albida, ramosa, & tuberculis more affinium donata, caulem promit unum alterumve, acute quadrangularem, adscendentem basi, inde erectum, unum vel duos pedes altum. Stipulæ sunt subrotundæ & inæqualiter acutissimeque dentatæ. Folia infima sunt binata, subsequa bijuga, superiora trijuga aut etiam quadrijuga; cirrho plerumque tripartito terminata. Costa est angulose striata. Foliola subovata, obtusa, argute dentato-ferrata, pallidius virentia, & brevissime petiolata. Extremitates jugi foliolum aliquod sæpe desideratur, quando tunc folium pinnatum cum impare videri posset. Caulis, costæ, & foliorum oræ venæque dorsales tam raris tamque subtilibus adsparguntur pilis, ut

fu-

fugiant oculum inermem. Pedunculi pauciflori axillis insident breves. Calycis compressi striati & glabri denticulus inferior angustior longiorque recta porrigitur. Hujus latera qui claudunt, latiores versus superiora arcuantur; summi duo connivent obiter. Corollæ inodoræ vexillum ex latissimo & connivente ungue in laminam explicatur erectam, emarginatam cum exiguo mucrone, purpuream cum venis adscendentibus saturationibus, callosam ad originem violaceamque. Alæ ungue gracili longoque instruuntur, baseos segmento introrsum arcuato, inferne pallentes cum suffusa purpura; & hinc ad angulum ferme rectum propendulæ atrofingueæ obtusissimæque. Carina violacea & obtusa ungui insidit longo albo. Glandula characteris Linnæani adest viridis. Germen hirsutum. Stigma barbatum. Legumen, quod maturum videre haud contigit, lateribus glabrum, compresso-planum, polyspermum & oblongum, ad utramque futuram cilia gerit alba, ex lata basi orta, uti ex adjecta aucta leguminis parte patet. Floret Junio.

TABULA NONA.

ERYTHRONIUM DENS CANIS. *Linn. syst. pag. 241. Scop. carn. 1. p.*

242. *Hall. hist. belv. num. 1234. Gmel. fib. 1. p. 39. t. 7.*

Dens caninus. *Clus. hist. p. 266.*

Dens canis latiore rotundioreque folio. *Baub. pin. 87.*

Dens canis angustiore longioreque folio. *Baub. pin. 87.*

Vivam plantam accepi a clar. Hacquet ex Carniolia, in qua provincia, tum etiam in Styria atque Carinthia sponte crescit, florens Aprili. Bulbus oblongus, teres, albus & uncialis, in juvene planta nedum florente solum unicum folium radicale producit; postea scapum promit teretem, purpurascens, solidum, erectum, semipedalem, & inferne foliis duobus oppositis ornatum. Sunt hæc breviter petiolata, glabra, integerrima, acuta, in prona facie ex fusco viridique variegata; lanceolata, oblonga, vel ovata. Flos unicus, terminalis, nutans. Petala ex purpureo rubent, plana; inferne simul tubum brevem interne virentem formantia, dum alterna exteriora incumbunt alterius interioribus; hinc patentissima, tandemque reflexa. Interiora ad basin internam callum album crenatum habent. Filamenta alba, compressa, acuminata, & petalis triplo breviora, sustinent antheras nigras longasque. Germen triquetrum est. Stylus inferne pallet, superne rubet, & crassescit in stigma trifidum.

TABULA DECIMA.

ASTRANTIA CARNIOLICA.

Astrantia minor. *Scop. carn. 1. p. 187. t. 7.*

Clarissimus Hacquet, Chirurgiæ & Artis obstetriciæ professor Labacensis, plantam vivam cum horto communicavit, quæ nunc, quantum lubet, multiplicata, ibidem quotannis sub dio copiose floret. Radix perennis, digiti minimi fere crassitie, unciam plus minus longa, præmorfa, ex nigro fusca, fibris undique capillata nigris longisque, odore gaudet aromatico balsamico, sapore aromatico paucos simulque nauseoso & tandem acri. Tota planta glabra est. Caulis teres erigitur, gracilis, semipedalis vel duplo altior, fere aphyllus, nam unico plerumque folio decoratur, quod modo supra ipsam caulis originem, modo locatur altius, radicalibus simile, aut trilobum dumtaxat, etiam simplex. Caulis ipse superne in ramos striatos & sæpe subdivisos umbellatim solvitur. Ramus medius quoque adest frequenter indivisus. Umbellarum hinc numerus variat a sex ad viginti octo. Ramosiores

Scopoliana figura monstrat, simpliciorem caulem mea. Ad ramulos bractearum exiguarum ovatarum concavarum obtusarum pallidarumque locantur. Involucrum universale constat foliolis a duobus ad quinque, sessilibus, acutis, rariter ferratis, integris vel semibilobis trifidisve. Umbellularum parvarum habent involucri proprii foliola a sex ad duodecim, ex oblongo lanceolata, integerri-
ma, acuta, patentissima, alba cum linea media virente, & sui longitudine. Flosculi insi-
dent pedunculis propriis capillaribus & ad lentem tuberculato-scabris; masculi plures lon-
gioribus; feminei sine certo situ immixti brevioribus. Petala alba, ob apicem valde infle-
xum cordata, erectiuscula, in utrisque marcescendo persistunt. Perianthii proprii foliola
sunt ovata, concava, albida, & fere longitudine corollae. Stamina corollam aequant. Ger-
men hirsutum pallet cum aliquo virore. Semina gemella, ovalia, calyculi emarcidi parte
coronata, hinc glabra & planiuscula cinerascunt, illinc convexa muricataque al-
bent. Flo-
ret Julio & Augusto. Adduntur ad latus semen in naturali magnitudine; tum aucta flos,
femina utrinque conspecta, eorumdemque sectio transversa.

TABULA UNDECIMA.

ASTRANTIA EPIPACTIS. *Scop. carn. 1. pag. 185. t. 6.*

Sanicula involucris maximis quinquefoliis, feminibus tuberculosis. *Hall. nomencl. pag. 67.*

Helleborine. *Tabern. ic. 84.*

Helleborine saniculæ facie. *Bauh. pin. 186.*

Alpina Elleborine, Saniculæ & Ellebori nigri facie. *Lob. ic. 664.*

Epipactis. *Matth. in Diosc. pag. 721.*

Florentem vivam clarissimus Hacquet ex Carniolia transmisit. In Hungariæ Comitatu Ni-
trienfi primus beatus Lipp eandem invenit. Radix perennis, intus pallens, foris nigra,
calamum crassa, tortuosa, obliqua, ramosa, sapore subacri ingrato tandemque exsiccante
prædita, paucas uncias longa, fibrisque crassis longis & nigris jubata, aliquot e capitibus
inter squamas geminas oppositas concavas & rubentes folium unicum unumque scapum flo-
rentem producit. Hic modo una cum folio adest, modo folio præcocior est. Folium gla-
brum innititur petiolo semipedali, acute trigono, & inferne purpurascenti; rotundatum &
ad basin usque in tres partes divisum; obtusum, argute ferratum; foliolo intermedio breviter
trilobato; lateribus profunde bilobis, lobulis hisce ipsis diversimode breviterque aut trifidis,
aut bifidis. Scapus glaber erigitur ad folii circiter altitudinem, terminatus involucrio ple-
rumque pentaphyllo, interdum hexaphyllo, & eodem numero angulatus. Foliola involu-
cri sessilia patent, obverse ovata, supra medium ferrata, obtusa, & pallidius virentia. Flo-
sculi exigui in capitulum parvum dense collecti occupant centrum involucri. Ex his alii,
qui sunt pedicellati, masculi germine carent, hinc steriles. Alios sessiles hermaphroditos,
numero pauciores, vidi, fertilesque omnes; quibus mere fæmineos clarissimus Scopoli adnu-
merat, quos mihi videre haud contigit. Utrisque foliola calycina sunt quinque, ovata,
acuminata, concava, pallide flaventia, & patula. Petala etiam quinque, sub lanceolata, fla-
va, erectiuscula, calyce duplo longiora, apicem oblongum acutumque gerentia quam ma-
xime inflexum. Hæc inter, extrorsum magis, eriguntur filamenta quinque subulata longa,
quibus antheræ oblongæ sulphureæque incumbunt. Hermaphroditi stylum habent duplicem,
filiformem, & utrinque reflexum. Semina fusca, ovata, hinc gibba, & rugose striata, il-
linc sulcata, calyce & stylo persistentibus coronata, inodora & ferme insipida. Ad latus
seorsim aucta sistuntur flos masculus integer, petalum, pistillum cum calyce ex flore herma-
phrodito, semen unum ejusdemque transversa sectio; denique in magnitudine naturali semen.

TABULA DUODECIMA.

TUSSILAGO SYLVESTRIS. *Scop. carn. 2. pag. 175.*

Novam plantam, quam vivam ex Carniolia a clarissimo Hacquet accepi, tum etiam ex Styria habui, clarissimus Scopoli primus proposuit, non bene conjungens cum Linnæano Hallerianoque synonymo, quem errorem secutus fui in Floræ Austriacæ tabula ducentesima quadragesima sexta, ubi ex Tussilaginis alpinæ synonymia planta hæc Scopoliana, tunc nedum mihi visa, expungi debet, manere autem Halleriana Linnæanaque. In Carniolæ sylvis, inque Styriæ montosis fagetis crescit, florens Majo. Radix fusca, perennis, fibris jubata pluribus, folia generat pauca, longe petiolata, ex reniformi subrotunda, superne glabra, tenuia nec crassa; subtus & ad oras juniora notabiliter, adulta vix sensibilibus villosa; obiter septemlobata, lobis inæqualibus & acute dentatis; utrinque virentia, dorso pallidius quidem, nunquam tamen hic incana. Folia caulina a duobus ad quinque; inferiora ex petiolo latissimo concavo & amplexicauli oriuntur, lobate incisa; summa sessilia lanceolata & integra. Caulis teres, semipedalis vel altior, & villosus, erigitur, terminatus flore plerumque unico, erecto & inodoro; cui quandoque ex foliorum summorum alis flos pedunculatus unus alterve accedunt. Calyx inferne viret, superne purpurascit, constructus ex foliolis lanceolato-oblongis, acutis, gibbulis, circiter quindecim. Flosculi fæminei apetalii in ambitu circiter deni. Hermaphroditi circiter triginta quinque petalum habent albidum quinquefidumque. Anthera est ex spadiceo purpurea. Stigmata pubescunt. Omnibus semina succedunt striata & papposa. Ad latus sistitur folium varians ex alia individua planta; tum pars caulis triflori.

TABULA DECIMA TERTIA.

LIGUSTICUM PELOPONNESIACUM. *Linn. syst. p. 211. Scop. carn. 1 p. 205.*

Ligusticum foliis duplicato-pinnatis; pinnulis acute dentatis, longe lanceolatis. *Hall. hist. helv. num. 758.*

Seseli Peloponnense. *Cam. epit. p. 514.*

Cicutaria latifolia foetida. *Bauh. pin. 161.*

Cicuta latifolia foetidissima. *Moris. umb. p. 18. t. 6.*

Radix perennis, odorata, & saporis haud grati in crura dispescitur plura, longa, pollicem æquantia, etiam crassiora, fungose carnosæ, alba, vestita cortice membranaceo fordente tenui ac facile solubili. Caulis pollicem & ultra crassus, ampliter fistulosus, teres, striatus, intus niveus, parum ramosus, & erectiusculus, ad trium vel quinque pedum altitudinem attollitur. Folia radicalia & caulinum inferius sunt tripinnata & circumscriptione amplissima. Tum caulinum præterea adest superius unum alterumve bipinnatum. Summa quandoque opposita sunt, vel & terna aut quina. Pinnæ sunt pinnatifidæ, longe lanceolatae, confluentes & acutæ; quædam etiam quandoque sessiles ad costarum divisiones. Costæ teretes, striatæ, crassæ, & fistulosæ. Umbella caulina terminalis, erecta, ampla, densa, convexa, præcocius florens. Aliæ axillares ex foliis, hinc interdum verticillatæ, minores, modo ultra primariam elongatæ, modo breviores, sæpe abortantes ob defectum germinis aut totæ, aut ex parte. Pedunculi sunt patentissimi. Radii striati a viginti quatuor ad quadraginta. Involucri utriusque foliola circiter quina, angusta & inæqualia. Petala pallida, ovalia, acuta, patentissima vel reflexa, apicem gerunt quidem inflexum, nec tamen cordata. Filamenta albida cum virore aliquo & patentissima corollam superant. Antheræ & vertex germinis flavent. Styli subulati eriguntur. Fructus compressus & glaber dispescitur in

semina oblonga, fusca, intus plana breviterque bimarginata, extus tribus alis donata, saporis aromatici nec grati. Tota planta glabra est, & trita olet quidem, at non fœtet. Floret Majo & Junio. Semina maturescunt sub finem Julii. Cultam in horto descripsi, & pingi curavi. Ad tabulæ latus sistitur radice portio cum secedente corticis parte. Dein flos auctus; semen in nativa magnitudine, utrinque conspectum; & hujus aucti sectio transversa.

TABULA DECIMA QUARTA.

EUPHORBIA CARNIOLICA.

Tithymalus pilosus. *Scop. carn. 1. pag. 336. t. 21.*

Clarissimus Scopoli solus, opinor, hujus plantæ mentionem fecit, cujus nomen, quia pilosa Linnæi non est, subsistere non potuit, quare novum imposui. Vivam a clarissimo Hacquet habui, quæ culta in horto jam ab aliquot annis habitum non mutavit, fructum tamen maturum nullum dedit. Lacte candido, nec acri, tota turget. Ex radice perenni, crassa, nodosa, foris nigricante, inæquali, obliqua, fibrisque crassis aucta, caules herbacei, annui, plures, teretes, rariter subpilosi, simplices, spithamæi, alii floriferi, alii steriles, eriguntur. Folia sparsim alternantur, obverse lanceolata, mollia, integerrima, obtusiuscula, patentissima, in brevem petiolum attenuata vel subsessilia; pilis mollibus oculoque nudo vix conspiciendis obsita, in dorso inque margine plurimis, in facie raris. Umbella terminalis quinquefida fit ex radiis debilibus patentissimis fereque cernuis, cum pedunculo centrali unifloro etiam cernuo. Radii bifidi in dichotomia quoque pedunculum emittunt. Involucra & involucella sunt ovato-lanceolata & acuta, cæterum foliis similia. Ex foliorum summorum axillis ramuli etiam exeunt breves bifidi biflorique. Calyx campanulatus, pallide flavet, pilisque albis pubescit, quinquedentatus denticulis triangularibus & acutis. Petala omnibus sunt quina, subrotunda, integra & lutea. Antheræ globosæ, didymæ, & subvirides, inhærent filamentis pallidis & geniculatis. Germen est muricatum. Flores plerique dichotomiarum germine carent, propterea masculi & steriles. Capsulam, quam non vidi maturam, clarissimus Scopoli dicit verrucosam. Floret Aprili & ineunte Majo. Crescit circa Idriam. Ad latus flos sistitur auctus.

TABULA DECIMA QUINTA.

DIANTHUS VIRGINEUS. *Linn. syst. pag. 308.*

Tunica virginea. *Scop. carn. 1. p. 302.*

Specimina sicca & semina mihi ex littorali Austriaco clarissimus Brusati attulit, quæ, data terræ, altero ætatis anno florentem protulere plantam in tabula exhibitam, a ficcis specimenibus non discrepantem. Duplo breviora postea habui ex Tyroli a clarissimo Schivereck. Tota planta glabra est. Radix perennis rufa & lignosa caules annuatim gignit plurimos, herbaceos, teretes, erectos, plus minus pedales, aut unifloros, aut ex alis supremis unum adhuc alterumve florem pedunculatum gerentes. Folia sunt linearia, acuminata, canaliculata, per microscopium ad oras denticulata, caulina opposita basique connata. Flores inodori. Calycis squamæ quatuor, rotundato-acuminatæ, breves, duæ exteriores sæpe ab interioribus remotæ, nonnunquam ad illam distantiam, ut foliorum caulinorum speciem breviorum præ se ferant. Ipse calyx tubulosus breviterque quinquedentatus. Petalorum unguis albus; lamina rosea & crenulata, nullos ad faucem pilos gerens. Stamina & stylus alben. Capsula crassa rigida & ad apicem quadrivalvis continet semina plura nigra & plana, matura Augusto. Floret Junio & Julio.

TA-

TABULA DECIMA SEXTA.

ECHIUM ALTISSIMUM.

In Comitatu Hungariæ Nitriensi ad viam, qua Posonio Schemnitzium itur, crescens inveni locis campestribus siccis, ubi Julio floret, semina ferens matura Augusto. Vivum habui, ut depingi potuerit, a clarissimo Winterl. Radix plerumque biennis, interdum ex capite laterali futura annosior, primo anno sola folia radicalia producit. Caulis erigitur, in sylvestri planta semper a me observatus unicus, teres, per maximam fere partem æqualiter floridus, a tribus ad quinque pedes altus; in culta (tunc sæpe multicauli) etiam senos superans. Folia sunt lineari-lanceolata, acuta, saturate virentia, crassula, integerrima, sessilia. Hæc utrinque & ad oras, caulis, bractææ & calyces, pilis albis dense hispida sunt, vix tamen pungentia. Pedunculi communes axillares, secundi, multiflori & conjugati. In bracteis lanceolatis & acutis flores sessiles & solitarii. Corollæ infundibuliformis & perpetuo albæ tubus fere cylindricus est longitudine calycis. Limbus tubo brevior & patens, modo est æqualissimus, modo obscure subbilabiatus; divisus in quinque lacinias ovatas & obtusas. Filamenta alba & declinata corollam fere ad duplum superant. Antheræ cum virore flavescunt. Stigmatis bifidi extremitates sunt obtusæ. Semina fusca, ovata, acuta, angulata & muricata. Tabula representat caulem brevioris plantæ, ad semipedalem a radice distantiam abscissum. Altioris idea nascetur, si quis superiorem alteram depicti caulis partem ad sesquipedem ultra elongatam sibi fingat. Ad latus sistitur racemus conjugatus, post florescentiam ultimam jam evolutus; dein corolla lateraliter, eademque antice conspecta.

TABULA DECIMA SEPTIMA.

LONICERA CÆRULEA. *Linn. syst. p. 166. Scop. carn. 1. p. 154.*

Caprifolium foliis ovatis; bacca singulari, ovata, biflora. *Hall. bist. belv. num. 674.*

Periclymenum rectum tertium. *Clus. bist. p. 58.*

Chamæcerasus montana, fructu singulari cæruleo. *Baub. pin. 451.*

Planta hortensis depingitur, quæ sponte in montanis & subalpinis Carniolæ, Styriæ & Tyrolis crescit. Culta læte vegetat, florens Aprili & Majo ineunte, fructus sub finem Maji maturans. Frutex multicaulis ramis glabris teretibus & ex fusco rubentibus, junioribus pilosis, adultis glaberrimis. Folia sunt opposita, breviter petiolata, ex ovato oblonga, obtusa, integerrima, venosa, subtus pallide virentia, & glabra. Hæc autem in ramis truncisque junioribus ad oras, nervum dorsalem, petiolosque sunt ciliata, geruntque in alis suis stipulas sive gemmas tres, subulatas, aculeiformes, molles, patentés, rubentes cum summitatibus pallidis, inferiores longiores. Petioli etiam horum foliorum connectuntur stipula subrotunda ciliataque. Pedunculi uniflori, solitarii, axillares, breves, teretes, glabri & oppositi nutant. Germen unicum, integrum, subrotundum, compressulum, coronatur perianthio exiguo gemello quadridentato, sessili inter binas bractæas setaceas & pilosas. Corollæ geminæ, ochroleucæ, infundibuliformes, extus rariter pilosæ, basi bigibbosæ, altero gibbo breviori solo insidentes germini, limbum habent veluti bilabiatum; cujus labium superius sæpe tantum bidentatum est, quandoque profundius inciditur ferme adinstar labii inferioris, lacinias tres subovatas habentis. Filamenta inferne hirsuta, & antheris donata oblongis flavis atque erectis, æquant longitudine petalum, cujus fundo adnascuntur. Stigma crassum. Bacca difformiter pyriformis vel subrotundior, saturate cæruleus, simulque rore perfusus albido, margine calycino emarcido coronatus, maculaque ad latus fuscescente ampliore notata, pulpam includit purpuream acidulamque. Semina sunt ovata, plana, nitida & flavescencia.

TABULA DECIMA OCTAVA.

ARETIA ALPINA. *Linn. syst. p. 151.*

Aretia foliis ovatis, repandis; scapis unifloris. Hall. bist. helv. num. 618. t. 11.

Summis in alpibus, stratis amplissimis, perquam copiose habitare solet, plantularum elegantissima. Initio Junii in supremis Folkartensium alpium jugis florentem legi. Alias itidem in principio mensis Julii in Fladnizensibus summitatibus circa Leitersteig, & quas jure scalares summitates dicas. Tum in excelfo Winterthal; Eishut Carinthiaco & Styriaco; &c. Undique flore rubro, scapis jam exiguis, alias elatioribus; sed in ipsa summitate Eishut prope pyramidem, e superimpositis temere lapidibus exstructam, flore niveo. Locis semper apricis gramineis. Dubius longiuscule hærebam, unam an tres species statuerem? Non sola Halleri autoritas, quanquam maxima, ipsa me denique autopsia docuit, omnes tres ejusdem dumtaxat esse speciei varietates. Nivea varietas media velut est inter rubram majorem & minimam; plerumque segmentis corollarum ipso in apice crena minima incisis; sed tamen & petalis integris invenitur. In varietate rubra segmenta pleraque integra, quandoque tamen emarginatis mixta; uti hæc omnia ex figuris videre licet. Folia quoque omnibus eadem, dempta magnitudine. Villi, licet minimi, & fere procumbentes, tamen & in foliis omnibus adfunt, nisi cum tempore & ætate plus minus evanescant. Id solum peculiare habet varietas nivea, quod annulo flavo faux coronetur. Sed etiam in rubra varietate faux saturatius rubet. Minimam rubram varietatem non adjeci, quod sola parvitate differat, quam macriori solo tribuere queas. Radix perennis, utcumque gracilis, sub ipsa jam terra ramosissime caulifera, ita, ut ex una persæpe radice, nec ea maxima, ingens tamen caulium cespes terram late sternat. De caulibus nihil supra terram eminet præter aggregatas densissime & sediformes quidem foliorum patentium rosulas. Sunt vero caules sub terra semitabidis superiorum annorum foliis imbricatis vestiti. Folia sunt oblongo-ovata, aut obtuse lanceolata, sessilia, plana, integerrima, læte virentia, initio dense villosula, cum tempore supra fere glabriuscula; oris dumtaxat villoso-ciliatis. Scapi modo ex rosularum centro, modo de lateribus caulibus; nunc plures, alias pauciores; in minimis individuis altitudine duarum vel trium linearum, in maximis etiam pollicares; semper graciles admodum, ac in infantia etiam pube nonnulla subtilissima superinducti; rubri in varietatibus rubris, in albis virides; erecti cum apice subnutante, uniflori. Calyx tubuloso-semiquinquefidus, initio villosulus; laciniis dorso carinatis, & acutiusculis. Tubus corollæ calyce brevior anulum cylindricum efformat. Sub fauce stamina infiguntur quinque; quorum filamenta subulata, minima, alba. Antheræ oblongæ, flavæ. Limbus corollæ quinquepartitus, planus, fauce pervia; segmentis oblongo-subovatis, rotundatis, integris, cum minima quandoque crenula in apice excisa. Germen in fundo calycis sessile, primo depressiusculum, dein globosum, denique oblongo-ovatum. Stylus stamina attingens, virens. Stigma subcapitatum. Capsula unilocularis, polysperma, apice dehiscens in valvulas quinque divergentes, intra calycem permanens. Odor plantæ nullus. W.

TABULA DECIMA NONA.

INULA BUBONIUM.

After Bubonium. Scop. carn. 2. pag. 173. tab. 58.

1c Clarissimus V. Brusati plantam ipsam florentem, seminaque attulit ex littorali Austriaco, quæ fata primo jam anno flores dederunt. Læones ad ipsas plantas sylvestres pictæ fuerunt, alteram ramosam, caule simplici donatam alteram. Tota subodorata est, saporisque amari ac ingrati. Radix perennis, numerosis constat fibris crassis longisque, quæ ex capite com-

communi caules promunt plures erectos, sesquipedales, subteretes, foliosos, modo simplicissimos paucisque floribus pedunculatis terminatos, modo ex pluribus foliis ramulos simplices & axillares emittentes. Folia sunt lanceolata, acuta, sessilia, alterna, rigidula, denticulata, summa integerrima. Caulis, rami, & folia ad oras imprimis & nervum dorsalem villos habent, magis minusve conspicuos. Calycis glabri squamæ sunt subovatæ, infimæ foliaceæ, omnes (intimis acutioribus exceptis) squarrose ad apicem patentes. Corolla lutea. Ligulæ radii sunt acute & minutim tridenticulatæ. Antheræ fetas generis habent. Semina linearia, fusca, striataque, pappo coronantur piloso, sessili, ad lentem villosa. Floret Augusto & Septembri.

TABULA VIGESIMA.

LILIUM CHALCEDONICUM. *Linn. syst. p. 240. Scop. carn. 1. p. 240.*

Lilium rubrum sive miniatum Byzantinum. *Clus. hist. p. 131.*

Lilium Byzantinum miniatum. &

Lilium Byzantinum miniatum polyanthos. &

Lilium purpureo-sanguineum, flore reflexo. *Bauh. pin. 78.*

Hemerocallis calcedonica. *Lob. ic. 169.*

Diversis annis, diversis in montibus inveni, plerumque uniflorum, etiam biflorum, rarius tri- & quadriflorum, semper in summitatibus prægrandium montium; Slanizæ aut Slivinzæ supra lacum Zischnizensem prope Planinam; Utozkæ inter Pillichgraz & Bischofsag; in vertice Loibl inter Carnioliam & Carinthiam, si paulo supra interiorem columnam confinalem in sylvulam diverteris; tum in alpibus Lithopolitanis supra SS. Primum & Felicianum. Et alibi. Bulbus profundus, oblongo-ovatus, constans e meris squamis carnosis, albis, lanceolatis, laxè imbricatis, & rectis, basi funiculorum modo demittens fibras teretes sordide ex albido fuscescentes. Caulis e centro bulbi erigitur ad duas supra terram spithamas, intra terram albus, duplici verticillo fibrillarum ex albo tandem nigrescentium coronatus; inde ad duos tresve pollices sanguineus, & maculis saturatioribus variegatus; tum ad verticem usque viridis, & dense foliosus; cæterum firmus, teres, farctus, glaber. Folia dense per caulem sparsa, erecto-patentia, lanceolata, integra, sessilia, supra plana & nuda ac nitentia, subtus multinervia, nervis & oris per totam longitudinem albo-ciliatis. Flos superbe elegans, magnus, nutans, petalis sursum revolutis. Flores, dum plures, singuli pedunculati pedunculo basi aut supra basin bractea vel foliolo breviori stipato. Calyx nullus. Corolla hexapetala; petalis lanceolatis æqualibus, tribus interioribus, singulis aut miniatis aut aurantiacis (duplicis enim coloris inveni,) a basi ad medium in cylindrum conniventibus, inde ad apicem sursum revolutis; externa parte lævi & pallidiore, interna pagina vero saturatius colorata, basin versus canaliculata, inde ad apicem sulcis longitudinalibus exarata, carinulis carunculato-tuberculosi, tuberculis oblongis ex rubro vel aurantiaco tandem atris. Pubes sive tomentum fugax petalorum apices occupat, quo ante explicationem in cylindrum angulosum petala cohærent. Stamina sex corollis breviora, erecta, ex viridi lutescentia, subulata. Antheræ longæ, in medio staminibus affixæ, saturatius petalis ipsis coloratæ. Germen oblongum, obtuse hexagonum, basi strangulatum magis quam apice, læve. Stylus crassus, minus tamen quam germen; ex cylindræo magis magisque, tamen semper obtuse, trigonus, in stigma denique abiens obtusum, crassum, trigonum, ex luteo rubens. Capsula oblonga, turbinata, sulcis senis percursa, apice trifariam dehiscente, obtusissima, trilocularis. Semina copiosa, plana, orbiculata, extrorsum a sulco valvulæ seu parietis intrante excisa sive emarginata, coloris ferrugineo-brunnescentis. Odor fœtens, gravis, molestus, ut mirer, a Scopolio dici potuisse, aurantiaca olere. Floret Junio; in alpibus Julio; annis maturius calidis etiam Majo. W.

TABULA VIGESIMA PRIMA.

CARDAMINE RESEDIFOLIA. *Linn. syst. pag. 812.*

Cardamine foliis radicalibus petiolatis, ovatis; caulinis pinnatis obtusis. *Hall. hist. helv. num. 476. β.*

Nasturtium alpinum minus, resedæ folio. *Bocc. mus. 2. p. 41. t. 46. Baub. prodr. 45. pin. 104.*

Frustra Hallerus, licet summus in omnibus, contendit cum bellidifolia Cardamine conjungendam esse. Rarius utraque, eadem in alpe, invenitur. Pinnata folia haudquaquam ætatis dumtaxat soboles dici possunt. Resedifolia, etsi caule sit dimidii pollicis, semper foliis integris, trilobis, pinnatisque gaudet; quod in bellidifolia, etsi spithamam attingat, & jam semina perficiat, nusquam contingit. Præterea resedifolia plerumque ramosissima est, licet parva admodum; cum tamen bellidifolia simplicitatem caulis non deferat. Radix in resedifolia longa, fusiformis, ex albido subargillacea; licet utcunque tenuis, perennans tamen; oblique etiam ad horizontem repens, apice multiceps; ex quovis capite, dum plura adsunt, multicaulis; caulibus sæpe radice ipsa brevioribus, plerumque ramosissimis, densissimis, vix unquam dimidiæ spithamæ altitudinem attingentibus, teretibus, substriatis, lævibus, imo nitentibus, ex viridi tandem atrocærulescentibus. Folia radicalia confertissima plurimæque, longe petiolata, subrotunda, ovata, obtusa, integerrima; basi ipsa, unde petiolus exit, frequenter nonnihil emarginata, ut subreniformia dici possint. Caulina inferiora, maxime quæ radici propiora sunt, itidem longe petiolata, sed lyrato-hastata, nec aliter triloba; lobis planis, rotundis, extimo majore; superiora caulina petiolata, pinnata; jugis pinnarum plerumque duobus, rarius tribus, cum impare; pinnis linearibus, obtusis, integerrimis, extima impare oblongo-obovata. Cæterum folia omnia plana, lævia, subnitentia, nonnihil firma. Racemi terminales. Flores singuli proprio pedicello donati, erecti. Calyx tetraphyllus; foliolis oblongo-ovatis, obtusis, concavis, corolla duplo brevioribus, cum pallido virore subcærulescentibus, tandem subflaventibus & deciduis. Corollæ niveæ, tetrapetalæ; petalis obovato-oblongis, integris, erecto-patentibus. Stamina tetradynama, calycis longitudine. Filamenta subulata, alba. Antheræ flavæ. Germen oblongum, subcylindræum, læve; stylo vix ullo; stigmate subcapitato, truncato, subflavescente. Siliqua fere pollicaris, linearis, plana, ex seminibus protuberantibus torulosa, bilocularis, bivalvis; valvulis extus atrocærulescentibus nitidisque; dissepimento valvulis parallelo, utrinque protuberante. Semina copiosa, lentiformia, valvulis a basi sursum revolutis elastice ejecta. Odor plantæ nullus. Crescit perquam copiose, & floret initio Julii in apricis gramineis duriusculis summorum alpium Fladnizensium, Leitersteig, Winterthal, Eisenhut, tum & in summitate alpis Grönpichel Styriæ, item in Reichenau in alpe Gorten; nec non in Taurero Nafselden. Et alibi. W.

TABULA VIGESIMA SECUNDA.

GEUM REPTANS. *Linn. syst. pag. 352.*

Geum foliis pinnatis, trilobatis, incisis; flagellis reptans. *Hall. hist. helv. num. 1132.*

Caryophyllata petræa major. *Gesn. ic. lign. 137.*

Caryophyllata alpina tenuifolia incana, flore luteo, longius radicata. *Barr. ic. 400. Bocc. mus. p. 116. t. 128.*

Caryophyllata alpina, apii folio. *Baub. pin. 322.*

Picta icon & descriptio a reverendo Wulfen missæ fuerunt, qui abunde crescentem invenit florentemque mense Julio in abruptis præcipitiis summorum alpium Winterthal & Ei-

Eisenhut, tum etiam solo arenoso glareoso supremarum viarum cavarum Carinthiam inter & Styriam supra alpes Fladnizenses. Ex alpbis Carpaticis mihi clar. Lipp attulit, ex Tyrolensibus clar. Schivereck. Radix teres, flavens, multiceps, radiculis instructa, ac obvallata exuviis semitabidis foliorum præteritorum annorum; proferens simul copiam foliorum, scaporum, flagellorum reptantium. Flagella longa, teretia, rubra, villis inspersa, per intervalla fibrillis terræ irradicata, nec foliis destituta, licet multo minoribus, consimilibus tamen cum iis, quæ sive de radice, sive de scapis exoriuntur. Folia radicalia omnia pinnata; axe communi pinnarum villosa, ex viridi tandem rubente; pinnis sessilibus, imbricatis, uniformibus, subcuneiformibus, tri- quadri- vel quinquefidis, supra nudis, subtus primum villosis, tum etiam glabriusculis, & incanescens. Præter has pinnae affixæ sunt axi communi versus basin foliola sive pinnulæ aliæ, multo reliquis minores, simplices, ovato-acutiusculæ, fere alternæ, sessiles, a sese invicem sejunctæ. Scapi erecti, rubentes, teretes, villosi, duo aut tria folia spuria, sive potius bractæas, proferentes. Bractææ hæ sunt alternæ, sessiles, oblongæ, subtus villosæ, non tam pinnatæ quam potius pinnato-dentatæ, dentibus lineari-lanceolatis integris. Petiolus his nullus, sed ejus loco bractea sessilis inter stipulas binas amplas, ovato-lanceolatas, integras, subtus villosas. Flos in quolibet scapo unicus, terminalis, magnus, aureus. Calyx monophyllus, etiam octodecimfidus, seu in multas lacinias lanceolatas, integras, alternas breviores, sat profunde discissus, coriaceus, extus saturate ex nigro ruber, villosus. Petala quinque ad octo, etiam dena, magna, aurea, nonnihil emarginata, calyce majora. Stamina calycina plurima longitudine calycis, una cum antheris aurea. Receptaculum in centro calycis sessile, erectum, oblongo-ovatum seu ellipsoideum, hirsutum, villo albido. Germina sessilia, in capitulum collecta, plurima, ovata, dorso externo convexa, lateribus introrsum in carinam convergentia aut compressa, adeoque subtriquetra, hirsuta villo consimili. Stylus longissimus, lateri germinis ad apicem insertus, a basi ad medium villosus villo albido sericeo, inde ad apicem nudus, flavens. Stigma simplex. Semina, qualia germina sunt, cum stylo persistente, in medio infraeto, seu potius geniculato-aristato.

TABULA VIGESIMA TERTIA.

SAPONARIA OCYMOIDES. *Linn. syst. p. 307. Scop. an. 2. p. 51.*

Saponaria caule decumbente, nodoso; foliis ovato-lanceolatis; calycibus tubulosis, hirsutis. *Hall. bist. helv. num. 909.*

Saponaria minor quibusdam. *Baub. bist. 3. p. 344.*

Lychnis, vel ocymoides repens, montanum. *Baub. pin. 206. Seg. ver. 1. p. 430.*

Ocymoides repens, polygonifolia. *Lob. ic. 341.*

Crescit copiose, & floret a Majo ad Augustum in Carinthiæ valle Gilienfi tota; in valle Canalenfi; circa Leontium in Tyroli contermina; Malborgetti versus Clausen in valle frigida; Pontebæ in monte sancto Luschavienfi. Delectatur solo duro arenoso umbroso sylvarum. Odor nullus. Radix lenta, fusiformis; etiam ramosa; longa, repens, radiculis undique copiose emissis instructa, cespitulam persæpe integrum suo e capite educit caulium. Hi vix spithamæi, procumbentes, ex dichotomiis paniculati, teretes, ex viridi rubentes, villosi, geniculorum aliquot. Folia ad geniculorum nodulos tantum, opposita, connato-sessilia, obovato-oblonga, obtusiuscula, in petiolum velut decurrentia, gramineo-virentia, integerrima, nuda, oris dumtaxat basin versus ex pube ciliatis. Flores eo prorsus modo, quo in Silenis id fieri assolet, per dichotomias suspenduntur erecti, singuli pedicello brevi rubro villosa suffulti. Calyx in florentia cylindricus, coriaceus, ruber, albido-villosus, quinquedentatus, persistens; in fructu obovato-clavatus. Petala quinque, quorum unguis albi, plani, longitudine calycis; lamina vero limbi patentis oblongo-subovata, integerrima,

ma, supra pallide rosea, ac demum saturatius rubra, subtus albedo - rubella. Faux cujusque petali denticulis binis parallelis ex albo rubentibus, haud aliter quam in *Silenes* specie aliqua. Stamina decem; filamentis albis, calycem nec petala excedentibus, alternis petalorum basi affixis paulo altioribus, alternis de receptaculo exortis brevioribus. Antheræ subcordatæ, cinereo - cærulecentes. Germen subpedunculatum intra calycem, cylindraceum, glabrum. Styli duo, albi, paralleli; stigmata simplicia. Capsula obovato - clavata, subquadrangula, unilocularis, quadrivalvis. Semina orbiculato - reniformia, columnæ quadrato - pyramidalis in quatuor lateribus ex pedicellis minimis affixa. W.

TABULA VIGESIMA QUARTA.

TORDYLIUM NODOSUM. *Linn. syst. p. 205.*

Caucalis nodosa. *Scop. carn. 1. pag. 192.*

Caucalis nodosa, echinato femine. *Baub. pin. 153. prodr. 80. hist. 3. p. 83.*

In Istria & littorali Austriaco spontanea hæc planta occurrit; quæ ex radice annua & graciliter fusiformi unum vel plures caules promit erectiusculos vel inclinatos, parum ramosos, teretes, striatos, graciles, ad tactum tantisper asperos, uti tota planta, nec tamen manifeste hirsutos. Folia sunt subbipinnata, circumscriptione oblonga; costa striata, antice sulcata, ad basin dilatato - membranacea; pinnulis laciniatis, acutis. Umbellæ florentes terminales & fere sessiles ad summa folia; quæ caule & ramis elongatis, nunc fructigeræ, conspiciuntur ad nodos oppositæ foliis, & longius nunc pedunculatæ. Cæterum sunt difformes; universales nullo involucri suffultæ; particulares geminæ vel ternæ, donatæ foliolis involucri plusculis linearibus & acutis, flores densissime congestos gerentes. Flores sunt exigui, omnes fertiles. Germen magnum, oblongum, fetis albis adscendentibus hispidum. Petala alba, ovata, apicem acutum inflexum habentia. Antheræ pallent. Semina hinc convexa & hispida pilis uncinatis, inde plana. Ad latus exhibentur flos auctus, semen utrinque spectatum in nativa magnitudine, & seminis aucti sectio transversa.

TABULA VIGESIMA QUINTA.

POTENTILLA NITIDA. *Linn. syst. pag. 351. Scop. it. tyr. p. 52.*

Heptaphyllum argenteum alpinum trifoliatum fabaudum. *Bocc. mus. p. 20. t. 9.*

Trifolium alpinum argenteum, perfici flore. *Baub. pin. 328. Pon. bald. 222.*

Comaroides alpina argentea sericea, perfici flore. *Seg. ver. 1. p. 497.*

Julio copiosissime florentem in Carinthiæ alpe Villacensi inveni, ubi a casis pastoritiis descenditur versus Sanctum Spiritum. Item in altissimis jugis Mittagskogel prope Malborgetto intra rupes & petras. Tum in summis alpibus Pontebanis Trügl; in editissimis Tyrolensibus alpibus Leontinis. Et alibi. Cespites amplissimi ex una eademque radice perenni oriuntur. Caules plurimi, erecti & semiprocumbentes, unum aut semialterum pollicem alti, teretes, una cum foliis & calyce tomentosi ex villo seu densa prostrataque pube albo - sericea & glaucescente. Folia radicalia plurima, semper præcise ternata. Foliola obovata, nonnunquam etiam oblongo - ovata, acutiuscula, subsessilia in apice petioli communis, plana, utrinque æqualiter sericeo - tomentosa, plerumque apice tridentata, denticulis antice incisis ac conniventibus, persæpe tamen etiam per oram superiorem dentata, denticulis pluribus. Folia caulina inferiora radicalibus similia; petiolo basi stipulis binis ovato - acuminatis integris & ipsis tomentosis cincto. Superiora brevissime petiolata, ternata tamen cum petiolo stipulis brevioribus; foliolis una cum stipulis lanceolatis, integris. Folium supremum nonnunquam sim-

simplex, ovato-acutum, sessile, integrum. Stipulæ foliorum radicalium ovato-acuminatæ, integræ. Videtur itaque Linnæus stipulas confudisse cum foliolis, qui folia quinata huic Potentillæ tribuit. Flos in caule quovis unicus, terminalis, magnus, speciosus; rarius enim sub apice flos alter occurrit. Calyx subcoriaceus, decemfidus; segmentis lanceolatis, alternis brevioribus angustioribusque, supra tandem sature rubris, subtus semper colore & tomento foliorum. Petala quinque, subcordata propter emarginaturam non admodum magnam, colore florum persicæ amœnissime rosea, ampla. Stamina plurima, calycina, sature rubra. Antheræ rubræ cum polline aureo. Receptaculum villosum. Germina copiosa, ovata, sessilia, rubra, sed villo albo sericeo nitente vestita. Stylus nudus, sature ruber. Stigma simplex. Odor nullus. W.

TABULA VIGESIMA SEXTA.

PRIMULA GLUTINOSA.

Auricula ursi septima. *Clus. hist. pag. 304.*

Auricula ursi octava. *Clus. cur. post. pag. 31.*

Auricula ursi montana, angustis, & leviter crenatis foliis, floribus purpureis, in orto Patavino collecta. *Pluk. alm. 62. t. 149. f. 6.*

Per plures jam annos plantulam hanc ex alpibus Tyrolensibus vivam accepi, etiam inter gros cespites, in quibus mixtim cum primula minima, & copiose crescebat, ut centena habuerim specimina; sed quantumvis late in principio vegetarent cultæ, nulla plantula annum superavit; nec floruit ulla. Iconem hinc ex Carinthia reverendus de Wulfen misit, & ad sylvestrem non minus concinnatam, quæ sequitur, descriptionem. Folia radicalia omnia, plurima, lineari-lanceolata, obtusiuscula, ferrata, nuda, fere pulpofa, viscosa, odorata, minus tamen quam flores. Scapus pollicaris aut duplo altior, erectus, nudus, teretiusculus, e viridi tandem rufo-subcæruleus, apice umbella florum terminatus, primum subnutante, ex floribus quinque, sex vel septem, subseffilibus & subsecundis. Involucrum universale, tubum corollarum æquans, fit ex foliolis quatuor, quinque vel sex, inæqualibus, oblongo-ovatis, obtusiusculis, subcoriaceis, integris, nudis, subrugosis, subglutinosus, e viridi atropurpureascentibus. Calyx campanulatus, obovatus, subventricosus, rugosus, tubo corollæ brevior, subcoriaceus, cæterum nudus, virens, quinquefidus; laciniis integris, rotundatis. Corolla infundibuliformis; tubo cylindrico, albo; limbo quinquepartito, erecto-patente, sature violaceo, segmentis obcordatis. Faux pervia, albida, & fere aquose luteola. Filamenta quinque, minima, alba, interno tubi parieti sub fauce inserta. Antheræ oblongæ, acutæ, flavæ. Germen globosum, glabrum. Stylus longitudine tubi corollæ, albicans, sub stigmate subcæruleus. Stigma capitatum, dilute subluteolum. Capsula globosa, unilocularis, polysperma. Odor floris & foliorum amœnus, fere is, qui in orchide conopsea aut odoratissima est. Vulgo in alpibus vocatur *blauer Jochspeich*, quasi dicas cæruleam spicam celticam. Maxima in copia mense Julio invenitur per alpes Carinthiacas, & Leontinas Tyrolenses. In Melbinger alpen districtus Gmündtenis inter inferiorem & superiorem lacum, ac si studio seminata fuisset. In apricis gramineis alpium Falkartenium supra Klein Kirchaim paulo supra lacum. In alpibus Fladnizensibus auf den Leitersteig. In Taurero Nafseldenfi. In alpibus Spitalensibus bey den drey Geracher Seen. In rupestribus Hoseckeralpen auf den Reichenaueralpen. In Taureris versus statum Salisburgensem. Et alibi.

TABULA VIGESIMA SEPTIMA.

PRIMULA VILLOSA.

L

Pri-

Primula foliis ciliatis, dentatis; scapo paucifloro. Hall. hist. helv. num. 613.
Auricula ursi tertia. Clus. hist. pag. 303.

Copiosissima in alpibus Reichenau Garten dictis; item in supremis rupibus alpium Falcartenium; in rupibus Leitersteig alpium Fladnizensium; in rupibus alpium Winterthal & Eishut; abunde etiam in alpibus Leontinis, ubi color sæpe saturatius violaceus & faux lutea sunt. Floret initio Julii, & vix ad finem usque mensis. Radix crassiuscula, sæpe sat longa, intra rupes fortiter adacta, versus caput petiolis foliorum antiquorum semitabidis induta, radículas albas agens. Folia radicalia tantum adsunt, in rosam copiosam effusa, oblongo - ovalia, in petiolum velut decurrentia planum, crassula, undique villosula, saturo graminis virore, obtusiuscula, oris anterioribus obtuse ferratis. Scapus ab uno pollice ad dimidiam spithamam altus, teres, villosulus, apice umbellifer. Involucris universalis foliola ovata, obtusa, erecta, parva, villosula, a tribus ad septem. Flores in umbella a duobus ad duodecim. Pedicelli plus minus longi, inæquales, teretes, villosuli, in individuis parvis sæpe brevissimi. Calyx ovato - campanulatus, quinquefidus, villosulus; lacinulis rotundatis, obtusis, æqualibus. Corolla elegans, infundibuliformis; tubo cylindrico, albo, tandem sub limbo cærulescente, subtilissime villosulo; limbo quinquepartito, erecto - patenti, vulgariter dilute cæruleo, alias magis violaceo; fauce alba. Segmenta sunt obcordata. Stamina quinque, alba, brevissima, subulata. Antheræ oblongæ, acutæ, flavæ. Germen globosum. Stylus stamina attingens. Stigma capitatum. Odor suavissimus. Farina nulla est in tota planta. W.

TABULA VIGESIMA OCTAVA.

GENTIANA PUNCTATA. *Linn. syst. pag. 199.*

Gentiana foliis ovato - lanceolatis, nervosis; floribus campaniformibus, fasciculatis, creberrime punctatis. Hall. hist. helv. num. 638.

Gentiana major pallido flore, punctis distincto. Clus. hist. p. 312.

Gentiana major, flore punctato. Bauh. pin. 187.

Nec eadem est, nec eadem sede moratur cum *Gentiana pannonica* Jacquini, altiorum longe alpium incola. Exeunte Julio flores aperit, Augusto læte florens. In Spitalensibus alpibus, postquam ultra böse Nase versus Purnstraner See processeris, & prata declivia aprica, vulgo die Stellen attigeris. In Taurero Malnizensi in parte Austriaca, maxima in copia. In alpibus Reichenavia supra sanctum Laurentium, vulgo Garten. In alpibus Fladnizensibus, ubi ex Eishut & Winterthal versus mapalia pastorum & ovium vaccarumque greges descenditur. In declivitatibus infra alpem Grünpichl Styriæ. In alpe Wexel. Et alibi. In multis cum *Gentiana pannonica* convenit; in sequentibus præprimis diversa. Folia magis ovata, minus elongata, strictiora. Calyces humiliores, magis pelviformes. Dentes calycini multo angustiores, acutiores, minus foliacei. Corolla velut papyracea, subtilissima, coloris triste & pallidissime ex virore straminei, punctis creberrimis minimis inordinate sparsis. Lacinia limbi plerumque septem, etiam octo, rarius tantum sex; at semper breviores, minus latæ, contiguæ, rotundatæ, obtusæ, nullis in basi auriculis. Denique ventricositas corollarum obtusior & fere eadem per totam campanam. Cæterum est descriptio ejus sequens. Radix perennis, crassa, fusiformis, horizontaliter obliqua, unam duasve spithamas longa, simplex aut ramosa, caput versus novae foliorum cauliumque futuri anni gemmas efformans, sature flava & insignis amaroris. Folia radicalia & caulina, qualia in *pannonica* cum exceptione indicata. Nervi paginae inferioris non quinque solum, verum etiam quandoque septem, & initio etiam ex cæruleo attriti esse solent, donec ætate diluti virides & aquosi fiant. Caulis ad duas fere usque spithamas assurgit, sæctus, teres, alternatim tamen

per

per genicula velut anceps, ex communi foliorum oppositorum, ubi connascuntur, ora, per totum geniculum decurrente, ex quo humilis admodum carina protuberans enascitur. Solet in specie hacce, floribus adhucdum immaturis & clausis, caulis in superioribus totus esse ex cæruleo ater & nitens; sed cum tempore magis magisque virescit. Flores verticillati, in duobus aut tribus, rarissime quatuor verticillis, fere quadrifloris singulis, extimis plerumque magis multifloris. Bifloros etiam vidi, ut aptius tunc flores oppositi, quam verticillati dicantur. Bractæ foliorum æmulæ, tam communes, quæ verticillos suffulciant, quam quæ nonnunquam proprio cuique flori subiectæ sint. Flores singuli pedicello brevi & crassiusculo insident, suntque erecti, fere breviores quam in *pannonica*. Calyx campanulato-pelviformis, leviter hexagonus vel pentagonus, membranaceus, primum ex cælestino albens, tum ex albido subluteolus; limbo in dentes a quinque ad octo, inæquales, lanceolato-sulculos vel lineari-lanceolatos, ex cæruleo virescentes, diviso. Corolla magna; clausa dum est, extus ex nigro cærulescens; dein matura in pallidissime stramineum colorem abiens; cæterum cylindræo-campaniformis, ventricosa, fauce tantillo contractior, papyraceæ tenuitatis, nitore carens, totaque undique extus & intus punctis obscure atropurpureis minimis inordinate sparsis variegata. Limbus a sex ad novemfidus; laciniis contiguis, ovato-rotundatis, obtusis, integerrimis. Stamina a sex ad novem, ex cæruleo albida. Antheræ longæ, flavæ, circa germen in cylindrum aut potius pyramidem leviter cohærentes. Germen basi gibbos a quinque ad septem prostantes possidet, inde strangulatum aliquantum, donec oblongo-ellipsoidicum cum longiusculo collo, styli vices agente, reddatur, læve, virescens, linea longitudinali, punctisque ex cæruleo purpureis variegatum. Stigmata duo, orbiculata, divaricata, deorsum incurva. Capsula unilocularis, bivalvis, polysperma; seminibus lentiformibus, per oras parumper alatis. Odor nullus. W.

TABULA VIGESIMA NONA.

GENTIANA CAMPANULATA.

Gentiana alpina major, floribus flavis, punctis carentibus, campanulæ forma, ex *Pyrenæis*. *Bauh. pin.* 187.

Autorum, qui venustam hanc alpium nostrarum stirpem descripserit, novi neminem, præter Casparum Bauhinum, qui, loco citato, illius meminisse videtur, sed plantæ dumtaxat siccæ, ab alio lectæ, scilicet a Bursero, uti testatur Linnæus in speciebus suis pag. 329, qui varietatem *Gentianæ* purpureæ credit; adeo ut Bursero maneat primæ inventionis gloria. Crescit in alpe Carinthiæ, Garten dicta, in Reichenau, mense Julio florens. Radix perennis, qualis in punctata & *pannonica*, extus flava, amarissima, fusiformis, teres, oblique horizontaliter descendens, in ramos divisa; annis singulis novas, caput verus, foliorum gemmas formans, &c. Folia tam radicalia quam caulina, quin & bractæ verticillorum, ad *pannonicæ* formam accedunt, tactu mollia, crassiuscula, ex glabritie velut unctuosæ, ovato-lanceolata, in acumen longius, quam in punctata, excurrentia. Nervi foliorum in pagina inferiore extantes quinque vel septem. Caulis lævis, fæctus, ex atrocæruleo tandem viridis, erectus, ad spithamas duas adscendens, teres, alterne tamen per singula genicula nonnihil anceps. Verticilli florum bini vel tres. Flores fere sessiles, in quavis axilla ab uno ad tres, extimo verticillo de more pluribus floribus onusto. Calyx humilem & pelviformem refert campanulam subheptagonam, membranaceam, albidam, cælestino cæruleo versus angulos tralucens; limbo hiantæ & septemfido; denticulis brevibus, latiusculis, obtusis, integris, planis, viridibus, foliaceis. Corolla magna, sulphurea (coloris gummi guttæ,) tota nitens quasi lævigata foret, striata longitudinaliter, cæterum immaculata, nullis punctis variegata, campanulata, basin versus fere ventricosior ac velut sphaeroidica, inde cylindræa; limbo septemfido; segmentis æqualibus, erectis, contiguis, ob-

tuse triangularibus, integerrimis. Stamina ex corollæ interno pariete enata, similia Gentianæ punctatæ; filamentis albo sublutescentibus, antheris flavis longisque. Germen etiam simile, linea quidem longitudinali utrinque atrocæruleo picta, nullis tamen punctis variegatum. Stigmata & capsula ut in eadem. Odor etiam nullus. W.

TABULA TRIGESIMA.

ANTHEMIS ALPINA. *Linn. syst. pag. 565.*

Chamæmelum alpinum saxatile perenne, flore albo singulari, calyce nigricante, Michellii. *Till. hort. pis. 38. tab. 19. f. 1. Seg. ver. 3. p. 282.*

Radix lignescens, composita, fibroso-ramosa, multos caules effert spithamæos, ex viridi rubentes, striatos, erectos, villosos, unifloros, (semel biflorum inveni). Folia sunt subbipinnata. Radicalia copiosa, pinnata; pinnis linearibus, angustis, superioribus pinnato-dentatis; denticulis ipsis etiam linearibus. Caulina alterna cum pinnis nonnullis bifidis trifidisve. Cæterum sunt omnia læte virentia, nonnunquam prorsus nuda, alias villosula. Flos magnus, terminalis. Calyx hemisphæricus; squamis imbricatis aliquot ordinum, ovato-lanceolatis, obtusis, virentibus cum oris nigris, subvillosis vel nudis. Receptaculum conicum, paleaceum, paleis planis obtusis & per oras nigris. Corollæ radius fæmineus ligulatus; ligulis oblongo-obovatis, albis, striatis, planis, apice obtuse tridentatis. Corollulæ disci tubulosæ, quinquedentatæ, albæ. Antheræ flavæ. Semina pappo carent. Odor nullus. Crescit abunde in montibus & alpibus prope Leontium. Floret Julio & Augusto. W.

TABULA TRIGESIMA PRIMA.

SAXIFRAGA ASPERA. *Linn. syst. pag. 304. Ger. gallopr. p. 423.*

Saxifraga fedi foliis crenatis asperis. *Scheuchz. it. 2. p. 140. t. 20. f. 3.*

Sedum alpinum foliis crenatis asperis. *Bauh. prodr. 132. pin. 284. Gesn. pag. 22. num. 27.* tab. 6.*

Sedum alpinum, hispidum, fere spinosum, flore pallido. *Bauh. hist. 3. p. 695. Morris. hist. 3. p. 479. s. 12. t. 10. f. 25.*

Cespites persæpe magni, densi, terræ muscisque magnam partem libere instrati, de rupe-
stribus asperis humidis umbrosisque locis penduli, ac sarmentis longis repentes. Sar-
menta dico stolonem liberos, prostratos, terræ iterum iterumque per intervalla irradicatos,
rubros, læviusculos, tenues, teretes, lentos, non tamen absque rigiditate quadam. Spar-
sæ per hæc sarmenta occurrunt in majore aut minore copia rosulæ subglobosæ foliorum &
sessiles, veluti totidem capitula exigui cujusdam cardui; foliis imbricato-ovato-acuminatis,
conniventibus, duriusculis, nudis, per oras subspinoso-ciliatis. Caules de centro annoti-
narum rosularum enati, simplices, tri-vel quadripollicares, basi procumbentes, inde ere-
cti, teretes, graciles, primum pubentes, dein glabri, foliosi, apicem versus ramosi sive
racemosi; pedunculis a tribus ad quinque, unifloris, axillaribus ex bractea subspino-
se cilia-
ta. Folia caulina sessilia, lineari-lanceolata, plana, nuda, ex viridi luteola, per oras sub-
spinoso-ciliata; ciliis albis, molliter rigidulis. Rosulæ subglobosæ foliorum, in axillis in-
fimorum foliorum sessiles, propagines novas efficiunt. Flores ante explicationem globosi,
nutantes. Calyx inferus, quinquepartitus; foliolis ovato-acutis, initio subvillosulis, co-
rolla duplo brevioribus, per oras albidis, cæterum dilute virentibus, tum aquose luteolis.
Corolla alba, non nivea, concavo-patens, pentapetala; petalis rotundo-ovatis, integerrimis,

mis, basi interna notatis macula magna, pallide flava, quæ si prope aut per microscopium inspiciatur, congeries est punctulorum multorum flaventium. Stamina decem ex basi receptaculi sub germine orta, subulata, alba, calyce nec corolla longiora, alternis paulo brevioribus. Antheræ aurantiacæ. Germen in fundo calycis sessile, ovato-acuminatum, apice bifidum, nudum. Styli vix ulli præter acumina bina conniventia. Stigmata simplicia, obtusiuscula. Capsula erecta, oblonga, bilocularis, birostris, rostris divaricatis, polysperma. Odor nullus. Crescit locis asperis rupestribus umbrosis & fere sylvestris, ubi aquæ per saxa largius destillant. In sylva, antequam ad castellum & fanum sancti Joannis in Fladniz veniatur. Tum in valle rupestri, per quam torrens Nafseldensis iteratis vicibus sese præcipitat trans Taurerum Malnizensem. Item in alpihus Spitalensibus, Reichenavienfibus &c. W.

TABULA TRIGESIMA SECUNDA.

FRITILLARIA MELEAGRIS. *Linn. syst. pag. 241. Scop. carn. 1. p. 241.*

Fritillaria caule paucifloro; foliis caulinis gramineis, alternis. *Hall. hist. helv. num. 1235.*

Fritillaria. *Clus. hist. pag. 152.*

Meleagris. *Renealm. spec. pag. 147.*

Labaci in Carniolia, maxima in copia, a medio Martii usque ad medium vel finem Aprilis; in sylva urbana (Stadtwald), & in palustribus secus fluvium Labacum, idque usque Hyperlabacum vidi. Bulbus radice, majoris avellanæ magnitudine, solidus, albus, subglobosus, gibbus, velut e pluribus constans; nec squamosus, ut in liliis; nec tunicatus, ut in alliis; verum inclusus thecæ sphericæ, carnosæ, subpulposæ, obsolete albidæ, ex cuius basi capillitium fibrillarum aut radicularum descendit. Caulis spithama altior, teres, fæctus, lævis, ex viridi rufescens, & nonnunquam etiam maculis, aut punctis rufo-fuscis, variegatus. Folia quinque vel sex, caulina dumtaxat, ea alterna, sessilia, basi supra canaliculata, ac velut caulem amplexantia, & vaginantia, cæterum lineari-lanceolata, crispifluitantia, lævia, ex viridi subglaucescentia. Flos in caule unicus, (nec plures inter centenos vidi,) terminalis, pendulus, primum obverse pyriformis aut potius ovato-pyramidalis, tum campanulatus. Calyx nullus. Corolla magna; petalis sex, æqualibus, lanceolato-ovatis, integerrimis; alternis interioribus. Sunt autem speciosissime variegata ex seriatim maculis subquadratis, alternatim rubris albidisque sive aquosæ luteolis, apice ex virore flavente & callescente. Non isthic in petalorum fundo speciosam illam Coronæ imperialis hemisphericam & lacrymantem quæras foveam; adest character generis, sed obscurior, in canalem lanceolatum ad unam tertiam petali supra basin internam excavatus, sordide lutescens, & madens, per oras ater; & huic in externa petalorum pagina respondens gibbus flavescens. Stamina sex, petalis humiliora; filamentis subulatis, albidis, ultra germen elatis. Antheræ oblongæ, quadrangulæ, polline flavo, apice virescente instructæ. Germen erectum, luteo-virens, trigono-prismaticum. Stylus erectus, in stigmata tria æqualia divergentia sat profunde divisus, quæ in superficie secundum totam longitudinem sulco tenui sunt canaliculata. Odor nullus. W.

TABULA TRIGESIMA TERTIA.

ACHILLÆA MOSCHATA.

Achillæa foliis pinnatis; pinnis simplicibus, glabris, punctatis. *Hall. hist. helv. num. 112.*

Iva moschata. *Gesn. epist. 66.*

Tanacetum alpinum. *Bauh. pin. 132.*

Radix sublignescens & sub ipsa jam terra cespitose caulifera. Caules erecti & incurvi, multi ex eadem radice, vix dimidiam spithamam excedentes, modo glabri, modo tomentofuli, apice elegantem florum umbellam sustinent. Folia tam radicalia quam caulina pinnata, plerumque glabra; sed etiam tomentofula, præsertim in prima ætate; nonnihil pulposa, microscopio etiam porulosa. Pinnæ lineares, angustæ, planæ, acutæ, simplices, radicalium tamen foliorum nonnullæ bi-vel trifidæ cum laciniis acutis & linearibus. Folia caulina suprema sessilia, lanceolata, pinnatifide incisa, acuta. Umbella florum terminalis, floribus pedunculatis. Calyx oblongo-ovatus; squamis plurium ordinum imbricatis, oblongo-subovatis, obtusiusculis, medio viridibus, per oras fuscis aut nigris, subtomentosis. In corollæ radio a quinque ad octo locantur fæmineæ ligulatæ, albæ, striatæ, obovatæ, obtusissime trifidæ, patentes. Corollulæ disci tubulosæ, quinquedentatæ, æquales, albæ. Columna antherarum flava. Receptaculum anguste conicum, paleaceum; paleis lanceolatis, apice subdentatis, planis. Semina nuda, obverse tetragono-pyramidalia, pappo nullo. Planta tota aromatica odorata. Copiosa in altissimis Leontinis alpibus occurrit. Floret Julio & Augusto. W.

TABULA TRIGESIMA QUARTA.

ARTEMISIA SPICATA.

Artemisia foliis sericeis; radicalibus petiolatis, pinnatis, incisis; caulinis semipinnatis.

Hall. hist. helv. num. 127.

Abfinthium alpinum spicatum; foliis petiolatis, bis trifidis; caulinis pinnatis. *Allion.*

ped. 1. p. 3. t. 1. f. 2.

Abfinthium pumilum palmatum minus, argenteo sericeoque folio. *Boerh. mus. 2. p.*

1. pag. 81. tab. 71. Barr. rar. tab. 462.

Ab Artemisia rupestri, quacum Linnæus tanquam varietatem confundit, diversissima planta. Radix liquefens, fusiformis, fibras funiculorum instar emittit. Plures a capite educit caules, vix spithamæ altitudine. Hi basi nonnunquam procumbunt, inde erecti, teretiusculi, una cum foliis & calycibus tomento sericeo brevi & ex viridi cinerascens obfiti. Folia radicalia multa, longe petiolata, biternata; laciniis seu lobis planis, oblongis, obtusis. Caulina sessilia, lanceolata, pinnatifide incisa, laciniis linearibus. Flores in spicam longam & fere compactam, maxime apicem versus, dispositi, axillares, subsessiles, alterni, follicarii. Calyx ovatus, squamis ordinum aliquot imbricatis, conniventibus, ovato-lanceolatis, e viridi obsolete cinereis, per oras fuscis vel nigris. Receptaculum nudum. Flosculi flavi, plerique hermaphroditi, atque hi corollulis tubuloso-quinquedentatis. Fæminei nonnulli in circumferentia tenuissimi, solo tubo absque limbo dentato constantes. Antheræ & styli flavent. Semina inverse pyramidata, nuda, sine pappo. Odor plantæ gratus, aromaticus, potens. Crescit in supremis rupibus alpium Leontinarum, florens Julio & Augusto. W.

TABULA TRIGESIMA QUINTA.

ARTEMISIA GLACIALIS. *Linn. syst. pag. 542.*

Apfinthium ex alis floridum; foliis augustis, sericeis, pinnatis; pinnis trifidis & quinquefidis. *Hall. hist. helv. num. 126.*

Apfinthium foliis sericeis, petiolatis, pinnatis; pinnulis trifidis & quinquefidis. *Hall. hist. helv. num. 125.*

Absinthium alpinum incanum. *Baub. prodr.* 71. *pin.* 139.

Absinthium alpinum candidum humile. *Baub. pin.* 139. *Allion. ped. p.* 5. *t.* 1. *f.* 3.

Absinthium sericeum montanum candidum. *Scheuchz. it. alp.* 1. *p.* 29. *t.* 3. *f.* 1.

Citatum apud modo nominatos omnes auctores plantam pro una eademque specie habeo : ubi monere tamen oportet, clarissimos Mygindum & Jacquinium, quibuscum super illa multum diuque differui, cum Hallero etiamnum sentire, & distinguere Halleri Absinthium num. 126., quod pro mea habent, ab ejusdem Absinthio num. 125., quod esset, (nec mea) *Artemisia glacialis* Linnæi. Crescit copiose & floret Julio & Augusto in summitate Koralpen; in Reichenau inter sanctum Laurentium & alpes Fladnizenses; item abunde in alpinis Leontinis. Radix fusiformis, radiculis lateralibus longiusculis instructa, equidem non admodum crassa, imo nonnunquam sat gracilis; ex capite tamen in plurimos persæpe divisa caules latum cespitem efficit. Folia radicalia quam plurima, longe petiolata, petiolo basi vaginante; apicem versus subbipinnata, seu pinnata, pinnarum paribus a duobus ad quatuor cum impare; pinnis palmato-multifidis, profunde incis, laciniis linearibus, angustis. Folia caulina alterna, remota, longe petiolata, petiolo planiusculo, apice pinnata in inferioribus, in superioribus vero palmata, laciniis linearibus angustisque. Caulis teretiusculus, ex semiprocumbente basi adscendens, spithamæus. Folia, caulis, & calyx, fericeo-tomentosa, tomento in novella planta ex viridi cano, in adulta autem albo. Flores in quibusdam caulibus nulli, nisi in vertice tres quatuorve contigui & subsessiles; in plerisque axillares, solitarii, pedunculati, ab invicem remoti, erecti, majusculi, subglobosi. Pedunculus folio succollante brevior. Calyx squamis duorum ordinum imbricatus quidem, sed æqualibus; hinc vix imbricatio detegitur nisi squamæ separentur cultello. Squamæ ipsæ lineari-lanceolatæ, introrsum concavæ, sed & dorso longitudinaliter convexo, margine toto ex rufo fuscescente, quamvis propter tomentum soli apices colorati videantur. Receptaculum villosum villo candido. Flosculi calyce tantillo longiores, citrini, plerique hermaphroditi, tubulosi, quinquedenticulati, pauciores in ambitu fæminei angustissime tubulosi. Styli & stamina de more generis. Semina parva, oblonga, turbinata, & fere inverse pyramidata, nuda. Odor plantæ aromaticus, gratus, potens. W.

TABULA TRIGESIMA SEXTA.

CROCUS VERNUS. *Linn. syst. p.* 75. *Scop. carn.* 1. *p.* 39.

Crocus tuba brevissime trifida. *Hall. hist. helv. num.* 1257.

Crocum vernum latifolium cum varietatibus suis. *Chus. hist. p.* 203. & aliorum autorum.

Circa Goritiam undique maxima in copia, jam Februario floret, coloris vulgo nivei aut violacei, nonnunquam ex rubro violacei. Solet etiam varietas alba extus, ubi tubus corollæ ad faucem dilatatur, plus minus, saltem per strias, cærulescere. Circa Labacum in Carniolia copiose Martio & Aprili. In Carinthia prope Clagenfurtum in fine Martii & Aprili in summitate montis Rathsberg copiose flore albo cæruleo. Item in monte Sancti Udalrici supra sylvas, ubi prata alpina incipiunt, copiosissimus. Circa Maria Elendt. Circa Gurk perfrequens, vulgo violaceus &c. Linnæus cum sativo autumnali confundit; ego semper pro diversa habeo specie. Alter præcise autumnalis; hic vernus dumtaxat. Hujus stigma infundibuliforme, trifidum, laciniis brevissimis, obovatis, planis, dentatis, satuum. Illius aromaticum; laciniis rubris, longis, &c. Iste sativus, non autem ille. Sed & in bulbis diversitas, ut conferenti figuram nostram cum Dodonæana clarum est: nam in sativo bulbis superior multo major est inferiore, ubi contrarium in verno obtinet. Vide figuram croci sativi autumnalis florentis apud Matthiolum. Croco verno pro radice est bulbis velut

duplicatus, majoris avellanæ magnitudine, solidus, albus, subphæroidicus, inferiore duplo majore, involutus extus thecis squamæformibus, fusco - argillaceis, basi capillitio copioso radicularum fibrosarum coloris pariter fusco - argillacei. Ex centro aut apice potius pulvilli bulbi superioris scapus erigitur fere pollicaris, albus, triqueter, solidus, cui corolla, & in fundo corollæ germen insidet. Corolla longissima, bipollicaris; tubo longo, tereti, faucem versus latefcente; limbo sexpartito, primum erecto, tandem erecto - patente; segmentis æqualibus, oblongo-ovalibus, integris, ternis, alterne interioribus. Stamina tria, infidentia alternis segmentis corollæ; filamentis albis; antheris elongato-sagittatis, aurantiacis. Germen in fundo tubi corollæ, oblongum, obtuse triquetro-elliptoidicum; stylo longissimo, corollam æquante, albo, sub stigmate flammeo-aurantiaco. Stigma infundibuliforme, tripartitum; segmentis planis, brevibus, obovatis, ferratis, flammeo - aurantiacis. Pericarpium oblongum, elliptoidicum, obtuse trigonum, triloculare. Semina multa, ovata. Folia tantum radicalia, a duobus ad quatuor, floris altitudine aut longiora, graminea, angusta, nuda, nitentia, læte virentia, supra canaliculata lineaque nivea secundum totam longitudinem picta, subtus carinata, carina extante plana. Apprimi hæc flori solent spathis vaginantibus, obsolete albentibus, ternis, quandoque quaternis; ut nesciam, cur Linnæus dixerit *spatham univalvem radicalem*? Odor nullus. W.

TABULA TRIGESIMA SEPTIMA.

SCANDIX ODORATA. *Linn. syst. pag. 213.*

Myrrhis odorata. *Scop. carn. 1. pag. 207.*

Myrrhis foliis triplicato-pinnatis, mollibus; feminibus sulcatis, maximis. *Hall. bist. helv. num. 753.*

Myrrhis major, Cicutaria odorata. *Baub. pin. 160.*

Odorata. *Riv. pent. tab. 56.*

Crescit in alpibus Carniolæ & vicinarum provinciarum. Radix perennis, sæpe difformis & maxima, tunc ex variis locis multicaulis, dulcis, aromatica, & odore pollens, uti tota planta, in quo aliquid de Cerefolio & Aniso esse videtur. Caulis bipedalis, fistulosus, lineato-striatus, villosulus, parum ramosus. Folia sunt multiplicato-pinnata, ampla, mollia, subtus ad lentem sericeo-villosula, plana, circumscriptione triangularia; costa terete, ad basin vaginante & striata; pinnulis ultimis ovatis vel oblongis, inciso-ferratis, inque foliolum longe lanceolatum acutumque subconfluentibus. Umbella universalis planiuscula componitur ex radiis circiter quindenis, involucri destituta. Partialis est similis, sed involucri gaudet pentaphyllo ex foliolis lanceolatis, fetaceo-acuminatis, pallidis, patentissimis, longitudine umbellulæ. Flosculi plerique sunt mares; pauci hermaphroditi & fertiles in centro. Petala inflexo-cordata, patentissima, alba, extima umbellularum majora. Radii in fructu eriguntur omnes. Semina linearia, longa, fusca, nitida, acuminata, hinc plana, illinc acute pentagona & quinquesulcata. Floret Junio. Culta in horto jam Majo. In tabula sistuntur pars caulis superior; pars radices, quæ in culta sæpe caput humanum æquat; umbella fructigera, nedum matura; involucrium partiale; & semen idemque transverse dissectum; omnia in naturali magnitudine.

TABULA TRIGESIMA OCTAVA.

ANTHERICUM SEROTINUM. *Linn. syst. pag. 244.*

Phalangium foliis crassulis, scapo unifloro. *Hall. bist. helv. num. 1209.*

Bulbocodium alpinum, juncifolium; flore unico, intus albo, extus squalide rubente.

Ray. syn. 3. pag. 374. tab. 17. fig. 2.

Pseudonarcissus gramineo folio, seu *Leuconarcissus æstivus*. *Baub. prodr. p. 27. Rudb.*

elys. p. 64. Baub. pin. 51.

Narcissus ferotinus montanus. *Clus. pann. pag. 176.*

Non nisi suprema altissimarum alpium incolit loca aprica, graminosa, dura, rupestria; nempe in summis jugis Folkart, Leitersteig, Winterthal, Eisenhut, Mittagskogel, Trügel; tum in summitate alpium Ortenburgensium, Spitalensium, Taureri Malnizensis, Leontinarum, &c. Bulbus solidus, ovatus, albus; thecis nonnullis instar perichætii involutus, ad folia, opinor, scapo approximata retinenda, nam veræ spathæ adsunt nullæ. For- san & hæ thecæ, aut si mavis indumenta, reliquæ dumtaxat sunt foliorum præteritorum an- norum. Basis bulbi infima in parcum radicularum capillitium abit. Odor allii nullus. Fo- lia radicalia caulem persæpe superantia, primum triquetra, tum subcylindracea, denique planiuscula, semper crassiuscula, admodum angusta, linearia, graminea, acuta, lævissima, nitentia, & velut setacea, saturo graminis virore. Caulis vix dimidiam attingens spitha- mam, erectus, teres, lævis, apice uniflorus; foliis alternis tribus quatuorve sessilibus am- plexicaulibus, lanceolatis, oris velut convolutis. Flos respectivo magnus. Calyx nullus. Corolla hexapetala; petalis oblongo-ovatis, integerrimis, erecto-patentibus, alternis inte- rioribus, subæqualibus; ungue seu basi potius ipsa luteola, fovea nectarifera paulo supra ba- sin internam sustentata velut tuberculo extante horizontali flavo ex tribus minoribus constan- te. Cæterum petala sunt intus alba, striis tribus impressis rubellis picta, extus ex albo pal- lide & aquosè rubella cum lineis tribus saturatioribus & extantibus perarata. Stamina sex æqualia, petalis breviora, subulata, alba; antheris subrotundis, luteis. Germen colum- nare, triquetro-prismaticum. Stylus & ipse triquetrus, crassiusculus, a germine manife- ste distinctus. Stigma truncatum. W.

TABULA TRIGESIMA NONA.

PÆDEROTA BONAROTA. *Linn. syst. edit. 13. pag. 58.*

Pæderota cærulea. *Scop. ann. 2. pag. 41.*

Bonarota montana, italica, chamædryos folio, flore cæruleo. *Mich. gen. pag. 19. tab. 15. fig. 1.*

Bonarota montana, italica, chamædryos folio rotundiore & quasi circinato, spica cæ- rulea habitiore. *Mich. gen. pag. 19. tab. 15. fig. 2.*

Chamædryos montis Sumani. *Baub. hist. 3. pag. 289.*

Floret abunde Junio Julioque Malborgetti in rupibus; tum in summitatibus apricis alpinis Pontebanis, Trog aut Trigel dictis, ubi folia sæpe ovato-acuta esse solent, & vel su- pra etiam villosa, minus firma, neque nitentia, sed & color ibi corollæ cæruleus multo ma- gis dilutus, nonnunquam etiam albus. Denique in rupibus circa Leontium abunde. Et hæc cespitose crescere solet. Radix intra rupium rimas arcte hæret, caules floriferos & alios steriles efferens. Caules aut simplices, aut basi ramosi, ramis duobus tribusve, erecti, li- gnescentes, spithamales, cæterum sat graciles, firmi, teretes, ex viridi rufescentes, villo- sul. Folia tantum opposita; inferiora minora, sessilia, rotunda; superiora oblonga, aut ovato-oblonga, aut etiam rotundata, sessilia aut subsessilia, semper sat firma, crassiuscula, dentata magis quam ferrata, sature viridia, supra glaberrima & nitentia, subtus villosa vil- lis extantibus & sese demum magnam partem perdentibus; summa lineari-lanceolata & in- tegra. Spica terminalis, initio sat compacta, sed tandem laxa. Bractææ lineares, villosæ, flores æquantes, tandem rufæ. Flores axillares in bracteis, pedunculati. Calyx quinque- par-

partitus; laciniis linearibus, rufis, villosis, æqualibus. Flos eleganter violaceus. Tubus albus. Labium superius longius, apicem versus latefcens, æqualiter tridentatum. Labium inferius nonnihil brevius, ovato-acutum, plerumque integrum, & deorfum pendens. Stamina duo, violacea. Antheræ cordatæ, cæleftino-cæruleæ. Stylus altior ftaminibus, violaceus. Stigma fubcapitatum, albidum. Reliqua, ut in Pæderota Ageria Linnæi, Odor nullus. W.

TABULA QUADRAGESIMA.

SEMPERVIVUM GLOBIFERUM. *Linn. fyft. pag. 335.*

Sedum rofulis hirsutis, ciliatis; petalis fubulato-lanceolatis, duodenis. *Hall. hift. belv. num. 950.*

Sedum majus vulgari fimile, globulis decidentibus. *Moris. hift. 3. p. 472. f. 12. t. 7. f. 18.*

Sedum vulgari magno fimile. *Baub. hift. 3. p. 688.*

Radix fufiformis, rugofa, ex albo fubargillacea, ramos agens, multiceps. Rosæ foliorum radicales, aliæ in radicis capitibus feffiles, aliæ petiolatæ veluti e longis procumbentibus aut fub terra prorepentibus flagellis, liberis, iterumque radicatis. Sediformes hæ rosæ funt propagines annuæ, e foliis radicalibus imbricatæ, primum globosæ five ovatæ foliis conniventibus; in patentiffimas denique explicatæ rosas, increfcuntibus & a fe invicem difcedentibus foliis. Folia ovato-acuminata, fupra concava; fenfim oblonga; denique fere lanceolata, fupra plana, fubtus convexa, undique glabra, lævia, fuccofa, carnofa, ex viridi glaucefcentia, bafin verfus rubentia, integra, oris ciliata ciliis albis, rigidiusculis, remotiusculis. Caulis fpathamæ altitudine, e centro vetulæ anni prioris rosæ, erectus, villosus, teres, farctus, fuccofus, albido-virens, ac ex virore aquofiffime fublutefcens; foliis undique fparfis, ovato-lanceolatis, feffilibus, integris, fupra planiusculis, fubtus convexis & villosis, apicibus rubentibus, fucco turgidis, denique deciduis. Caulis apice in cymam aut corymbum trium quatuor aut quinque brachiorum abit, quæ funt fubæqualia, erecto-patentia, inde obtufe arcuata, divergentia, villofa, fuperne flores feffiles fecundos in eadem ferie longitudinali racemofe fufpendentes. Flores magni pedunculo parvo craffiusculo villofo infiftentes in axilla bracteolæ villosæ nec calycem excedentis. Hic hemifphæricus, monophyllus, ut tota planta, fuccofus, villosus, in lacinias lineares, æquales, numero duodecim, fedecim, octodecim imo & viginti, profunde fecatur. Petala a duodecim ad octodecim, lineari-lanceolata, integra, calycem triplo excedentia, flava, patentiffima, fubtus villofa, per oras villofo-ciliata, bafi fubrubentia leviterque cohærentia. Stamina petalorum bafi infixæ, bina perfæpe uno in petalo, calyce longiora, fed petalis duplo breviora; filamentis fubulatis, fature rubris, ac bafi pubefcentibus; antheris aureis. Germina tot, quot petala, oblongo-ovalia, in ftylum acuminata, initio conniventia & villofula; tum divergentia in circulum, dorfo longitudinaliter convexo, lateribus furfum verfis compreffis, fulco longitudinem fupernam exarante, ac demum dehifcente. Stigmata capitata, umbilicata, papillofa, alba. Siliquæ capfulares, uniloculares, bivalves, polyspermæ, maximam partem glabræ. Odor nullus. Crescit & floret Julio & Augufto perquam copiofe in rupeftribus alpium Fladnizenfium, Winterthal, Eifenhut, Reichenavienfium & Leontinarum. W.

TABULA QUADRAGESIMA PRIMA.

SEMPERVIVUM MONTANUM. *Linn. fyft. pag. 335.*

Sedum rofulis semipatulis, hirsutis; petalis novenis, subhirsutis. *Hall. hist. belv. num. 951.*

Sedum minus, flore rubente. *Besl. syst. vern. O. 6. fol. 8. fig. 2.*

Sedum montanum umbilicatum minus, flore saturo purpureo. *Barr. ic. 374.*

Sedum alpinum rubro magno flore. *Bauh. pin. 284.*

Sedum majus montanum; foliis non dentatis; floribus rubentibus. *Bauh. pin. 283.*

Cotyledon altera tertia. *Clus. hist. pag. LXIV.*

Crescit in iisdem fere cum Sempervivo arachnoideo locis; in alpibus Millestadiensibus, Volkart, Koralpen, Gmundt, Deblingeralpen, Obervellach, Taurero Malnizensi, in alpibus Schleinizensibus & Magrnwaldensibus, &c. Propagines globosæ, tum patentissimæ; foliis villosulis, initio velut ovatis, tandem lineari-lanceolatis, viridibus, apice rubris, dorso convexis. Caulis dimidia spithama plerumque paulo altior, villosus, ex viridi tandem totus una cum foliis ruber. Folia semper villosa, sessilia, dorso convexa, semicylindræa, acuminata, alias viridia cum apicibus rubris, alias tota rubra. Cyma florum terminalis, trifida. Brachia cymæ patentissima & arcuata. Flores racematim subspicati subpedunculati. Calyx in duodecim & ultra dentes semisectus, apicibus rubris. Petala pallidissime rosea, patentissima, lineari-lanceolata, villosa, a duodecim ad viginti quatuor. Filamenta plus quam viginti quatuor, saturo rubra, petalis breviora. Antheræ flavæ, aurantiacæ. Germina numero petalorum. Differt ab arachnoideo plurimum petalis angustis, longis, villosis, constanter aliter coloratis; tum defectu telæ araneacæ. Vidi hac in specie sæpe cymam florum acaulem, in centro rofulæ sessilem. W.

TABULA QUADRAGESIMA SECUNDA.

SEMPERVIVUM ARACHNOIDEUM. *Linn. syst. pag. 335.*

Sempervivum rubrum, montanum, gnaphalodes. *Col. ecphr. I. pag. 292. t. 291.*

Sedum petalis novenis, connatis; rofulis araneosis, calvescentibus. *Hall. hist. belv. num. 952.*

Sedum montanum roseum minus reticulatum. *Barr. ic. 393.*

Sedum montanum tomentosum. *Bauh. pin. 284.*

Circa Millestadium in rupibus ubivis. Malthæ omnes sepes murariæ abundant hac planta. Prope Gmund in alpe Deblingenfi. Obervellaci versus Malniz. In alpibus Leontinis, Reichenau, &c. Cespites integri propaginum globosarum funiculis teretibus uni eidemque radici cohærent. Propagines initio globosæ sunt, & filis araneaceis obsolete albentibus obfictæ, quibus apices foliorum cohærent. Folia ipsa in principio videntur ovata; sed cum tempore oblonga magis fiunt & velut semicylindræa, dorso convexa, supra planiuscula, plus minusve virentia cum apicibus rubris primumque undique villosis, dein glabrioribus. Prominente folia propaginum a sese magis discedunt, ac se in rosam sediformem expandunt, eo etiam filis araneacea magis diducuntur, & reticulum araneaceum efformant. E centro rosæ præteriti anni, & jam emarcidæ, caulis exsurgit, plerumque vix dimidiæ spithamæ, villosus, foliis undique sparsis vestitus; quæ sunt sub lanceolata, sessilia, dorso convexa, carnosæ, succo plena, villosa, apice ac denique tota rubra, quum initio viridia fuerunt. Caulis apice in cymam, plerumque trifidam, abit; flore centrali subpedunculato. Brachia cymæ de more divergunt arcuatim, & flores racematim subspicatos possident elegantissimos. Bracteolæ foliis cum proportionem æmulæ. Calyx carnosus, villosus & succi plenus, in dentes novem, decem vel duodecim semisectus, apice rubentes. Petala octo, novem aut decem, etiam sæpe duodecim numeravi, ovato-lanceolata, elegantissime rosea, linea saturatiore mediam longitudinem percurrente. Stamina petalis duplo plura, rubra, tum atropurpurea. Antheræ flavæ. Germina petalorum numerum sequuntur; stylis rubris, in coronam magis

magisque divergentibus. Reliqua, ut in congeneribus. Villi propter exilitatem in foliis non fuerunt expressi. W.

TABULA QUADRAGESIMA TERTIA.

HIERACIUM INTYBACEUM.

Hieracium foliis oblongis, asperis, lanceolatis, dentatis; calyce hirsutissimo. *Hall. hist. helv. num. 41.*

Hieracium intybaceum, flore magno albido. *Bauh. prodr. pag. 65. Scheuchz it. 4. pag. 336.*

Radix brevis, crassula, oblique horizontalis, extus nigra, radiculis, fibrarum instar, perpendiculariter & copiose demissis, caulem attollit unius plus minus spithamæ, erectum, ab unico ad tres & rarius quatuor flores ferentem, villosum, una cum tota planta glutinosum. Villi caulis calycisque extantes, nigri, apice globello glutinoso, capitelli instar, ornati. Folia sparsa, oblonga, sessilia, sub lanceolata, villosa, crassiuscula, mollia tamen, inordinate dentata, per oras crispato-undata; summis fere linearibus & integris. Pedunculus in planta uniflora plerumque aphyllus; sed dum plures flores adsunt, tum etiam reliqui foliosi, ramorum instar monanthorum. Flores sat magni. Calyx componitur ex squamis rectis, æqualibus, planiusculis, nigro-villosis; sessilis inter folia, quæ velut calycem exteriorem formant, longa ut calycem quandoque excedant, semiteretia, laxa, fluitantia, minus nigra. Receptaculum nudum, punctatum. Corollulæ omnes æquales, ligulatae, quinque-denticulatae, coloris dilutissime straminei aut sulphurei. Columna antherarum, styli, & stigmata revoluta, ejusdem plane coloris. Pappus simplex, sessilis, pilosus, microscopio dumtaxat parce ciliatus. Odor peculiaris nullus. Mensibus Julio & Augusto haud infrequentem inveni in alpibus Reichenavienfibus & Leontinis Marnwaldensibus, &c. Descriptio & figura sunt a Rev. Wulfen. Ex Tyroli etiam specimina sicca a clar. Schivereck accepi.

TABULA QUADRAGESIMA QUARTA.

LASERPITIUM SILAIFOLIUM.

Clarissimo Brusati notitiam hujus plantæ debeo, qui & semina, & specimina sicca ante aliquot annos dedit. Illa, tertia demum ætatis anno florentes, stirpes genuere; ex quibus depingi curavi superiorem caulis partem, a sylvestri planta vix differentem; tum radicem, florem auctum; semen in nativa magnitudine, utrinque conspectum; ejusdemque aucti transversam sectionem. Quam vero addo descriptionem, a supra laudato viro est ad sylvestria individua concinnata, quæ in collibus saxosis Cartsii in Carniolia, & in Monte generoso Italiæ, copiosa invenit. Radix perennis, intus & extus alba, hic tandem ætate fusca, rarius fusiformis & perpendicularis, sæpius transversa & ramosa, inæqualis, digitum æquans crassitie, fibris aucta, saporis subacris, odoris aromatici. Caulis in collibus apricis & saxosis pertenuis, unam alteramve lineam crassus, spithamam aliquando non superans altitudine; in declivi magisque fertili solo ad fruticeta & margines sylvarum altitudinem quatuor pedum sæpe assequitur, calamique scriptorii crassitiem. Ex una radice ab uno ad tres & ultra egrediuntur caules, erecti, striati, glabri, flexuosi, ramosi. Petioli membranacei caulem amplexantur, striati canaliculati. Folia multiplicato-pinnata, glabra; foliolis profunde incisis, planis; laciniis oblongis, breviter mucronatis. Pedunculi oppositifolii, erecti, striati. Umbellæ densæ, planiusculæ, ex radiis numerosis. Umbellulæ similes. Involucris universalis foliola pauca, etiam unicum, linearia, rarius pinnatifida, umbella duplo breviora.

Par-

Particularis plura, linearia, umbellulæ longitudine. Flores omnes hermaphroditi. Petala alba vel ex albo flaventia, subæqualia, ob apicem inflexum ex oblongo cordata, erectiuscula. Germen striatum, oblongum, glabrum. Filamenta filiformia, petalis multo longiora. Antheræ pallidæ. Styli albi & erecti. Semina elliptica, glabra, hinc plana, illinc convexa, & alis quinque membranaceis munita.

TABULA QUADRAGESIMA QUINTA.

SENECIO DORONICUM. *Linn. syst. p. 552. Scop. carn. 2. p. 163.*

Senecio foliis crassis, ferratis; imis petiolatis, subrotundis; caulinis lanceolatis. *Hall. hist. belv. num. 67.*

Senecio corollis radiantibus; caule simplici, subunifloro; foliis indivisis; radicalibus petiolatis, subtus incanis. *Ger. gallopr. pag. 196. tab. 7.*

Jacobæa integro & crasso hieracii folio. *Seg. ver. 3. p. 278.*

Doronicum tertium, Austriacum alterum. *Clus. hist. XVII.*

Doronicum folio longo ferrato. *Baub. hist. 3. part. 1. pag. 19.*

Doronicum radice dulci. *Baub. pin. 184.*

Doronicum Helveticum incanum. Et Doronicum Helveticum humile crassis foliis. *Baub. prodr. pag. 97.*

Jure merito multiformem plantam Hallerus vocat, si omnia hæc synonymia & insuper alia, uti vir celeberrimus, plurimarum autoptes, judicat, uni eidemque speciei sint adscribenda. Hujus, quæ Carinthiaca est, iconem sequentemque descriptionem reverendus Wulfen mecum communicavit. Copiose crescit & floret Julio mense in alpibus Reichenaviensibus & Marnwaldensibus, &c. Radix oblique horizontalis, funiculis copiosis recta descendentes, coloris fusco-argillacei, caulem effert plus quam spithamæum, teretem, striatum, villosum, firmum, ab uno ad tres, raro quatuor vel quinque, flores gerentem. Folia omnia acute ferrata, firma, carnosæ, supra saturate viridia, glabra, & nonnihil nitentia, subtus pallidiora & villosa; radicalia oblongo-ovata, in petiolum decurrentia; caulina lanceolata & plerumque sessilia. Flos pedunculatus, nonnihil arcuato-nutans, aureus sive saturate aurantiacus. Calycis squamæ interiores, unius ordinis, lineares, apice tandem sordide rufescentes. Exteriores rariores, fere calyculum laxum concavum formantes, paulo interioribus breviores. Receptaculum nudum. Corollulæ radii copiosæ, ligulatæ, tridenticulatæ, fæmineæ; stylo concolore bifido; stigmatibus compressis. Corollæ disci tubulosæ, quinquefidæ, concolores; columna antherarum & stylo bifido pariter ejusdem coloris. Pappus sessilis, pilosus.

TABULA QUADRAGESIMA SEXTA.

PRIMULA LONGIFLORA.

Primula foliis glabris, ellipticis, rugosis, ferratis; floribus umbellatis; tubo longissimo. *Hall. hist. belv. num. 611.*

Primulæ farinosæ varietas Tyrolensis tubo unciali. *Scop. carn. 1. p. 133.*

In alpibus Schleinizensibus & Marnwaldensibus, nec scio, an alibi? floret Julio. Oculatus in loco ipso nativitatis testis, magno Hallero contradicere debeo; nam flos est pallide & aquosè rubellus, sed qui siccatus, aut intra libros compressus, imo quandoque vix dum ex ipsis alpibus domum allatus, jam totus evadat violaceus. Adest præterea circum faucem planam albamque circellus flavus. Denique & folia subtus, & plicæ calycis, pulvere albo, licet parcius, adspersa tamen. Est tamen a Primula farinosa species diversa. Radix parva, una cum fibris alba. Folia tantum radicalia, copiosa, obtuse sublanceolata, in petiolum velut decurrentia, aquosè virentia, ambitu ferrata, supra nuda, subtus pallidiora,

ra, & inspersa parcius farina albida, quæ se demum perdit. Scapus spithamæus, teres, lævis, apice umbellam florum, in florescentia nutantem semper, sustinet. Involucrum umbellæ tot fere squamarum aut bractearum, quot pedunculi florentes adsunt; suntque illæ lineari-lanceolatæ, fere semiteretes, subulatæ, & pedunculis breviores. Flores a duobus ad sex, raro plures, subæquales, singuli pedunculis teretibus, lævibus, omnibus in florescentia versus unam partem nutantibus, & involucri quidem, at non tubo floris, longioribus, instruuntur. Calyx oblongus, tubuloso-semiquinquesidus, quinquangulus cum plicis farina alba inspersis; laciniis subulatis. Corolla infundibuliformis, tubo elongato, calyce bis terque excedente, extus pallide rubello, intus albo & stamina quinque brevia affixa habente, quorum antheræ oblongæ, acutæ, flavæ sunt. Limbus patulus, planus, quinquepartitus; laciniis obverse cordatis, fæmæ alba, coronula aut circello flavo coronata. Odorem non observavi ullum. Flores in fructum abeuntes eriguntur. Germen globosum, stylo stamina attingente, stigmate capitato. Flos senescens violaceus. W.

TABULA QUADRAGESIMA SEPTIMA.

SEDUM HISPANICUM. *Linn. syst. pag. 317.*

Sedum hispanicum; folio glauco, acuto; flore albedo. Dill. elth. pag. 342. tab. 256. fig. 332.

In alpibus Lichopolitanis Carniolæ, Ebriacensibus Carinthiæ, item in Reichenau, Koralpen, & famigeratissima illa ex tot anilibus fabellis Kaisersburg. Cespitose crescere solet, more gentis. Caules erecti, tandem, quum longiores fiunt, suo & cymæ florentis pondere decumbunt. Ramos itidem quandoque ex inferioribus partibus agunt. Cæteroquin teretes, læves, glauci, basin versus rubescentes, apice in cymam vulgo trifidam, sed & nonnunquam quadrifidam, ex centro arcuatim divergentem, abeunt. Folia, per ætatem saltem, undique sparsa, semiteretia, subulata, succi plena, nonnihil arcuata, lævia, glauca, non ipsa basi sed latere interiore cauli leviter adnata, ut adeo, licet sessilia, basi tamen libera sint. Flos in centro cymæ solitarius, sessilis. Calyx exiguus, quinquesidus vel sexfidus, colore & natura foliorum. Corolla regulariter pentapetala, frequenter etiam hexapetala; petalis lanceolatis, aut ovato-acuminatissimis, supra medium canaliculatis, niveis, & subtus dorso medio linea rosea pictis. Stamina duplo plura quam petala, alterna breviora, alterna petalorum basibus affixa, corollam haud excedentia; filamentis albis subulatis; antheris rubris, tandem nigris, polline albo. Nectaria & germina numero petalorum; illa emarginata; hæc ovato-acuminatissima, conniventia, tandem in rosam divergentia. Capsulæ subcimbiformes, supra longitudinaliter canaliculatæ & dehiscentes. Vidi etiam petala septem & octo. Tota cyma levissime pubescit, ut villi apte exprimi non potuerint. W.

TABULA QUADRAGESIMA OCTAVA.

CYTISUS PURPUREUS. *Scop. carn. 2. p. 69. t. 43.*

Cytisus glaber, filiqua angusta. Baub. hist. 1. part. 2. pag. 373?

Figura citati Joannis Bauhini, etiamsi haud optima, vix in aliam quam in nostri hujus Cytisi speciem cadere potest, nisi de novo forte quodam mihi haud cognito Cytiso egerit. Descriptio ejusdem ex ramo transmissio sicca talis est, ut certi inde nihil eruere liceat. De floris colore altum silentium. Quæ subjunxit de fratre Caspare, deque dato ab hoc plantæ transmissæ nomine, manifeste indicant Cytisum sessilifolium Linnæi, ut hic contradicat propriæ figuræ & descriptioni. Unde Bauhini synonymum dubium manet. Anno 1761, cum Goritiæ Professor Matheseos publicus essem, versus finem Aprilis, Salcanum, ad pedem Montis sancti situm pagum, concessi, eo potissimum fine, ut plantas quærerem. Multas inter, tam elegantes, quam raras, tum in monte ipso, tum in ripa Lifonci, inveni & Cy-

tisum hunc, quem a florum colore purpureum dixi; & primum quidem ad rupes lateris lævi hujusce fluvii prope molam tabacariam penes trajectum; tum altera vice circa medium mensis Maji, semihorio ultra Salcanum in eodem Lifoncii latere ad fonticulum limpidissimæ aquæ, vulgo Merzliac dictum. Annis deinde insequentibus 1762 & 1763, Labaci in Carnioliâ Philosophiam publice prælegens, repetitis vicibus obvium habui. Septima Maji in superioribus montis Großgallenberg ipsa in via ad rupes sinistras; decima octava Maji vero in sylvula ante Savum fluvium, via, qua in Lusthal itur. Denique vigesima nona Junii Ponewitschii, quod prædium Baronis a Wolkenberg, in pratis Savo aditis, &, quantum memini, Scheriau dictis, atque hic quidem abundantissime. Cum amicissimo dein Scopoli, Medico Idriensi, communicavi, qui alteri Floræ Carniolicæ editioni intulit cum addita iconē, qua quidem cum minus essem contentus, nuper ad cl. Hacquet, Chirurgiæ professorem Labacensem, scripsi, indicatisque loco & tempore florescentiæ eundem rogavi, ut ad me recens evulsam plantam per curforem publicum transmittere vellet, quod vir humanissimus cum fecisset, ilico pingendam curavi. Determinari posset Cytisus floribus solitariis, lateralibus; leguminibus nudis, compressis, subfalcatis. Descriptio est sequens. Planta suffruticosa & perennis radicem habet lignescentem, ramosam, ex brunneo fuscā; ex qua complures caules, pennæ anserinæ crassitudine, nudi, glabri, brunnescentes, etiam ex rubro fusci, & velut lignescentes, ac lenti, exoriuntur, perque terram prostrati decumbunt. Annotini hi caules annis singulis novos edunt vimineos furculos sive cauliculos, eosque graciles, teneros, molles, ex procumbenti adscendentes, nec simplices duntaxat, verum & ipsos persæpe ramosos, non nisi prima in ætate sericea pube leviter adspersos, sed demum glabros. Rami quidam præcise foliosi sunt; alii foliis simul & floribus onusti. Folia sparsa, alterna, ternata, in apice petioli parvi & plani tanquam axe communi sessilia, ovata, acutiuscula, plana, tenera, sature viridia, integerrima; subtus (initio saltem) pube sericea prostrata sed parum visibili notata; supra, etiam primum pubes nonnulla conspiciatur, tamen hac brevi deperdita, nuda & glabra. Flores axillares, solitarii, (raro in solo pingui prope Ponewitsch in infimis axillis bini,) erecti, insidentes pedicello folium subiectum haud excedenti. Calyx monophyllus, cylindræus, bilabiatus, ex aquosæ viridi rubellus, primum ex pube sericea villosulus; labio superiore sub vexillo, brevior & bidentato; inferiore autem carinæ respondente, paulo longior, ovato, acuto, integro, ac præcise acumine ipso inciso. Corolla papilionacea, magna, lætissime rubra. Vexillum obcordatum, latum, basi in stipitem velut productum semicylindricum, album, lateribus villoso-ciliatis. Alæ oblongo-ovales, integræ, conniventes, veluti pedunculatæ, pedunculo albo, ora villosa & ciliata. Carina bipes, navicularis, adscendens, obtusa, oris baseos villoso-ciliatis. Filamenta decem, omnia usque ad basin in cylindrum connata. Antheræ aurantiacæ, alternæ nonnihil altiores. Germen lineare, angustum, nudum, nec nisi quandoque subtilissime pubescens, viride. Stylus oblique adscendens, albus. Stigma simplex. Legumen bassi multo angustius, tanquam pedunculatum, & ipsum lineare, compressum, ac initio falcatum, nudum, tandem atrum, ora marginis utriusque per maturitatem repandemarginata, uniloculare, bivalve, polyspermum. Odor plantæ nullus. Vigesima secunda Julii 1762 ex monte Großgallenberg legumina retuli pubescentia. Forfan aër in loco edito asperior ad hoc contribuerat: alias enim legumina, etiam adhuc immatura, nuda glabra & lævia inveni. W.

TABULA QUADRAGESIMA NONA.

ONONIS ROTUNDIFOLIA. *Linn. syst. pag. 479.*

Anonis foliis subrotundis, serratis, petiolatis, floribus pedunculatis, petiolis multifloris. *Hall. bist. belv. num. 357.*

Cicer sylvestre verius. *Lob. ic. 2. 73.*

Cicer sylvestre tertium. *Dod. pempt. 4. l. 2. c. 15.*

Cicer sylvestre latifolium triphyllum. *Baub. pin.* 347.

Cicer sylvestre trifolium. *Baub. hist.* 2. *pag.* 295.

Floret a Majo ad Julium in subalpinis Leontinis fruticosa & perennis planta. Radix lignescens, fere brachii crassitudine, sed brevior, ramosa, ramis fusiformibus, radiculis funium instar instructa. Caput radice crassum effundit cespitem caulinum ramosorum ex procumbenti erectorum. Caules inæquales, spithamæi, nonnunquam & cubitales, fistulosi, teretes, striati, ex viridi subrubentes, villosi, ac nonnihil viscosi. Folia alterna, ternata, rotunda, undique crenata, crassiuscula, sat viridia, parumper viscosa, villosa, suspensa circa apicem ex petiolo communi longo terete & pubente; foliola lateralia sessilia, impare petiolato. Stipulæ majusculæ, semicirculares, subcrenulatæ, strictæ, amplæ, villosæ, amplexicaules. Pedunculi axillares, longi, foliis subæquales, teretes, villosi, aphylli, apicem versus triflori, nonnunquam biflori, & rarissime unicum vel quatuor flores gerentes. Flores initio nutantes ex brevibus pedicellis, succollantur bracteis brevissimis, canaliculatis, oblongo-ovatis, integris, subtrifidis. Calyx tubuloso-turbinatus, subcompressus, striatus, villosus, ex viridi-rufescens; fauce effusa, quinquedentata; dentibus subæqualibus, villosis, reliquo calyce longioribus, lineari-setaceis. Vexillum ex albo roseum, striis saturationis pictum, integrum, sursum incurvum, lateribus lente revolutis, amplum, supra per microscopium pubens. Alæ oblongo-ovales, integræ, extus convexæ, conniventes, albæ cum exigua rosei tinctura. Carina curvo adscendens, in rostrum longiusculum & teres acuminata, basi alba, medio rosea, apice ex albo flavescente. Stamina diadelphæ, albæ; antheris flavis. Legumen compressum, villosum, lanceolatum, nutans, polyspermum. Odorem non observavi. W.

TABULA QUINQUAGESIMA.

PHYTEUMA COMOSUM. *Linn. syst.* *pag.* 163.

Rapunculus alpinus corniculatus. *Baub. prodr.* 33. t. 33. *pin.* 113.

Trachelium minus petræum. *Pon. bald.* p. 70. *Barr. ic.* 889.

Campanula sphærocephalos pervenusta, foliorum ad oras insigniter denticulata. *Pluk. alm.* *pag.* 77. *tab.* 152. *fig.* 6.

Malborgetti e rupibus vallis frigida, qua torrens Malborgettanus erumpit, floret in fine Junii & initio Julii. E fissuris rupestrium parietum, permodica repletis terra, radix exit perennis, haud magna, fibris instructa, multiceps. Caules ne spithamam quidem longi, a pondere capitulorum fere prostrati, teretes, substriati, læves, glaucescentes, simplicissimi. Folia radicalia complura, longe petiolata, subrotundo-cordata, inæqualiter ambitu dentata, plana, venosa, lævia, ac per oras dumtaxat piloso-ciliata, supra subtusque ex virore incano glaucescentia. Caulina vero & ipsa frequentia, undique sparsa, oblonga, ovato-lanceolata, inferiora petiolata, reliqua subsessilia, cæterum radicalibus similia. Flores copiosi, speciosissimi, in capitulum terminale collecti inter folia nonnulla reliquis similia, sed angustiora, pedunculo brevissimo instructi singuli, fulto bractæola fere subulata. Germen inferum, nudum, erectum, turbinato-quinquangulum, biloculare. Calyx germen coronans, dentibus quinque subulatis stellæ instar patentibus. Corolla inverse pyriformis, ovato-acuminata, facie cucurbitæ lagenariæ, monopetala, tandem quinquefariam ab uno sursum dehiscens, germi intra calycis dentes adnata, sessilis, basi inflata, attenuata in cylindrum corniculatum aut rostratum, apice quinquedenticulatum. Color partis inferioris corollæ cælestinus, superioris vero seu colli ex rubro atroviolaceus. Stamina quinque alba, basi ipsi corollæ adnata, versus stylum arcuata. Antheræ oblongæ, flaventes, filamentis adnatæ. Stylus longissimus, violaceus, pubescens, ultra corollæ rostrum prominens, ac in duo plerumque, vel tria, stigmata spiraliter revoluta divisus. Odor nullus. Planta lætescit. W.

Cra-

Cratægus Chamæmespilus	231
— — monogyna	292
— — Oxyacantha	292
— — torminalis	443
Crepis austriaca	441
Crocus vernus	36 *
Cyclamen europæum	401
Cyperus pannonicus	6 *
Cytisus austriacus	21
— — capitatus	33
— — Laburnum	306
— — nigricans	387
— — purpureus	48 *
— — lupinus	20

D.

Daphne Cneorum	426
— — Laureola	183
Dentaria enneaphylla	316
Dianthus alpinus	52
— — virgineus	15
Dictamnus albus	428
Digitalis ochroleuca	57
Dipsacus laciniatus	403
— — pilosus	248
— — sylvestris	402
Doronicum austriacum	130
— — Bellidiastrum	400
— — Pardalianches	350
Draba aizoides	192
— — hirta	432

E.

Echium altissimum	16 *
— — rubrum	3 *
Erica carnea	32
Eryngium campestre	155
— — planum	391
Erysimum cheiranthoides	23
— — hieracifolium	73
— — repandum	22
Erythronium dens canis	9
Euonymus latifolius	289
— — verrucosus	49
Euphorbia carniolica	14 *
— — cyparissias	435
— — dulcis epithymoides	344
— — falcata	121
— — Gerardiana	436
— — platycarpus	376
— — saxatilis	345
— — segetalis	450
— — sylvatica	375
Euphrasia lutea	398

F.

Ferula nodiflora	5 *
Fritillaria Meleagris	32 *

G.

Galanthus nivalis	313
Galium austriacum	80
— — glaucum	81
— — rotundifolium	94
— — scabrum	422
Genista pilosa	208
— — sagittalis	209
Gentiana acaulis	135
— — asclepiadea	328
— — campanulata	29 *

Gentiana ciliata	113
— — cruciata	372
— — pannonica	136
— — pumila	302
— — punctata	28 *
Geum montanum	373
— — reptans	22 *
Gnaphalium Leontopodium	86
Gypsophila paniculata	1 *
— — repens	407

H.

Hedysarum obscurum	168
— — Onobrychis	352
Heliotropium europæum	207
Helleborus hyemalis	202
— — niger	201
— — viridis	106
Heracleum angustifolium	173
— — austriacum	61
— — elegans	175
— — longifolium	174
Hesperis inodora	347
— — tristis	102
Hieracium alpestre	191
— — aurantiacum	410
— — chondrilloides	429
— — humile	189
— — incanum	287
— — intybaceum	43 *
— — molle	119
— — montanum	190
— — porrifolium	286
— — stipitatum	293
— — villosum	87
Hyacinthus comosus	126
— — racemosus	187
Hydnum gelatinosum	239
Hypericum barbatum	259
Hypnum aquaticum	290
Hyssopus officinalis	254

I.

Inula Bubonium	19 *
— — ensifolia	162
— — germanica	134
— — hirta	358
— — oculus Christi	223
Iris graminea	2
— — pumila	1
— — sibirica	3
— — spuria	4
— — variegata	5
Isopyrum thaliætroides	105
Juncus Jacquini	221

L.

Lactuca saligna	250
Laserpitium aquilegifolium	147
— — latifolium	146
— — prutenicum	153
— — filiafolium	44 *
— — Siler	145
Lavatera thuringiaca	311
Leontodon alpinum	93
— — hastile	164
Leonurus Marrubiastrum	405
Lepidium alpinum	137
— — perfoliatum	346
— — petraeum	131
Leucium æstivum	203
— — vernum	312

Li-

Lichen æruginosus	275
Ligusticum austriacum	151
— — peloponnesiacum	13 *
Lilium bulbiferum	226
— — Martagon	351
— — calcedonicum	20 *
Linum alpinum	321
— — austriacum	418
— — flavum	214
— — hirsutum	31
— — tenuifolium	215
Lithospermum purpureocæruleum	14
Lonicera alpigena	274
— — Caprifolium	352
— — cærulea	17 *
— — nigra	314
Loranthus europæus	30
Lotus filiquosus	361
Lycoperdon cancellatum	17
— — ramosum	224
Lycopodium helveticum	196
Lycopsis pulla	188
Lyfimachia punctata	366
Lythrum Hyssopifolia	133
— — virgatum	7

M.

Marrubium peregrinum	160
Melittis Melisophyllum	26
Mentha austriaca	430
Mespilus Amelanchier	300
Mœhringia muscosa	449
Mucor miniatus	299
Myagrum austriacum	111
— — perenne	414
— — saxatile	128

N.

Nepeta nuda	24
— — pannonica	129

O.

Oenanthe pimpinelloides	394
Ononis minutissima	240
— — rotundifolia	49 *
Onosma echioides	295
Orchis abortiva	193
— — coriophora	122
— — fusca	307
— — globosa	265
— — pallens	45
— — pyramidalis	266
— — odoratissima	264
— — ornithis	138
— — sambucina	108
Ornithogalum nutans	301
— — — pyrenaicum	103
— — — umbellatum	343
Orobanche purpurea	267
Orobis pannonicus	39

P.

Pæderota cærulea	39 *
Papaver alpinum	83
— — dubium	25
Pedicularis foliosa	139
— — incarnata	140
— — recutita	258
— — rostrata	205
— — verticillata	206

Peltaria alliacea	123
Peucedanum alsaticum	70
— — Silaus	15
Peziza coccinea	163
Phaca frigida	166
Phellandrium Mutellina	56
Phleum schœnoides	7 *
Phyteuma comosum	50 *
— — orbiculare	437
Pimpinella major	396
— — orientalis	397
— — pumila	28
— — Saxifraga	395
Polycnemum arvense	365
Polygala amara	412
— — Chamæbuxus	233
— — major	413
Potentilla alba	115
— — Clusiana	116
— — caulescens	220
— — nitida	25 *
— — recta	383
— — rupestris	114
— — supina	406
Prenanthes purpurea	317
— — viminea	9
Primula Auricula	415
— — carniolica	4 *
— — glutinosa	26 *
— — integrifolia	327
— — longiflora	46 *
— — minima	473
— — villosa	27 *
Prunella grandiflora	377
— — laciniata	378
Prunus Mahaleb	227
Pyrus Cydonia	342
— — nivalis	107

R.

Ranunculus alpestris	110
— — falcatus	48
— — illyricus	222
— — nivalis	325 & 326
— — Thora	442
Reseda Phyteuma	132
— — lutea	353
Rhamnus saxatilis	53
Rhododendrum Chamæcistus	217
— — — ferrugineum	255
— — — hirsutum	98
Rhus Cotinus	210
Ribes alpinum	47
Rosa alpina	279
— — collina	197
— — pumila	198
— — rubiginosa	50

S.

Salix arbuscula	408
— — fusca	409
— — serpillifolia	298
Salsola prostrata	294
Salvia Æthiopis	211
— — austriaca	112
— — sylvestris	212
Saponaria ocymoides	23 *
Satyrion Epipogium	84
— — hircinum	367
— — nigrum	368
— — repens	369
Saxifraga aizoon	438
— — androsacea	389
— — aspera	31 *

Saxifraga cæfia	374
Scabiofa ochroleuca	439
— — fylvatica	362
Scandix Anthriscus	154
— — Cerefolium	390
— — infesta	46
— — odorata	37 *
— — Pecten	263
Scilla amœna	218
— bifolia	117
Scirpus romanus	448
Scorzonera humilis	36
— — laciniata	356
— — parviflora	305
— — purpurea	35
Sedum atratum	8
— — hispanicum	47 *
Selinum austriacum	71
— — Carvifolia Chabraei	72
— — — — — Linnæi	16
— — fylvestre	152
Sempervivum arachnoideum	42 *
— — globiferum	40 *
— — hirtum	12
— — montanum	41 *
Senecio abrotanifolius	79
— — Doria	185
— — Doronicum	45 *
— — nemorensis	184
— — farracenicus	186
— — tenuifolius	278
Serratula pygmæa	440
Seseli annuum	55
— glaucum	144
— Hippomarathrum	143
Sideritis montana	434
Silene alpestris	96
— — conica	253
— — pumilio	2 *
— — quadrifida	120
Sinapis pyrenaica	262
Sisymbrium columnæ	323
— — Irio	322
— — Lœselii	324
— — strictissimum	194
Sium angustifolium	67
— Falcaria	257
— latifolium	66
— repens	260
Soldanella alpina	13
Sorbus domestica	447
Stachys annua	360
— — germanica	319
— — recta	359
Swertia perennis	243
Symphytum tuberosum	225

T.

Teucrium supinum	417
Thalictrum aquilegifolium	318
— — nigricans	421
— — majus	420
— — minus	419
Thesium alpinum	416
Thlaspi alpinum	238
— — montanum	237
— — perfoliatum	337
— — saxatile	236
Thymus alpinus	97
Tordylium Anthriscus	261
— — maximum	142
— — nodosum	24 *
Tozzia alpina	165
Tragopogon major	29
Trifolium alpestre	433
— — flexuosum	386
— — ochroleucum	40
— — rubens	385
Tuffilago alpina	246
— — discolor	247
— — fylvestris	12 *

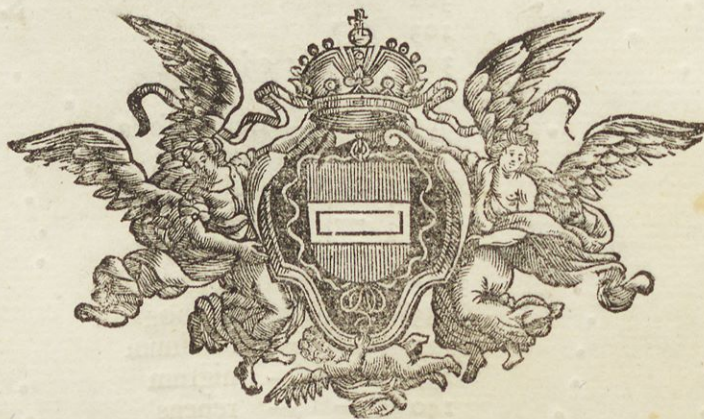
V.

Valeriana elongata	219
— — montana	269
— — saxatilis	267
— — tripteris	268
Veratrum album	335
— — nigrum	336
Verbascum phœniceum	125
Veronica multifida	329
— — Pseudochamædrys	60
— — urticæfolia	59
Viburnum Lantana	341
Vicia Gerardi	229
— — pannonica	34
— — pisiformis	364
— — ferratifolia	8 *
Viola alpina	242

X.

Xeranthemum annuum	388
--------------------	-----

Qui numeri stellulam appositam habent, Appendix tabulas indicant.

T. 404.

T. 407.

T. 409.

T. 412.

T. 416.

T. 426.

T. 430.

T. 431.

T. 432.

T. 434.

T. 438.

T. 440.

T. 445.

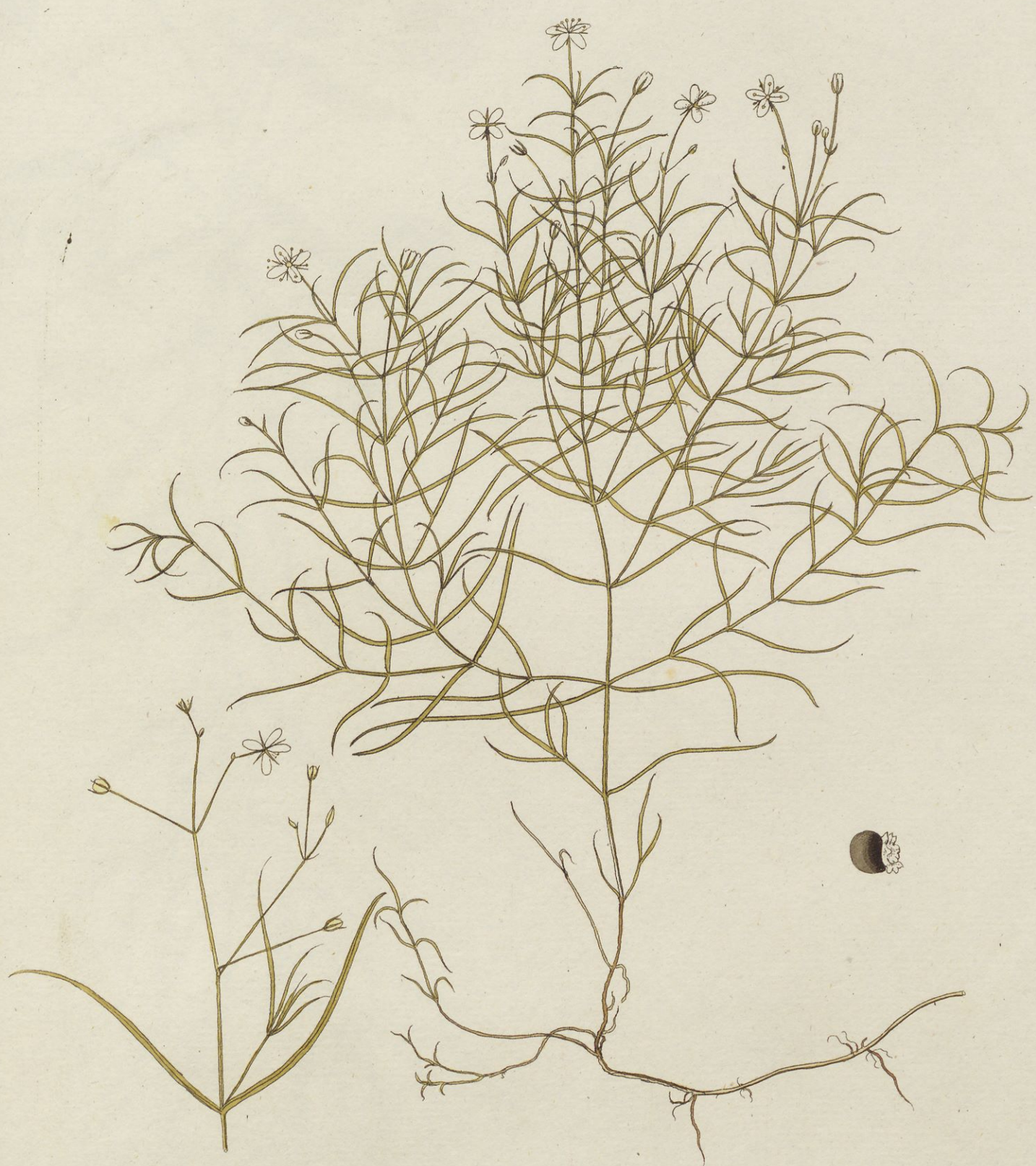
T. 446.

T. 449.

A.T. 2.

A. J. 6.

A.T. 9.

A. T. ii.

A. J. 12.

A.J. 17.

A.T. 18.

A. T. 21.

A.T. 22.

A.T. 25.

A.T. 26.

A.T. 27.

A. T. 30.

A.J. 31.

A.T. 32.

A. J. 331

A.T. 34.

A.T. 35.

A.T. 36.

A. J. 38.

A.T. 39

A.T. 40.

A. J. 41.

A.T. 42.

A.T. 46.

A.T. 47.

N. J. 50.

